

لاویا - کتابِ تورات - بخشِ سوم

پیشگفتار

لاویا کتابِ سومِ تورات استه و نامِ امزی کتاب از نامِ «لاوی» که یکی از طایفه های بنی اسرائیل استه گرفته شده. لاویا دَ خانه خُدا و وظیفه های مُختلِف دَشت و خِدمتگاری خانه خُدا بُود. دَ امزی کتاب بلده پیشوایو دستُورای مُشَخَص دده شده تا اونا بنی اسرائیل ره دَ عبادتِ خُدا رهبری کنه. امچنان بلده قومِ خُدا هدایت های و جُود دَره که اونا چی رقم میتنه یگ زندگی مُقدَّس دَشته بشه.

اگه کتابِ لاویا ره جم-بندی کنی، موضوعی که کلوتر از دیگه موضوعها دیده مُوشه قُدوسیتِ خُدا استه و ای موضوع باربار تکرار شده. خُدا امی احکام ره بلده قوم خُو دد تا قوم خُو ره تقدیس کنه.

دَ هفت فصلِ اوّلِ امزی کتاب دَ باره قُرَبانی های مُختلِف دَ تفصیل تشریح دده شده. بعد ازو دَ فصل های ۸ تا ۱۰ دَ باره تقدیسِ هارون و باچه های شی نوشته شده که اونا چی رقم خِدمتِ پیشوایی ره شروع کد. باقی فصل های کتاب دَ باره قانونای پاک شدو و

احکامِ مُخْتَلِفِ اَسْتِه و دَ بارِه عیدها و چیزای که دَ خُداوند وَقْفِ مُوشِه.

فهرستِ عِنوان‌ها

قُرْبانی سوختنی (۱:۱)

هدیه غَلّه-و-دانه (۲:۱)

قُرْبانی سلامتی (۱:۳)

قُرْبانی گناه (۱:۴)

مُقَرَّرات دَ بارِه جُرمانه (۱:۵)

مُقَرَّراتِ مُخْتَلِفِ دَ بارِه قُرْبانی ها و هدیه ها (۸:۶)

قُرْبانی خطا (۱:۷)

مُقَرَّراتِ قُرْبانی سلامتی (۱۱:۷)

مُقَرَّرات دَ بارِه چربی و خُون (۲۲:۷)

حقِ پیشوایو (۲۸:۷)

مَسَحِ کدوِنِ هارُونِ و باچه های شی بَلدِه وِظیفِه پیشوایی (۱:۸)

شُرُوعِ خِدْمَتِ پیشوایو (۱:۹)

گُناهِ ناداب و اَبیهُو (۱:۱۰)

هِدایَتِ ها بَلدِه پیشوایو (۸:۱۰)

خوراکِ پاک و ناپاک (۱:۱۱)

پاکی خاتُونو بعد از زَبِدو (۱:۱۲)

- مُقَرَّرَاتِ بَلَدِهِ مَرَضِ هَاي جَلْدِي (۱:۱۳)
- مُقَرَّرَاتِ دَ بَارِهِ پَوِيَنَك (۱۳:۴۷)
- قَانُونِ بَلَدِهِ پَاك شُدُو اَز مَرَضِ كُوْلِي (۱:۱۴)
- مُقَرَّرَاتِ دَ بَارِهِ پَوِيَنَك زَدَه‌گِي خَانه (۱۴:۳۳)
- نَاپَاكِي دَ وَسِيْلَه اَوِي كِه اَز جِسْم بُر مُوشِه (۱:۱۵)
- مُقَرَّرَاتِ دَ بَارِهِ رُوْزِ كِفَاَرِه (۱:۱۶)
- هَدَايْتِ دَ بَارِهِ خُونِ (۱:۱۷)
- مَنْعِ مَعَامِلِه جِنْسِي نَامَشْرُوْع (۱:۱۸)
- قَانُونَايِ مُخْتَلِفِ (۱:۱۹)
- مَجَازَاتِ بَلَدِهِ گُناهِ هَاي مُخْتَلِفِ (۱:۲۰)
- مُقَرَّرَاتِ بَلَدِهِ پِيْشُوَايُو (۱:۲۱)
- دَ بَارِهِ مُقَدَّسِ بُودُوْنِ هَدِيَه هَا (۱:۲۲)
- قُرْبَانِي كِه قَبُوْلِ نَمُوْشِه (۱۷:۲۲)
- دَ بَارِهِ زَمَانِ هَاي تَعْيِيْنِ شُدِه (۱:۲۳)
- رُوْزِ آرَامِ (۳:۲۳)
- عِيْدِ پِصْحِ وَ فِطِيْرِ (۴:۲۳)
- عِيْدِ نُوْبَرِ حَاصِلَاتِ (۹:۲۳)
- عِيْدِ پِنْجَاهُمِ (۱۵:۲۳)
- عِيْدِ شِيْپُوْرِهَا (۲۳:۲۳)

روزِ کِفاره (۲۳:۲۶)
عیدِ چِپری ها (۲۳:۳۳)
قانون دَ باره چِراغدان و میزِ نان (۱:۲۴)
نانِ مُقَدَّس (۵:۲۴)
مجازاتِ آدمِ کُفرگوی (۱۰:۲۴)
سالِ آرام (۱:۲۵)
سالِ پِنجاهم (۸:۲۵)
بازخِردِ مُلک-و-زمی (۲۳:۲۵)
کومکِ بِلدِه غِریبا (۳۵:۲۵)
دَ باره آزادی غُلاما (۳۹:۲۵)
بَرَکتِ بِلدِه کسای که إِطاعتِ مُونه (۱:۲۶)
جَزای ناطاعتی (۱۴:۲۶)
بازخِردِ کسای که خود ره وَقف کده (۱:۲۷)

قُرَبانی سوختنی

۱ خُداوند موسیٰ ره کُوی کد و از خیمه مِلاقات قد شی گپ زده کُفت: ^۲”قد بَنی اسرائیل توره کُفته دَزوا بُگی، وختیکه یِگو کس از مینکل شُمو دَ خُداوند از چارپایا قُرَبانی تقدیم مُونه، اُو قُرَبانی خُو ره از گله یا از رمه گِرِفته بیره.

^۳ اگه قُربانی ازو یگ قُربانی سوختنی از گله بَشه، اویگ نرگاو بے عیب ره تقدیم کنه و اُو ره دَ دانِ خیمه مُلاقات بیره تاکه از طرفِ ازو دَ حُضورِ خُداوند قبول شنه. ^۴ اُو دِست خُو ره دَ سرِ قُربانی سوختنی کش کنه و قُربانی ازو قبول موشه تا بلده شی کِفاره شنه. ^۵ بعد ازو نرگاو ره دَ حُضورِ خُداوند حلال کنه و باچه های هارون که پیشوایو آسته، خُون ره نزدیک بیره و اُو ره دَ چار دَورِ قُربانگاه که دَ دانِ خیمه مُلاقات آسته، پاش بدیه. ^۶ بعد ازو قُربانی سوختنی پوست شُده تُوته تُوته شنه. ^۷ اوخته باچه های هارون پیشوا دَ بله قُربانگاه آتش روشو کنه و هیژم ره دَ بله آتش بچینه. ^۸ بعد ازو باچه های هارون یعنی پیشوایو، تُوته های قُربانی ره قد کله و چربی شی دَ بله هیژم که دَ سرِ آتشِ قُربانگاه آسته، دَ ترتیب بیله؛ ^۹ لیکن حصّه های داخلی و پیچه های شی ره قد آو بَشویه و پیشوا پگ شی ره دَ بله قُربانگاه دَ عنوانِ قُربانی سوختنی بسوزنه؛ ای یگ هدیه خاص و خوشبوی مَوردِ پَسند بلده خُداوند آسته.

^{۱۰} اگه قُربانی ازو یگ قُربانی سوختنی از رمه بَشه، چی گوسپو، چی بَز، باید نر و بے عیب بَشه. ^{۱۱} و اُو ره باید دَ طرفِ شمالِ قُربانگاه دَ حُضورِ خُداوند حلال کنه و باچه های هارون یعنی پیشوایو، خُونِ ازو ره دَ چار دَورِ قُربانگاه پاش بدیه. ^{۱۲} بعد ازو قُربانی ره قد کله و چربی شی تُوته تُوته کنه و پیشوا اونا ره دَ بله هیژم که دَ سرِ آتشِ قُربانگاه آسته، دَ ترتیب بیله. ^{۱۳} لیکن حصّه های داخلی و پیچه های شی ره قد آو بَشویه و پیشوا پگ حصّه ها ره دَ بله قُربانگاه بسوزنه؛ ای یگ قُربانی سوختنی آسته، یگ هدیه خاص و خوشبوی مَوردِ

پَسند بَلدِه خُداوند .

^{۱۴} و اگه قُرْبانی ازو بَلدِه خُداوند یگ قُرْبانی سوختنی از مُرَعکو بَشه، اُو قُرْبانی خُو ره از قُمری ها یا از کوتر ها بیرِه . ^{۱۵} پیشوا اُو ره دَ قُرْبانگاه بیرِه و سر شی ره کنده دَ بِلِه قُرْبانگاه بُسوزنه، مگم خُون شی ره دَ بَغَلِ قُرْبانگاه خِشپه کنه . ^{۱۶} سَنگدو و چتلی شی ره بُر کده طَرَفِ شَرَقِ قُرْبانگاه پورته کُنه، دَ جای که خِگِشتر آسته . ^{۱۷} بعد ازو اُو ره از مینکلِ بال های شی چک کُنه، ولے دُو چک نَکُنه . اوخته پیشوا اُو ره دَ بِلِه هیزم که دَ سرِ آتِشِ قُرْبانگاه آسته، بُسوزنه . ای یگ قُرْبانی سوختنی، یگ هدیه خاص و یگ خوشبوی مَوْرِدِ پَسند بَلدِه خُداوند آسته .

هدیه غَلّه-و-دانه

^۲ و غَیْتیکه یگو کس هدیه غَلّه-و-دانه دَ خُداوند میرِه، امو هدیه از بَهِتَرین آرد بَشه . اُو دَ بِلِه ازو روغو شیو کنه و کُنْدُر ره دَ بِلِه شی بیله . ^۲ اوخته اُو ره دَ پیشِ باچه های هارُون، یعنی پیشوایو بیرِه و پیشوا یگ مُشتِ امزُو آرد ره قد روغو و پگِ کُنْدُر شی بَگیرِه و دَ عِنوانِ نشانی هدیه غَلّه-و-دانه دَ بِلِه قُرْبانگاه بُسوزنه . ای یگ هدیه خاص و یگ خوشبوی مَوْرِدِ پَسند بَلدِه خُداوند آسته . ^۳ و باقی مَنده هدیه غَلّه-و-دانه بَلدِه هارُون و باچه های شی بَشه؛ ای مُقَدَّسَتَرین حِصّه از هدیه های خاص بَلدِه خُداوند آسته .

^۴ وختی هدیه غلّه-و-دانه ره که دَ تَدُور پُخته شُدِه تقدیم مونی، اُو از بهترین آرد بَشه، چی
بُکی های فطیر که قد روغو گت شُدِه، چی نانِ فطیر تَنگ-و-کَرَک که رُوی شی قد
روغو چرب شُدِه.

^۵ اگه هدیه غلّه-و-دانه تُو دَ بِلِه تاوه پُخته شُدِه بَشه، اُو از بهترین آرد روغو گت شُدِه و
فطیر بَشه. ^۶ اُو ره تُوته تُوته کُو و دَ بِلِه شی روغو شیو کُو؛ ای یگ هدیه غلّه-و-دانه
آسته.

^۷ و اگه هدیه غلّه-و-دانه تُو دَ کراییی پُخته شُدِه بَشه، اُو از بهترین آرد قد روغو جور شُنه.
^۸ هدیه غلّه-و-دانه ره که امزی چیزا جور شُدِه بَشه دَ خُداوند بیر و اُو ره دَ پیشوا پیش کُو و
پیشوا اُو ره دَ قربانگاه بُره. ^۹ پیشوا یگ حِصّه هدیه غلّه-و-دانه ره گِرِفته دَ عنوانِ نشانی
دَ بِلِه قربانگاه بُسوزنه. ای یگ هدیه خاص و یگ خوشبُوی مَوردِ پَسندِ بِلده خُداوند
آسته. ^{۱۰} و باقی مَندِه هدیه غلّه-و-دانه بِلده هارون و باچه های شی بَشه؛ ای مُقدّسترین
حِصّه از هدیه های خاص بِلده خُداوند آسته.

^{۱۱} هدیه های غلّه-و-دانه که دَ خُداوند تقدیم موشه، هیچ کُدم شی قد خمیرمایه جور نَشنه،
چُون شُمو نباید خمیرمایه و عسل ره دَ عنوانِ هدیه خاص بِلده خُداوند بُسوزنید. ^{۱۲} شُمو
میتنید اُمو چیزا ره دَ عنوانِ هدیه نوبَرِ حاصلات دَ خُداوند بیرید، مگم اونا نباید دَ عنوانِ
خوشبُوی مَوردِ پَسندِ خُداوند دَ بِلِه قربانگاه تقدیم شُنه. ^{۱۳} پگ هدیه های غلّه-و-دانه ره قد

نَمَكِ نَمَكِي كُو؛ نَمَكِ عَهْدِ خُدَايِ خُو رِه اَز هَدِيَه غَلَّه-و-دَانِه دَرِيغ نَكُو. پَس قَد تَمَامِ قُرْبَانِي هَا-و-هَدِيَه هَايِ خُو نَمَكِ تَقْدِيمِ كُو.

^{۱۴} اگِه يِگِ هَدِيَه غَلَّه-و-دَانِه اَز نَوَبَرِ حَاصِلَاتِ دَ خُدَاوَنَدِ تَقْدِيمِ مُونِي، خُوشِه هَايِ حَاصِلِ نَو رِه بَسِي و دَ آتِشِ بَرِيو كَدِه تَقْدِيمِ كُو ^{۱۵} و دَ بَلِه شِي رُوغُو شِيو كَدِه كُنْدَرِ رِه دَ سَرِ شِي بِيَل؛ اِي يِگِ هَدِيَه غَلَّه-و-دَانِه آسْتِه. ^{۱۶} و پِيَشُوَا حِصَّه نَشَانِي شِي رِه اَز غَلَّه بَرِيو شُدِه و اَز رُوغُونِ شِي قَد تَمَامِ كُنْدَرِ شِي دَ عِنْوَانِ هَدِيَه حَاصِلِ بَلَدِه خُدَاوَنَدِ بُسُوَزَنِه.

قُرْبَانِي سَلَامَتِي

^۳ اگِه قُرْبَانِي اَزُو يِگِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي آسْتِه و اگِه اُو رِه اَز كَلِه گَاوُو كَرِفْتِه مِيرِه، چِي نَرِ بَشِه، چِي مَادِه، بَايَدِ بِي عَيْبِ بَشِه و اُو اَمُو حَيَوَانِ رِه دَ حُضُورِ خُدَاوَنَدِ تَقْدِيمِ كُنِه. ^۲ اُو دِسْتِ خُو رِه دَ سَرِ حَيَوَانِ قُرْبَانِي خُو كَشِ كُنِه و اُو رِه دَ دَانِ خَيْمِه مَلَاَقَاتِ حَلَالِ كُنِه. بَعْدِ اَزُو بَاچِه هَايِ هَارُونِ كِه پِيَشُوَايُو آسْتِه، خُونِ شِي رِه دَ چَارْدَوَرِ قُرْبَانِگَاهِ پَاشِ بَدِيَه. ^۳ اُو اَز قُرْبَانِي سَلَامَتِي خُو يِگِ هَدِيَه حَاصِلِ بَلَدِه خُدَاوَنَدِ تَقْدِيمِ كُنِه، يِعْنِي چَرْبِي كِه حِصَّه هَايِ دَاخِلِي رِه مُوَبُوشَنِه و تَمَامِ چَرْبِي رِه كِه دَ كَرْدَوَبَرِ حِصَّه هَايِ دَاخِلِي آسْتِه، ^۴ هَر دُو كُرْدِه رِه قَد چَرْبِي رُوِي اَزُوَا كِه دَ نَزْدِيكِ پُشْتِ كَمَرِ آسْتِه و جِگَرِگُوشِه رِه كِه قَد كُرْدِه هَا كَرِفْتِه مُوشِه. ^۵ اُوخْتِه بَاچِه هَايِ هَارُونِ اُونَا رِه دَ بَلِه قُرْبَانِي سُوخْتَنِي كِه دَ بَلِه هِيْزِمِ آتِشِ قُرْبَانِگَاهِ

آسته، بَسوزنه. ای یگ هدیه خاص و یگ خوشبوی مَوَرِدِ پَسند بَلدِه خُداوند آسته.

۶ و اگه قُرَبانی ازو بَلدِه قُرَبانی سلامتی دَ خُداوند از رَمه آسته، چی نَر بَشه، چی مادِه، اُو باید یگ حیوانِ بے عیب تقدیم کُنه. ۷ اگه اُو یگ گوسپو ره دَ عِنوانِ قُرَبانی خُو تقدیم مونه، اُمورِه دَ حُضورِ خُداوند بیرِه ۸ و دِست خُو ره دَ سِرِ قُرَبانی کش کده اُو ره دَ دانِ خیمِه مُلاقاتِ حلال کُنه. بعد ازو باچه های هارون خون شی ره دَ چاردورِ قُرَبانگاه پاش بَدیه. ۹ و اُو از قُرَبانی سلامتی چربی شی ره دَ عِنوانِ هدیه خاص بَلدِه خُداوند تقدیم کُنه: تمامِ دُمبِه شی ره از استغونِ پُشتِ کمر جدا کُنه، چربی که حصّه های داخلی ره مُپوشنه و پگِ چربی که دَ گِرَدوبَرِ حصّه های داخلی آسته، ۱۰ هر دُو گُرده ره قد چربی رُوی ازوا که دَ نزدیکِ پُشتِ کمر آسته و جگرگوشه ره که قد گُرده ها قتی گِرَفته موشه. ۱۱ اوخته پیشوا اونا ره دَ بَلِه قُرَبانگاه دَ عِنوانِ هدیه خوراکی بَسوزنه. ای یگ هدیه خاص بَلدِه خُداوند آسته.

۱۲ و اگه قُرَبانی ازو یگ بَز آسته، اُو اُمورِه دَ حُضورِ خُداوند بیرِه ۱۳ و دِست خُو ره دَ سِرِ شی کش کده اُو ره دَ دانِ خیمِه مُلاقاتِ حلال کُنه. بعد ازو باچه های هارون خون شی ره دَ چاردورِ قُرَبانگاه پاش بَدیه. ۱۴ اُو امزو قُرَبانی خُو یگ هدیه خاص دَ خُداوند بیرِه، یعنی چربی ره که حصّه های داخلی ره مُپوشنه و پگِ چربی ره که دَ گِرَدوبَرِ حصّه های داخلی آسته، ۱۵ هر دُو گُرده ره قد چربی رُوی ازوا که دَ نزدیکِ پُشتِ کمر آسته و جگرگوشه ره

که قد گرده ها قتی گرفته مُوشه. ^{۱۶} اوخته پیشوا اونا ره د بِلَه قُربانگاه دَ عنوانِ هدیه خوراکی بُسوزنه. ای یگ هدیه خاص و خوشبوی مَوردِ پَسندِ خُداوند آسته. پگ چربی ها دَ خُداوند تعلقِ دَره. ^{۱۷} ای یگ حُکمِ دایمی دَ تمامِ نسل های شُمو دَ هر جای که زندگی مُونید آسته: شُمو هرگز چربی و خُون نَخورید!

قربانی گناه

^{۱۴} خُداوند بسمِ قد موسی گپ زده گُفت: ^۲ ”قد بنی اسرائیل نقل کده بگی که، اگه یگو کس نافامیده دَ باره کُدم احکامِ خُداوند گناه کنه و چیزای که نباید انجام دده شنه، یکی ازوا ره انجام بدیه، اینی مَقَررات آسته:

^۳ اگه پیشوای که مَسح شده گناه کنه و قوم ره مُجرِم جور کنه، او باید بلده گناه خویگ نرگا و بے عیب ره دَ عنوانِ قربانی گناه دَ خُداوند تقدیم کنه. ^۴ او امو نرگا و ره دَ دانِ خیمه مُلاقات دَ حُضورِ خُداوند بیره و دِست خُو ره دَ سرِ نرگا و کش کنه و او ره دَ حُضورِ خُداوند حلال کنه. ^۵ اوخته پیشوای مَسح شده یگ مقدارِ خُونِ امزو نرگا و ره گرفته دَ خیمه مُلاقات بیره ^۶ و پیشوا کلک خُو ره دَ خُونِ غوٹه کده یگ مقدارِ خُونِ ره دَ حُضورِ خُداوند دَ پیشِ رُوی پرده دَ جای مُقدَّس هفت دفعه پاش بدیه. ^۷ پیشوا یگ مقدارِ امزو خُونِ ره دَ شاخای قربانگاهِ بَخور که دَ حُضورِ خُداوند دَ منِه خیمه مُلاقات آسته بُمَله و باقی مَنده خُونِ

نرگا و ره دَ بیخِ قُربانگاهِ قُربانی سوختنی که دَ دانِ درگه خیمه ملاقات آسته، شیو کنه.
 ۸ پیشوا تمام چربی نرگا و قُربانی گناه ره جدا کنه، یعنی چربی که حصه های داخلی ره
 موبوشنه و تمام چربی ره که دَ گردویرِ حصه های داخلی آسته، ۹ هر دو گرده ره قد چربی
 روی ازوا که دَ نزدیکِ پشتِ کمر آسته و جگرگوشه ره که قد گرده ها گرفته موشه؛ ۱۰ امو
 رقمیکه چربی نرگا و قُربانی سلامتی جدا موشه. بعد ازو پیشوا اونا ره دَ بله قُربانگاهِ
 قُربانی سوختنی بسوزنه. ۱۱ لیکن پوستِ نرگا و تمام گوشت شی ره قد کله و پیچه و
 تمام حصه های داخلی و سرگین شی، ۱۲ یعنی تمام باقی منده نرگا و ره باید برو از
 خیمه گاه دَ یگ جای پاک، دَ جایی که خگشترِ قُربانگاه پورته موشه، بیره و او ره دَ بله
 آتش هیژم در بدیه؛ آره، دَ جایی که خگشتر پورته موشه، دَ اونجی در دده شنه.

۱۳ و اگه پگِ جماعتِ اسرائیل خطا کنه و امو خطا از نظرِ جماعت پوشیده بشه، یعنی اونا
 یکی از کارای ره انجام بدیه که مطابق احکام خداوند نباید انجام دده شنه و اونا مجرم
 شنه، ۱۴ وختی خطای که اونا کده برملا موشه، جماعت باید یگ نرگا و ره دَ عنوانِ قُربانی
 گناه بیره و او ره دَ پیشِ خیمه ملاقات تقدیم کنه. ۱۵ و ریش سفیدای جماعت دَ حضورِ
 خداوند دستای خو ره دَ سرِ نرگا و کش کنه و او ره دَ حضورِ خداوند حلال کنه. ۱۶ اوخته
 پیشوای مسح شده، یگ مقدار خونِ امزو نرگا و ره دَ خیمه ملاقات بیره ۱۷ و پیشوا کلک
 خو ره دَ خون غوئه کده امزو خون هفت دفعه دَ حضورِ خداوند دَ پیشِ روی پرده پاش
 بدیه. ۱۸ پیشوا یگ مقدارِ امزو خون ره دَ شاخای قُربانگاه بخور که دَ منه خیمه دَ حضورِ

خُداوند آسته، بُمَله و باقی مَنده خُون ره دَ بیخِ قُربانگاهِ قُرَبانی سوختنی که دَ دانِ خَیمه
مُلاقات آسته، شیو کنه. ^{۱۹} و تمام چربی شی ره گِرِفته دَ بِلَه قُربانگاهِ بُسوزنه. ^{۲۰} اُو اُمُو
کار ره قد امزی نَرگاو کُنه که قد نَرگاوِ قُرَبانی گُناه کُدد؛ اَره عَینِ کار ره قد امزی نَرگاو
کنه. دَ امزی رقم پیشوا بلده ازوا کِفاره مونه و اونا بخشیده موشه. ^{۲۱} بعد ازو اُمُو نَرگاوِ
قُرَبانی شُده ره از خَیمه گاه بَرُو بیره و اُو ره دَر بَدیه، اُمُو رقم که نَرگاوِ اوّل ره دَر دَد. ای
یگِ قُرَبانی گُناه بلده جماعت آسته.

^{۲۲} اگه یگ رهبر گُناه کنه و نافامیده یکی از کارای ره انجام بَدیه که مُطابقِ تمام احکام
خُداوند، خُدای شی نَباید انجام دَده شُنه و اُو مُجرِم شُنه، ^{۲۳} وختی گُناهی ره که کده بلده
شی بَرَملا شُنه، اُو باید یگ تَکِه بے عَیب ره دَ عِنوانِ قُرَبانی خُو بیره ^{۲۴} و دِست خُو ره دَ
سِر تَکِه کش کده اُو ره دَ امزو جای حلال کُنه که قُرَبانی سوختنی ره دَ حُضُورِ خُداوند
حلال مونه. ای یگِ قُرَبانی گُناه آسته. ^{۲۵} و پیشوا یگ مقدار خُونِ قُرَبانی گُناه ره قد
کَلک خُو گِرِفته دَ شاخای قُرَبانگاهِ قُرَبانی سوختنی بُمَله و باقی مَنده خُون ره دَ بیخِ
قُرَبانگاهِ قُرَبانی سوختنی شیو کنه. ^{۲۶} و پگِ چربی ازو ره رقمِ چربی قُرَبانی سلامتی دَ بِلَه
قُرَبانگاهِ بُسوزنه. دَمزی رقم پیشوا بلده گُناه امزو رهبر کِفاره مونه و اُو بخشیده موشه.

^{۲۷} اگه یگ نفر از مردُمِ عامِ نافامیده گُناه کنه و یکی از کارای ره انجام بَدیه که مُطابقِ
احکامِ خُداوند نَباید انجام دَده شُنه، اُو مُجرِم موشه. ^{۲۸} وختی گُناهی ره که کده بلده شی

بَرَمَلَا مُوشَه، اُو بايد يگ بَرِ مادَه بے عيب ره دَ عِنوانِ قُرَبانِي خُو بَلدِه گُناهي كه كده بيره
و دِسْت خُو ره دَ سِرِ قُرَبانِي گُناه كَش كده اُو ره دَمَزُو جاي حلال كنه كه قُرَبانِي سوختَنِي
ره حلال مُونه. ^{۳۰} و پيشوا يگ مقدار خُونِ بَرِ ره قد كِلَك خُو گِرِفْتَه دَ شاخايِ قُرَبانِگَه
قُرَبانِي سوختَنِي بُمَلَه و باقِي مَندِه خُونِ ره دَ بِيخِ قُرَبانِگَه شيو كنه. ^{۳۱} اُو تمام چَرَبِي شِي ره
جدا كنه، اُمُو رَقْم كه چَرَبِي قُرَبانِي سَلامَتِي جدا مُوشَه. و پيشوا اُو ره دَ بِلَه قُرَبانِگَه دَ
عِنوانِ خوشبُوي مَورِدِ پَسَنَدِ خُداوند بُسوزَنَه. دَمزِي رَقْم پيشوا بَلدِه امزُو نَفَرِ كِفارَه مُونه و
اُو بَخَشِيده مُوشَه.

^{۳۲} اگَه اُو نَفَرِ يگ گوسپو ره بَلدِه قُرَبانِي خُو دَ عِنوانِ قُرَبانِي گُناه ميرَه، اُو يگ ميشِ
بے عيب ره بيره ^{۳۳} و دِسْت خُو ره دَ سِرِ قُرَبانِي گُناه كَش كُنه و اُو ره دَ عِنوانِ قُرَبانِي گُناه
دَمَزُو جاي حلال كُنه كه قُرَبانِي سوختَنِي ره حلال مُونه. ^{۳۴} و پيشوا يگ مقدار خُونِ قُرَبانِي
گُناه ره قد كِلَك خُو گِرِفْتَه دَ شاخايِ قُرَبانِگَه قُرَبانِي سوختَنِي بُمَلَه و باقِي مَندِه خُونِ شِي
ره دَ بِيخِ قُرَبانِگَه شيو كنه. ^{۳۵} اُو تمام چَرَبِي ازُو ره جدا كنه، اُمُو رَقْم كه چَرَبِي گوسپونِ
قُرَبانِي سَلامَتِي جدا مُوشَه؛ و پيشوا اُو ره دَ بِلَه قُرَبانِگَه دَ سِرِ هَدِيه‌هايِ خاصِ خُداوند
بُسوزَنَه. دَ امزِي طَرِيقِ پيشوا بَلدِه ازُو نَفَرِ بَخاطِرِ گُناهي كه كده، كِفارَه مُونه و اُو بَخَشِيده
مُوشَه.

۵ اگه یگو کس دزی باره گناه کُنه یعنی آوازِ قَسَم دِهِنده ره بَشَنوه و شاهِد چیزی که دیده یا خبر دَره آسته و توره نَکِیه، اُو سَزای گُناه خُو ره مینگره. ^۲ یا اگه کُدم کس د یگو چیزِ نَجَس دُکه بُوخوره، یعنی دَ لاشِ حَیوانِ دَرِنده نَجَس، دَ لاشِ چارپایِ نَجَس یا دَ لاشِ خَزِنده نَجَس، اگه بے خبر ام بَشه، اُو مُجرِم موشه. ^۳ اگه یگو کس دَ نَجَسی انسان دُکه بُوخوره، هر رقمِ نَجَسی که میتنه انسان ره نَجَس کُنه، حتی اگه بے خبر ام بَشه، وختیکه خبر موشه، اُو مُجرِم موشه. ^۴ یا اگه یگو کس از دان شی قَسَمِ ناسنَجیده بُر شُنه، بلده کارِ بد یا بلده کارِ خوب، یعنی دَ هر کارِ که یگ آدم ناسنَجیده قَسَم بُوخوره، اگه بے خبر ام بَشه، وختیکه خبر موشه، هر کُدم امزی قَسَم ها که بَشه اُو مُجرِم موشه. ^۵ پس وختیکه یگ نفر دَ یکی امزی چیزا مُجرِم موشه، اُو باید گُناهی ره که کده، اقرار کُنه ^۶ و جُرْمَانِه خُو ره بخاطرِ گُناهی که کده دَ خُداوند بیره؛ اُو یگ حَیوانِ ماده ره از رمه، چی گوسپو بَشه، چی بُز دَ عِنوانِ قُربانی گُناه بیره و پیشوا بلده ازو بخاطرِ گُناه شی کِفاره کُنه. ^۷ اگه اُو آدم تَوان شی نَموشه که یگ گوسپو بیره، اُو باید بلده جُرْمَانِه خُو بخاطرِ گُناهی که کده دُو قُمری یا دُو کوتر دَ حُضُورِ خُداوند بیره؛ یگ شی ره دَ عِنوانِ قُربانی گُناه و دِیگه شی ره دَ عِنوانِ قُربانی سوختنی. ^۸ اُو باید اونا ره دَ پیشوا بیره و پیشوا اوّل امو ره که بلده قُربانی گُناه آسته تقدیم کُنه. اُو سر شی ره تاو بدیه، مگم از تن شی جدا نکُنه. ^۹ اُو یگ مقدار خُونِ قُربانی گُناه ره گِرِفته دَ بَغْلِ قُربانگاه پاش بدیه و باقی مَنده شی ره دَ بیخِ قُربانگاه خَشپه

کنه. ای یگ قُرْبانی گُناه آسته. ^{۱۰} بعد ازو دوّم شی ره دَ عِنوانِ قُرْبانی سوختنی دَ مُطابقِ مَقَرّات تقدیم کنه. دَمزی رقم پیشوا بلده امزو نفر بخاطرِ گُناهی که کده کِفاره مونه و او نفر بخشیده موشه.

^{۱۱} لیکن اگه توان شی نَموشه که دُو قَمری یا دُو کوتر بیره، اوخته بلده قُرْبانی خُو بخاطرِ گُناهی که کده، او یگ دَهْم ایفه بهترین آرد ره دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه بیره، مگم او نباید دَ بله ازو روغو شیو کنه و نه ام کُنْدَر دَ سر شی بیله، چراکه ای یگ قُرْبانی گُناه آسته. ^{۱۲} او باید آرد ره دَ پیشوا بیره و پیشوا یگ مُشت شی ره دَ عِنوانِ نشانی شی بگیریه و دَ سر هدیه‌های خاصِ خُداوند دَ بله قُرْبانگاه بَسوزنه. ای یگ قُرْبانی گُناه آسته. ^{۱۳} دَمزی رقم پیشوا بلده ازو بخاطرِ گُناهی که دَ باره یکی امزی چیزا کده کِفاره مونه و او آدم بخشیده موشه. باقی‌مَنده آرد رقم هدیه غَلّه-و-دانه از پیشوا بشه. ”

^{۱۴} و خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^{۱۵} ”اگه یگ آدم خطا کُنه که نافامیده دَ باره یکی از چیزای مُقَدّس خُداوند گُناه کُنه، اوخته او باید یگ قُوچ بے عیب ره از رمه گِرِفته دَ عِنوانِ جُرمانه خُو دَ خُداوند بیره؛ اَرزِشِ ازو برابرِ مِثقالِ های نَقَره بشه که مُطابقِ مِثقالِ خیمه مُقَدّس بلده جُرمانه تعین شده. ^{۱۶} و دَ باره امو چیزِ مُقَدّس که او گُناه کده، باید تاوان بدیه و پَنج-یگ ام دَ بله شی اِضافه کُنه؛ او امو ره دَ پیشوا بدیه و پیشوا قد قُوچ جُرمانه بلده ازو کِفاره کُنه و او بخشیده موشه.

۱۷ و اگه یگو کس گناه کنه و یکی از کارای ره انجام بدیه که مُطابِقِ تمامِ احکامِ خُداوند نَباید انجام دده شنه، باوجودِ که پی نبرده، اُو مُجرِمِ حسابِ موشه و سزای گناهِ خُو ره مینگره. ^{۱۸} اُو باید یگ قوچ بے عیب ره از رمه گرفته مُطابِقِ اَرزِشِ تعیین شده دَ عِنوانِ جُرمانه خُو دَ پیشوا بیره و پیشوا بلده ازو بخاطرِ خطای که نافامیده از شی سر زده، کِفاره مونه و اُو بخشیده موشه. ^{۱۹} ای یگ جُرمانه یه، چُون اُو واقِعاً دَ حُضُورِ خُداوند مُجرِم اَسْتَه.

۶ و خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^۲ ”اگه یگ نفر گناه کنه و دَ ضِدِ خُداوند خیانت کنه، یعنی اُو دَ همسایه خُو دَ باره یگو امانت یا گِرو دروغ بگیه، یا یگو چیزی ره دُزی کنه یا مالِ همسایه ره دَ زور بگیریه، ^۳ یا یگو چیزی گم شده ره که پیدا کده دَ باره شی دروغ بگیه و دَ باره یکی از کارای که انسان دَ وسیله شی گناهکار موشه قَسَمِ دروغ بُخوره، ^۴ وختیکه اُو گناه کد و مُجرِم شد، اُو چیزی ره که دُزی کده یا چیزی ره که دَ زور گرفته یا چیزی که دَ پیش شی امانت بوده یا چیزی گم شده ره که پیدا کده، ^۵ و یا چیزی ره که دَ باره شی قَسَمِ دروغ خورده، پگ شی ره باید پس بدیه و پنچ-یگ ام دَ بله شی اضافه کنه. اُو امو چیز ره دَ صاحب شی دَ امزو روز بدیه که جُرمانه خُو ره میره. ^۶ اُو باید جُرمانه خُو ره بلده خُداوند یگ قوچ بے عیب از رمه دَ مُطابِقِ اَرزِشِ تعیین شده، دَ عِنوانِ جُرمانه دَ پیشوا بیره. ^۷ و پیشوا بلده ازو دَ حُضُورِ خُداوند کِفاره مونه و اُو از هر کاری که کده بشه

و دَ وَسِيلَهُ اَزُو مُجْرِمِ شُدِه بَشَه، بَخْشِيْدِه مُوشَه. ”

مُقَرَّرَاتِ مُخْتَلِفِ دَ بَارِه قُرْبَانِي هَا وَ هَدِيَه هَا

^۸ و خُداوند قد مُوسَى گپ زده گُفت: ^۹ ”دَ هَارُون وَ باچه هَاي شِي اَمْر كده بُگي: ’مُقَرَّرَاتِ

بَلْدِه قُرْبَانِي سوختنی اینی آسته: قُرْبَانِي سوختنی باید تمامِ شاو تا صُبح دَ بِلِه آتشدانِ قُرْبانگاه بُمَنه و آتَشِ قُرْبانگاه ام روشو بَشَه. ^{۱۰} بعد ازو پیشوا باید كالای كتانِي خُوره بپوشه و زيرپوشِي كتانِي ره دَ جان خُو كنه و خگِشترِ قُرْبَانِي سوختنی ره كه دَ بِلِه آتَشِ قُرْبانگاه سوختنده شُده، جَم كده دَ پَالُوي قُرْبانگاه بيله. ^{۱۱} بعد ازو كالای خُوره بُر كده، يگ كالای ديگه بپوشه و خگِشتر ره بُرو از خيمه‌گاه دَ يگ جای پاک بُبره. ^{۱۲} آتَشِ بِلِه قُرْبانگاه باید دَ بِلِه شِي سوخته بوره و گُل نَشْنَه؛ پیشوا باید هر صُبح دَ بِلِه شِي هِيْزَم دَر بديه و قُرْبَانِي سوختنی ره دَ بِلِه شِي دَ ترتيبِ بچينه و چربي قُرْبَانِي سلامتِي ره دَ بِلِه شِي بُسوزنه. ^{۱۳} آتَشِ بِلِه قُرْبانگاه باید همیشه سوخته بوره و گُل نَشْنَه.

^{۱۴} مُقَرَّرَاتِ بَلْدِه هَدِيَه غَلَّه-و-دانه اینی آسته: باچه هَاي هَارُون باید اُو ره دَ حُضُورِ خُداوند دَ

پيشِ رُوي قُرْبانگاه تقدیم كنه. ^{۱۵} و پیشوا باید يگ مُشتِ بهترين آردِ هَدِيَه غَلَّه-و-دانه و روغون شِي ره قد پگِ كُنْدَرِ كه دَ بِلِه هَدِيَه غَلَّه-و-دانه آسته بگيره و دَ عِنوانِ نشانی دَ بِلِه قُرْبانگاه بَلْدِه خوشبُوي مَورِدِ پَسَنْدِ خُداوند بُسوزنه. ^{۱۶} باقی مَنْدِه شِي ره هَارُون وَ باچه هَاي شِي بُوخوره؛ اُو بَدُونِ خَميرمايه پُخته شُنه و دَ جای مُقَدَّسِ خورده شُنه؛ اونا باید اُو ره دَ

حَوْلَى خَيْمِهِ مُلَاقَاتِ بُخُورِهِ. ^{۱۷} أَوْ نَبَايِدَ قَدْ خَمِيرِ مَائِيهِ پُخْتَه شُنَه؛ مَا أَوْ رَه دَ عِنْوَانِ حَقِّ اَزْوَا
از هدیه‌های خاصِ خُو دَزْوَا دَدِيم؛ أَوْ كَامِلًا مُقَدَّسَ اَسْتَه، مِثْلِ قُرْبَانِي كُنَاه و قُرْبَانِي جُرْم.
^{۱۸} تَمَامِ بَاچَه هَا از مینکلِ اَوْلَادِه هَارُونِ مِیْتَنَه اَزُو بُخُورِهِ. اِی حَقِّ دَائِمِي اَزْوَا دَ تَمَامِ نَسْلِ
هَای اَزْوَا از هدیه‌های خاصِ خُداوند اَسْتَه. هَر چِیزِی كِه دَزْوَا دُكِه بُخُورِهِ مُقَدَّس
مُوشَه. ”

^{۱۹} وَ خُداوند قَدْ مُوسَى كَپ زَدَه كُفْت: ^{۲۰} ”هَدِيَه كِه هَارُونِ وَ بَاچَه هَای شِي از رُوزِ مَسَحِ
شُدُونِ خُو دَ خُداوند تَقْدِيمِ كَنه اِیْنِي اَسْتَه: دَهْمِ حِصَّه يِگ اِيفَه از بَهْتَرِيْن اَرْدِ دَ عِنْوَانِ هَدِيَه
غَلَّه-وَ-دَانِه دَائِمِي، نِيْمِ شِي رَه دَ وَخْتِ صُبْحِ وَ نِيْمِ شِي رَه دَ وَخْتِ شَامِ. ^{۲۱} اُو بَايِدَ قَدْ رُوعُو
دَ بِلَه تَاوَه پُخْتَه شُنَه؛ اُو رَه قَدْ رُوعُو كُت كَدَه تُوْطَه تُوْطَه كُو وَ بَرِيو كَدَه بَلَدِه هَدِيَه غَلَّه-وَ-
دَانِه دَ عِنْوَانِ خُوشْبُويِ مَوْرِدِ پَسَنْدِ خُداوند تَقْدِيمِ كُو. ^{۲۲} پِيْشَوَايِ بُرُرْگِ كِه از مِیْنَكْلِ بَاچَه
هَای هَارُونِ مَسَحِ شُدَه جَانِشِيْنِ اَزُو مُوشَه، بَايِدَ اَمِي هَدِيَه رَه تَقْدِيمِ كَنه. اِی حَقِّ دَائِمِي
خُداوند اَسْتَه وَ بَايِدَ كَامِلًا سُوخْتَنَدَه شُنَه. ^{۲۳} هَر هَدِيَه غَلَّه-وَ-دَانِه پِيْشُوا بَايِدَ كَامِلًا سُوخْتَنَدَه
شُنَه وَ نَبَايِدَ خُورَدَه شُنَه. ”

^{۲۴} وَ خُداوند قَدْ مُوسَى كَپ زَدَه كُفْت: ^{۲۵} ”قَدْ هَارُونِ وَ بَاچَه هَای شِي كَپ زَدَه بُوْگِي:
'مُقَرَّرَاتِ بَلَدِه قُرْبَانِي كُنَاه اِیْنِي اَسْتَه: دَ جَايِ كِه قُرْبَانِي سُوخْتَنِي حَلَالِ مُوشَه، قُرْبَانِي كُنَاه
اَمِ بَايِدَ دَ اَمْرُو جَايِ دَ حُضُورِ خُداوند حَلَالِ شُنَه. اِی قُرْبَانِي كَامِلًا مُقَدَّسَ اَسْتَه. ^{۲۶} پِيْشَوَايِ

که او ره د عنوانِ قربانی گناه تقدیم مونه، او ره بخوره؛ او باید د جای مقدّس خورده شنه، یعنی د حولی خیمه ملاقات. ^{۲۷} هر کسی که د گوشت ازو دست میزنه باید تقدیس شده بشه، و اگه خون ازو د یگو کالا بپره، امو چیزی که د بله شی خون پریده باید د یگ جای مقدّس ششته شنه. ^{۲۸} ظرف گلی که گوشت قربانی د منه شی پخته شده باید میده شنه؛ و اگه د ظرف برونزی پخته شده بشه، امو ظرف باید خوب پاک شنه و قد او ششته شنه. ^{۲۹} تمام باچه های پیشوا میتنه امزو گوشت قربانی بخوره. ای قربانی کاملاً مقدّس آسته. ^{۳۰} مگم هیچ قربانی گناه که خون شی د خیمه ملاقات آورده موشه تا د جایگاه مقدّس کفار کنه، باید خورده نشنه، بلکه د آتش سوختنده شنه.

قربانی خطا

۱ ای مقررات بلده قربانی خطایه، ای کاملاً مقدّس آسته: ^۲ د جایی که قربانی سوختنی ره حلال مونه، قربانی خطا ام باید د اونجی حلال شنه و خون شی د چاردور قربانگاه پاش دده شنه. ^۳ تمام چربی شی باید تقدیم شنه: دُمبِه شی، چربی که حصّه های داخلی شی ره موبوشنه، ^۴ هر دو گرده و چربی روی شی که د نزدیک پشت کمر آسته و جگرگوشه ره که قد گرده ها باید گرفته شنه. ^۵ و پیشوا اونا ره د عنوان هدیه خاص بلده خداوند د سر قربانگاه بسوزنه. ای یگ جرمانه آسته. ^۶ پگ اولادای پیشوایو که باچه بشه میتنه ازو بخوره؛ او باید د جای مقدّس خورده شنه. او کاملاً مقدّس آسته. ^۷ قربانی گناه

رقم قُرْبَانِي خَطَا يَه و بَلَدِه ازوا يِگ مُقَرَّرَات اَسْتِه. پيشواي كه دَ وَسِيْلَه ازو كِفَارِه مُونِه، گوشتِ قُرْبَانِي ازو مُوشِه. ^۸ امچنان پيشواي كه قُرْبَانِي سوختني يِگو كس ره تقدِيم مُونِه، او پوستِ امزو قُرْبَانِي سوختني ره كه تقدِيم كده بَلَدِه خود خُو بَگِيْرِه. ^۹ هر هديه غَلَّه-و-دانه كه دَ تَنْدُور پُخْتِه شُنه و هر هديه كه دَ مَنِه كَرَايِي يا دَ بِلِه تاوه پُخْتِه شُنه، دَمَزُو پيشواي تَعْلُقِ مِيگِيْرِه كه او ره تقدِيم كده. ^{۱۰} و هر هديه غَلَّه-و-دانه كه قد روغو گُت شده بَشِه يا خُشَك بَشِه، از پِگِ باچه هاي هَارُون مُوشِه و بايد يِگ برابر دَزُوا تَقْسِيم شُنه.

مُقَرَّرَاتِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي

^{۱۱} مُقَرَّرَاتِ بَلَدِه قُرْبَانِي سَلَامَتِي كه يِگ نفر دَ خُداوند تقدِيم مُونِه ايني اَسْتِه: ^{۱۲} اگه او نفر امي قُرْبَانِي ره دَ عِنْوَانِ شُكْرگُزاري تقدِيم مُونِه، او بايد قد قُرْبَانِي شُكْرگُزاري تُكِي هاي فَطِيْرِ روغو گُت شده، نان هاي فَطِيْرِ تُنْگ-و-كَكَرَك كه رُوي شي قد روغو چَرَب شده و نان هاي كه از بَهْتَرِيْن آرد اَسْتِه و قد روغو گُت شده، تقدِيم كنه. ^{۱۳} قد امزي تُكِي ها قَتِي او بايد نانِ خَمِيْرَمايِه تُو ره قد قُرْبَانِي شُكْرگُزاري سَلَامَتِي خُو تقدِيم كنه. ^{۱۴} امزي تُكِي ها از هر هديه يِگ تُكِي دَ عِنْوَانِ هَدِيَه بَلَنْد كَدَنِي دَ خُداوند تقدِيم كنه؛ و اِي دَ پيشواي تَعْلُقِ مِيگِيْرِه كه خُونِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي ره پاش مِيدِه. ^{۱۵} گوشتِ قُرْبَانِي شُكْرگُزاري سَلَامَتِي امزو نفر بايد دَ رُوزِ قُرْبَانِي شي خورده شُنه و هيچ چيزي ازو ره تا صُبح باقِي نِيلِه. ^{۱۶} و لِه اگه قُرْبَانِي ازو يِگ نَذْر يا قُرْبَانِي داوطلبانه بَشِه، دَ رُوزِي كه قُرْبَانِي خُو ره تقدِيم مُونِه، بايد

اَوْ رِه بُوخوره و باقی مَندِه شی دَ صَباح امزُو روز خورده شُنه. ^{۱۷} لیکن باقی مَندِه گوشتِ قُرَبانی باید دَ روزِ سِوَم دَ آتِش سوختنده شُنه. ^{۱۸} و اگه گوشتِ قُرَبانی سلامتی ازو دَ روزِ سِوَم خورده شُنه، اَوْ قَبول نَمُوشه و کسی ام که اَوْ رِه قُرَبانی کده بَلدِه شی حساب نَمُوشه؛ اَوْ نَجِس شُدِه و کسی که ازو بُوخوره سزای گُناه خُو رِه مینگره. ^{۱۹} گوشتی که دَ یِگو چیزی نَجِس دَکه مُوخوره، نَباید خورده شُنه، بَلکه دَ آتِش سوختنده شُنه. پگِ کسای که شَرعاً پاک آسته مِیتنه ازو گوشتِ بُوخوره. ^{۲۰} لیکن کسی که از گوشتِ قُرَبانی سلامتی که دَ خُداوند تقدیم شُدِه مُوخوره دَ حالیکه هنوز نَجِس آسته، اَوْ نفر باید از قوم خُو قطع شُنه. ^{۲۱} مثلاً اگه کس دَ یِگو چیزی نَجِس دَکه مُوخوره، چی دَ نَجِسی انسان، چی دَ حیوانِ نَجِس یا هر چیزی نَجِس و مُردارِ دِیگه و بعد ازو از گوشتِ قُرَبانی سلامتی که دَ خُداوند تقدیم شُدِه مُوخوره، اَوْ نفر باید از مَنِه قوم خُو آخ شُنه.

مُقَررات دَ باره چربی و خُون

^{۲۲} و خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^{۲۳} "قد بنی اسرائیل گپ زده بُوگی: 'شُمُو هیچ چربی گاو، گوسپو و بُو رِه نَباید بُوخورید. ^{۲۴} چربی حیوانِ خودمُرده و چربی حیوانی که دَ وسیله جانورِ درنده کُشته شُدِه، مِیتنه بَلدِه هر کار اِستِفاده شُنه، لیکن هرگز اَوْ رِه نَخورید. ^{۲۵} هر کسی که از چربی حیوانی بُوخوره که ازو یگ هدیه خاص بَلدِه خُداوند تقدیم شُدِه، اَوْ نفر باید از مَنِه قوم خُو آخ شُنه. ^{۲۶} شُمُو هیچ رقمِ خُون رِه دَ هیچ جای بُوَد-و-باش خُو نَخورید،

چی از مُرغَکو بَشه، چی از حیوانا. ^{۲۷} هر کسی که خُون مُخوره، هر رقم شی که بَشه، اُو نفر باید از منِه قَوْم خُو آخ شُنه. ”

حقِ پیشوایو

^{۲۸} خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^{۲۹} ”قد بنی اسرائیل گپ زده بُگی، هر کسی که قُرَبانی سلامتی خُو ره د خُداوند تقدیم مُونه، اُو باید از قُرَبانی سلامتی خُو یگ هدیه د خُداوند بیره. ^{۳۰} اُو باید قد دِستای خود خُو هدیه‌های خاصِ خُداوند ره بیره؛ اُو چربی ره قد سینه بیره تا سینه د عنوانِ هدیه بلند کَدنی د حُضُورِ خُداوند بلند شُنه. ^{۳۱} و پیشوا چربی ره د بِلِه قُرَبانگاه بُسوزَنه، مگم سینه از هارُون و باچه های شی بَشه. ^{۳۲} اُو رانِ راست ره از قُرَبانی سلامتی خُو د عنوانِ هدیه د پیشوا بدیه. ^{۳۳} و از مینکلِ باچه های هارُون هر کسی که خُون و چربی قُرَبانی سلامتی ره تقدیم مُونه، رانِ راست حقِ ازُو مُوشه، ^{۳۴} چراکه ما سینه بلند شُده و رانِ تقدیم شُده ره از بنی اسرائیل از قُرَبانی های سلامتی ازوا گِرِفْتیم و اونا ره د هارُون پیشوا و باچه های شی د عنوانِ حقِ دایمی از طرفِ بنی اسرائیل ددیم. ”

^{۳۵} امی حقِ هارُون و حقِ باچه های شی از هدیه‌های خاصِ خُداوند آسته د روزی که مُوسیٰ اونا ره پیش اُورد تا بحیثِ پیشوا د خُداوند خدمت کُنه، ^{۳۶} چُون خُداوند حُکم کد که امی حق از بنی اسرائیل دزوا دده شُنه د روزی که اونا مَسَح شُد. ای حقِ دایمی ازوادِ تمام

نسل های ازوا آسته. ^{۳۷} اینمی مُقَرَّراتِ بَلَدِه قُرْبَانی سوختنی، بَلَدِه هَدِیَه غَلَّه-و-دانه، بَلَدِه قُرْبَانی گُناه، بَلَدِه قُرْبَانی خطا، بَلَدِه قُرْبَانی تقدیس-و-تعیین و بَلَدِه قُرْبَانی سلامتی آسته ^{۳۸} که خُداوند دَ مُوسى دَ بَلَه کوه سِینا امر کد، دَ روزی که دَ بیابون سِینا مُوسى دَ بَنی اسرائیل حُکم کد که قُرْبَانی های خُو ره بَلَدِه خُداوند بیره.

مَسَح کدونِ هَارُون و باچه های شی بَلَدِه وَظِیفَه پیشوایی

۸ خُداوند قد مُوسى گپ زده گُفت: ^۲ "هَارُون و باچه های شی ره قد کالا های پیشوایی، روغونِ مَسَح، نَرگاوِ قُرْبَانی گُناه، دُو قُوچ و یگ تُکری نانِ فَطِیرِ گِرِفْتَه بَیر ^۳ و پگِ جماعت ره دَ دانِ درگه خَیمه مُلَاقَاتِ جَم کُو." ^۴ پس مُوسى امو رقم کد که خُداوند دَ زشی امر کُدد و جماعت دَ دانِ درگه خَیمه مُلَاقَاتِ جَم شُد. ^۵ اوخته مُوسى دَ جماعت گُفت: "اینی کاری آسته که خُداوند امر کده و باید انجام دده شنه." ^۶ پس مُوسى هَارُون و باچه های شی ره پیش اُورد و اونا ره قد آو غُسل دَد. ^۷ بعد ازو پیرو ره دَ جانِ هَارُون کد و کمر بسته ره دَ کمر شی بسته کده چَپَن ره دَ زشی پوشند و ایفود ره دَ بَلَه پگِ ازوا دَ زشی دَد و بَندِ ایفود ره دَ بَلَه شی بسته کده ایفود ره دَ وَسِیلَه بَندِ دَ جانِ ازو سخت کد. ^۸ بعد ازو سِینه-بَندِ ره دَ بَلَه سِینه هَارُون بسته کد و اُوریم و تُمِیم ره دَ مَنَه سِینه-بَندِ ایشْت. ^۹ دَ آخِر، لُنگی ره دَ سر شی دَد و دَ پیشِ رُوی لُنگی، نشانِ طِلائی نِیم تاجِ مُقَدَّس ره نَصَب کد، امو رقم که خُداوند دَ مُوسى امر کُدد. ^{۱۰} اوخته مُوسى روغونِ مَسَح ره

گرفت و خیمه مُقَدَّس و تمام چیزای ره که دَ مَنه شی بُود مَسَح کده تقدیس کد. ^{۱۱} اویگ
 مقدار روغونِ مَسَح ره هفت دفعه دَ بِلِه قُربانگاه پاش دَد و قُربانگاه و تمام اَسباب شی ره
 قد لَگند و پایه شی مَسَح کد تا اونا ره تقدیس کنه. ^{۱۲} بعد ازو یگ مقدار روغونِ مَسَح ره
 دَ سرِ هارون شیو کده او ره مَسَح کد تا او ره ام تقدیس کنه. ^{۱۳} و موسیٰ باچه های هارون
 ره پیش آورده پیرونا ره دَزوا پوشند، کمر بند ها ره دَ کمرِ ازوا بسته کد و کوله ها ره دَ سرِ
 ازوا ایشته، امو رقم که خُداوند دَ موسیٰ امر کُدد. ^{۱۴} بعد ازو موسیٰ نَرگاوِ قُربانی گُناه ره
 پیش اُورد و هارون و باچه های شی دَ سرِ نَرگاوِ قُربانی گُناه دست کشید. ^{۱۵} اوخته موسیٰ
 نَرگاو ره حلال کد و از خُون شی گرفته قد کِلک خُو دَ شاخای چار شینگِ قُربانگاه مَلید و
 قُربانگاه ره پاک کد و باقی مَنده خُون ره دَ بیخِ قُربانگاه شیو کده او ره تقدیس کد تا دَ بِلِه
 شی کِفاره کنه. ^{۱۶} بعد ازو موسیٰ تمام چربی ره که دَ بِلِه حِصّه های داخلی بُود قد
 جگر گوشه و دُو گرده و چربی ازوا گرفت و دَ بِلِه قُربانگاه سوختند. ^{۱۷} مگم پوست و
 گوشت و سرگینِ نَرگاو ره بُرو از خیمه گاه دَ آتش سوختند، امو رقم که خُداوند دَ موسیٰ
 امر کُدد. ^{۱۸} بعد ازو موسیٰ قُوچِ قُربانی سوختنی ره پیش اُورد و هارون و باچه های شی دَ
 سرِ ازو دست کشید. ^{۱۹} و موسیٰ او ره حلال کد و خُون شی ره دَ چاردورِ قُربانگاه پاش
 دَد. ^{۲۰} وختیکه قُوچِ دَ حِصّه های مُختلِفِ ثُوته ثُوته شُد، موسیٰ کله و ثُوته ها ره قد چربی
 شی سوختند. ^{۲۱} و غِیتیکه حِصّه های داخلی و پیچه های شی قد آو شُشته شُد، موسیٰ
 تمام قُوچِ ره دَ بِلِه قُربانگاه سوختند. ای یگ قُربانی سوختنی دَ عنوانِ خوشبوی مَوردِ
 پَسندِ خُداوند بُود، یگ هدیه خاص بلده خُداوند، امو رقم که خُداوند دَ موسیٰ امر کُدد.

۲۲ و مُوسى قُوجِ دوّمِ ره يعنى قُوجِ مَراسِمِ تعيينِ-و-تقدّيسِ پيشوايو ره نَزديکِ اُورد و هارون
 و باچه هاى شى دَ سرِ ازو ام دِستِ کشيد. ۲۳ اوخته مُوسى اُو ره حلالِ کد و يگِ مقدارِ
 خُونِ شى ره گِرَفْتِه دَ نَرَمى گوشِ راست و دَ شَسْتِ دِستِ راست و دَ شَسْتِ پايِ راستِ
 هارون مَلِيد. ۲۴ بعد ازو مُوسى باچه هاى هارون ره نَزديکِ اُورده يگِ مقدارِ خُونِ ره دَ
 نَرَمى گوشِ راستِ ازوا و دَ شَسْتِ دِستِ راستِ ازوا و دَ شَسْتِ پايِ راستِ ازوا مَلِيد و
 باقى مَنده خُونِ ره دَ چارَدورِ قُربانگاهِ پاش دَد. ۲۵ بعد ازو چربى، دُمبِه، تمامِ چربى بَلِه
 حِصّه هاى داخِلى، جِگرگوشه و هر دُو گُرده ره قد چربى ازوا و رانِ راستِ گِرِفت ۲۶ و از
 مَنه نُکرى نانِ فَطِيرِ که دَ حُضُورِ خُداوند بُود، يگِ نُکى فَطِيرِ و يگِ نانِ روغنى و يگِ نانِ
 تَنگِ-و-کَکَرَکِ ره گِرِفت و اونا ره دَ بَلِه چربى و رانِ راستِ اِشت. ۲۷ و مُوسى پگِ ازوا
 ره دَ بَلِه دِستايِ هارون و دَ بَلِه دِستايِ باچه هاى شى اِشت و اونا اُمُو چيزا ره دَ عِنوانِ
 هديه بِلند کَدنى دَ حُضُورِ خُداوند بِلند کَد. ۲۸ اوخته مُوسى اونا ره از دِستايِ ازوا گِرِفت و
 دَ بَلِه قُربانگاهِ دَ سرِ قُربانى سوختنى اِشته دَر دَد. اى قُربانى مَراسِمِ تعيينِ-و-تقدّيسِ
 پيشوايو دَ عِنوانِ خوشبُوى مَورِدِ پَسند بُود، يگِ هديه خاصِ بَلده خُداوند. ۲۹ بعد ازو
 مُوسى سِينه قُوجِ ره گِرِفت و اُو ره دَ عِنوانِ هديه بِلند کَدنى دَ حُضُورِ خُداوند بِلند کَد؛
 امى حِصّه از قُوجِ قُربانى مَراسِمِ تعيينِ کَدونِ پيشوايو تقسيمِ مُوسى بُود، اُمُو رَقْمِ که
 خُداوند دَ مُوسى اَمِرِ کُود. ۳۰ دَ آخِر، مُوسى يگِ مقدارِ روغونِ مَسَحِ و يگِ مقدارِ خُونِ
 ره که دَ بَلِه قُربانگاهِ بُود گِرِفت و دَ بَلِه هارون و کالا هاى شى و دَ بَلِه باچه هاى شى و
 کالا هاى ازوا پاش دَد. دَ امزى رَقْمِ هارون ره قد کالا هاى شى و باچه هاى شى ره قد

کالا های ازوا تقدیس کد.

^{۳۱} اوخته موسیٰ د هارون و باچه های شی گفت: ”گوشت ره د دان درگه خیمه ملاقات

جوش بدید و قد نانی که د منه تُکری قربانی مراسم تعیین-و-تقدیس پیشوایو آسته، د

امونجی بخورید، امو رقم که ما امر کده گفتم: ’هارون و باچه های شی او ره بخوره.’

^{۳۲} و باقی منده گوشت و نان ره د آتش بسوزنید. ^{۳۳} شمو از دان خیمه ملاقات بلده هفت

روز برو نروید تا روزی که دورون تعیین شدن شمو پوره شنه، چون هفت روز دربر میگیره

که شمو تعیین شنید. ^{۳۴} امو رقم که امروز انجام دده شد، خداوند امر کده که انجام دده

شنه تا بلده شمو کفار شنه. ^{۳۵} پس شمو بلده هفت شاو و روز د دان درگه خیمه ملاقات

بمنید و چیزی ره که خداوند امر کده د جای بیرید؛ نشنه که بمرید، چون امی رقم دز مه

امر شده. ” ^{۳۶} پس هارون و باچه های شی پگ چیزای ره که خداوند د وسیله موسیٰ امر

کدد، د جای آورد.

شروع خدمت پیشوایو

^۹ و ایطور شد که د روز هشتم موسیٰ هارون و باچه های شی ره و ریش سفیدای

اسرائیل ره کوی کد ^۲ و د هارون گفت: ”یگ گوسله نر بلده قربانی گناه و یگ قوچ بلده

قربانی سوختنی که هر دوی شی بے عیب بشه بگیر و اونا ره د حضور خداوند تقدیم کو ^۳ و

قد بنی اسرائیل گپ زده بگی، ' یگ تکه بلده قربانی گناه بگیرید و یگ گوسله و یگ
 باره که هر دوی شی یگ ساله و بے عیب بشه بلده قربانی سوختنی ^۴ و یگ نرگا و یگ
 قوچ ره بلده قربانی سلامتی، تا د حضور خداوند قربانی شنه؛ قد امزیا قتی یگ هدیه
 غله-و-دانه که قد روغو گت شده بشه ام بیرید، چون امروز خداوند دز شمو ظاهر
 موشه. " ^۵ پس اونا چیزای ره که موسی امر کدد، د پیش خیمه ملاقات آورد و تمام
 جماعت نزدیک آمده د حضور خداوند ایسته شد. ^۶ اوخته موسی گفت: " اینی کارای آسته
 که خداوند دز شمو امر کده که انجام بدید و بزرگی-و-جلال خداوند دز شمو ظاهر
 موشه. "

^۷ و موسی د هارون گفت: " د پیش قربانگاه بیه و قربانی گناه و قربانی سوختنی خو ره
 تقدیم کده بلده خود خو و بلده قوم خو کفارہ کو؛ امچنان قربانی قوم ره تقدیم کو و بلده
 ازوا کفارہ کو، امو رقم که خداوند امر کده. " ^۸ اوخته هارون د پیش قربانگاه آمد و گوسله
 قربانی گناه ره که بلده خود شی بود، حلال کد. ^۹ و باچه های هارون خون قربانی ره د
 پیش ازو آورد و او کلک خو ره د خون غوٹه کده د شاخای قربانگاه ملید و باقی منده خون
 ره د بیخ قربانگاه شیو کد. ^{۱۰} بعد ازو چربی و گردها و جگر گوشه قربانی گناه ره د بله
 قربانگاه سوختند، امو رقم که خداوند د موسی امر کدد. ^{۱۱} لیکن گوشت و پوست شی ره
 برو از خیمه گاه د آتش در دد. ^{۱۲} بعد ازو هارون قوچ قربانی سوختنی ره حلال کد و باچه
 های هارون خون قربانی ره د پیش ازو آورد و او خون ره د چاردور قربانگاه پاش دد. ^{۱۳} و

اونا قُرْبانی سوختنی ره تُوته تُوته قد کله شی قتی د هارون اورد و اونا ره د بِله
 قُرْبانگاه سوختند. ^{۱۴} او حصه های داخلی و پیچه ها ره ششت و اونا ره د بِله قُرْبانی
 سوختنی د سر قُرْبانگاه سوختند. ^{۱۵} بعد ازو هارون قُرْبانی قوم ره پیش اورد. او بز قُرْبانی
 گناه ره که بلده قوم بود گرفته حلال کد و او ره د عنوان قُرْبانی گناه رقم قُرْبانی اولی
 تقدیم کد. ^{۱۶} او قُرْبانی سوختنی ره ام پیش اورد و او ره د مطابق مقررات تقدیم کد.
^{۱۷} بعد ازو هدیه غله-و-دانه ره پیش اورد و یگ مُشت ازو ره گرفته علاوه از قُرْبانی
 سوختنی صبح د بِله قُرْبانگاه سوختند. ^{۱۸} اوخته هارون نرگا و قوچ قُرْبانی سلامتی ره که
 از طرف قوم بود حلال کد و باچه های هارون خون قُرْبانی ره دزشی دد و او خون ره د
 چاردور قُرْبانگاه پاش دد. ^{۱۹} بعد ازو اونا چربی نرگا و قوچ ره قد دُمبه، چربی های که
 حصه های داخلی ره مپوشنه، هر دو گرده و جگرگوشه ره گرفت ^{۲۰} و چربی ها ره د بِله
 سینه ها ایشت و هارون چربی ها ره د بِله قُرْبانگاه سوختند، ^{۲۱} مگم سینه ها و ران راست
 ره د عنوان هدیه بلند کدنی د حضور خداوند بلند کد، امو رقم که موسی امر کدد.
^{۲۲} اوخته هارون دستای خو ره سون قوم باله کده اونا ره برکت دد و ازی که تقدیم کدون
 قُرْبانی گناه، قُرْبانی سوختنی و قُرْبانی سلامتی ره خلاص کدد، از قُرْبانگاه تا آمد. ^{۲۳} د
 امزو غیت موسی و هارون د خیمه ملاقات داخل شد و غیتیکه برو آمد قوم ره برکت دد.
 اوخته بزرگی-و-جلال خداوند د پگ قوم ظاهر شد ^{۲۴} و یگ آتش از حضور خداوند برو آمده
 قُرْبانی سوختنی و چربی ره که د بِله قُرْبانگاه بود فوت کد. وختیکه قوم امو واقعه ره

دید، اونا چیغ زده رُوی دَ خاک اُفتد.

گُناهِ ناداب و اَبیهو

۱۰ باچه های هارون ناداب و اَبیهو هر دُوی شی اَتشدان خُو ره گِرِفته دَ مَنه شی اَتش اندخت و دَ بِلَه اَتش بُوخوَرِ خوشبُوی پاش دَد و اَتشِ غَیرِ مجاز ره دَ حُضوَرِ خُداوند تقدیم کد که دزوا اُو رقم امر نَشُدَد. ^۲ اوخته یگ اَتش از حُضوَرِ خُداوند بُرُو اَمده اونا ره قُورت کد و اونا دَ حُضوَرِ خُداوند مُرد. ^۳ و مُوسی دَ هارون گُفت: ”اینمی چیزی اَسته که خُداوند گُفته،

دَ وَسِیلَه کسای که نزدیک مه مییه ما نشو میدم که ما مُقَدَّس اَستَم،

و دَ نَظَرِ پَگِ مَرْدَمِ ما بَزُرگی-و-جلال پیدا مُونَم.”

مگم هارون چُپ مند. ^۴ اوخته مُوسی مِیشائیل و ایلصافان باچه های عَزِیئیل کاکای هارون ره کُوی کده دزوا گُفت: ”پیش بیید و جِنازه های برارون خُو ره از پیشِ جایگاهِ مُقَدَّس دَ بُرُونِ خِیمه گاه بُبرید.” ^۵ پس اونا نزدیک اَمَد و از کالا های ازوا گِرِفته اونا ره از خِیمه گاه بُرُو بُرد، اَمو رقم که مُوسی گُفتد. ^۶ بعد ازو مُوسی دَ هارون و باچه های شی اِلعازار و ایتامار گُفت: ”مُوبای خُو ره جنگل ایله نَکْنِید و نَه ام جاغِه خُو ره چک کنید؛ نَشْنه که

شُمُو ام بُمُرِيد و قار-و-غَضَبِ خُدا دَ بِلِه تمامِ جماعتِ نازلِ شُنِه. مگمِ پَرارونِ شُمُو یعنی تمامِ قومِ اسرائیلِ بَلدِه اَتَشی که خُداوندِ رَبی کده دُو پَرارِ شُمُو رِه نَابُود کد، ماتمِ مِیگیرِه. ^۷ شُمُو از درگِه خَیمِه مُلاقاتِ بَرُو نَرُوید، نَشْنِه که بُمُرِيد، چَراکه رِوَعونِ مَسَحِ خُداوندِ دَ سرِ شُمُو آستِه. ” پس اُونَا دَ مُطابِقِ کُفْتِه مُوسَى عملِ کد.

هِدایَتِ ها بَلدِه پِیشوايو

^۸ خُداوندِ قَدِ هارُونِ گَپِ زَدِه کُفْت: ^۹ ”تُو و باچِه های تُو که قَد تُو آستِه، وختیکِه دَ خَیمِه مُلاقاتِ داخِلِ مُوشید، شرابِ انگُورِ و یا شرابِ قَوی وُچي نَکُنید، نَشْنِه که بُمُرِيد. ای یِگِ حُکمِ دایمی بَلدِه تمامِ نسلِ های شُمُو آستِه. ^{۱۰} شُمُو باید بَينِ مُقَدَّسِ و غَیرِ مُقَدَّسِ و بَينِ پاکِ و نَجِسِ فَرَقِ کِنید ^{۱۱} و باید دَ بَنیِ اسرائیلِ تمامِ احکامی رِه تَعْلیمِ بَدید که خُداوندِ دَ و سِیلِه مُوسَى دَزُوا کُفْتِه. ”

^{۱۲} اوختِه مُوسَى دَ هارُونِ و باچِه های باقی مَندِه شی، اِلعازارِ و ایتامارِ کُفْت: ” هَدیِه غَلَّه- و-دانِه باقی مَندِه رِه از هَدیِه های خاصِ خُداوندِ بَگیرید و اُو رِه بَدُونِ خَمیرمایِه پُختِه کده دَ پَالوی قُربانگِه بُخورید، چَراکه اُو کَامِلاً مُقَدَّسِ آستِه. ^{۱۳} اُو رِه دَ یِگِ جَایِ مُقَدَّسِ بُخورید، چَراکه ای حَقِ اَزتُو و باچِه های تُو از هَدیِه های خاصِ خُداوندِ آستِه، چُونِ اَمی رَقمِ دَز مِه اَمَرِ شُدِه. ^{۱۴} و لِه سِینِه بَلندِ شُدِه و رانِ تَقَدیمِ شُدِه رِه تُو و باچِه های تُو و دُخترِونِ تُو دَ یِگِ جَایِ پاکِ بُخورید، چُونِ اَمیا حَقِ اَزتُو و حَقِ بَچکیچایِ تُو از قُربانیِ سَلامتیِ بَنیِ اسرائیلِ

آسته. ^{۱۵} اونا رانِ تقدیم شُده و سینه بِلند شُده ره قد چربی هدیه‌های خاص بیره تا دَ عنوانِ هدیه بِلند کَدنی دَ حُضورِ خُداوند بِلند شُنه. امیا دَ عنوانِ حقِ دایمی از تُو و بچکیچای تُو آسته، امو رقم که خُداوند امر کده.

^{۱۶} اوخته موسیٰ دَ باره بَزِ قُرَبانی گُناه پُرسان کد و پی بُرد که سوختنده شُده. اُو دَ بِله العازار و ایتامار باچه های باقی‌مِنده هارون قار شُده گُفت: ^{۱۷} ”چرا قُرَبانی گُناه ره دَ یگ جای مُقَدَّس نَخوردید، چُون اُو کاملاً مُقَدَّس آسته؟ اُو دَز شُمو دده شُدَد که گُناه جماعت ره باله کُنید و بِلده ازوا دَ حُضورِ خُداوند کِفاره کُنید. ^{۱۸} اینه، خُونِ اَزو دَ مَنه جایگاهِ مُقَدَّس اُورده نَشُد. شُمو باید اُو ره دَ جایگاهِ مُقَدَّس مُوخوردید، امو رقم که امر کده بُوَدَم.“

^{۱۹} اوخته هارون دَ موسیٰ گُفت: ”اینه، امروز اونا قُرَبانی گُناه خُو و قُرَبانی سوختنی خُو ره دَ حُضورِ خُداوند تقدیم کد، ولے باز ام دَ بِله مه امی رقم واقعه اَمَد. پس اگه امروز ما قُرَبانی گُناه ره مُوخوردُم، آیا ای دَ نظرِ خُداوند خُوب معلوم موشُد؟“ ^{۲۰} وختی موسیٰ امی دَلیل ره شَنید، دَ نظر شی خُوب معلوم شُد.

خوراکِ پاک و ناپاک

۱۱ خُداوند قد مُوسیٰ و هارُون گپ زد و دزوا گُفت: ^۲ "قد بَنی اسرائیل گپ زده بُگی، اینیا حیوانای آسته که شُمو از مینکل پگ حیوانای رُوی زمی خورده میتنید: ^۳ هر حیوان که سُم شی شق بشه، یعنی دُوشق بشه و نشقار کنه، از مینکل حیوانا اُو ره میتنید بُخورید. ^۴ لیکن از مینکل حیوانای که نشقار مونه یا سُم شی دُوشق آسته، اینیا ره نَخورید: اُشتر ره، چُون اُو نشقار مونه، ولے سُم شی دُوشق نییه؛ اُو بلده شُمو نجس آسته. ^۵ خرگوش کوهی ره، چُون اُو نشقار مونه، ولے سُم شی دُوشق نییه، اُو بلده شُمو نجس آسته. ^۶ تُولی ره، چُون اُو نشقار مونه، ولے سُم شی دُوشق نییه؛ اُو بلده شُمو نجس آسته. ^۷ خُوک ره، چُون اُو سُم شی دُوشق آسته، یعنی کاملاً دُوشق آسته، ولے نشقار نَموکنه؛ اُو بلده شُمو نجس آسته. ^۸ شُمو از گوشت امزی حیوانا نَخورید و دَ لاش امزیا دِست نَزنید؛ امیا بلده شُمو نجس آسته. ^۹ از مینکل پگ زندهجانای که دَ آو آسته، اینیا ره میتنید بُخورید یعنی هر زندهجان که دَ آو آسته و شاپر و فلس دره، چی دَ دریا ها بشه، چی دَ نهر ها، اونا ره میتنید بُخورید. ^{۱۰} لیکن پگ زندهجانای که شاپر و فلس ندره، چی دَ دریا ها و چی دَ نهر ها، از مینکل تمام زندهجانای ریزه آوی، و تمام جاندارای دیگه که دَ آو آسته، اونا بلده شُمو مُردار آسته. ^{۱۱} و ازی که اونا بلده شُمو مُردار آسته، از گوشت ازوا نباید بُخورید و لاش های ازوا ره ام مُردار حساب کُنید. ^{۱۲} خلاصه، هر چیزی که دَ آو ها آسته و شاپر و فلس ندره، اونا بلده شُمو مُردار آسته. ^{۱۳} از مینکل مُرغکو اینیا ره مُردار حساب کُنید. امیا نباید خورده شنه، چُون امیا مُردار آسته: بُرگج، لاشخور، لاشخور ریشتُو، ^{۱۴} شاهین، باشه هر رقم شی که بشه، ^{۱۵} زاغ هر رقم شی که بشه،

^{۱۶} شتر مرغ، کله خورک، مرغ دریایی، باز هر رقم شی که بشه، ^{۱۷} بوم ریزگک، قاز، بوم کته، ^{۱۸} بوم سفید، قوطو، برگج دریایی، ^{۱۹} لگ لگ، کنگ هر رقم شی که بشه، پوپوک و شاویرگ چرمی.

^{۲۰} تمام اوخلی های بالدار که قد پایای خو راه میگرده بلده شمو مردار آسته. ^{۲۱} لیکن از مینکل زنده جانای بالدار که قد چارپای راه میگرده، اونا ی ره که بلده قرت زدو د روی زمی د پایای خو مفصل دره، میتنید بخورید. ^{۲۲} از جمله ازوا اینیا ره میتنید بخورید: ملخ هر رقم شی که بشه، ملخ جنگلی هر رقم شی که بشه، چیرچیرک هر رقم شی که بشه و ملخ سوزه هر رقم شی که بشه. ^{۲۳} لیکن دیگه اوخلی های بالدار که پای دره بلده شمو مردار آسته. ^{۲۴} د وسیله چیزای که د زیر ذکر موشه شمو نجس موشید و هر کسی که د لاش ازوا دست بزنه، تا شام نجس مومنه ^{۲۵} و هر کسی که کدم حصه لاش ازوا ره باله کده بیره، او باید کالای خو ره بشویه و او تا شام نجس مومنه: ^{۲۶} هر حیوان که سم شی دوشق بشه، و له کاملاً دوشق نبشه و یا نشقار نکنه، او بلده شمو نجس آسته؛ هر کسی که د لاش ازوا دست بزنه نجس موشه. ^{۲۷} از مینکل تمام حیوانای که قد چارپای راه میگرده، پگ حیوانای که قد چمبل خو راه میگرده بلده شمو نجس آسته؛ هر کسی که د لاش ازوا دست بزنه تا شام نجس مومنه. ^{۲۸} و هر کسی که لاش ازوا ره باله کده بیره، او باید کالای خو ره بشویه و او تا شام نجس مومنه. اونا بلده شمو نجس آسته.

^{۲۹} از مینکلِ زنده‌جانای ریزه که دَ رُوی زمی دَ حَرکت آسته، اینیا بلده شُمو نَجِس آسته:

کور موش، موش، سوسمار هر رقم شی که بَشه، ^{۳۰} چلپاسه، کوڈی کُته، کوڈی، کوڈی

ریگی و سوسمارِ ریزگک. ^{۳۱} اینیا از مینکلِ پگِ زنده‌جانای که دَ رُوی زمی دَ حَرکت

آسته، بلده شُمو نَجِس آسته؛ هر کسی که دَ لاشِ ازوا دِست بزنه تا شام نَجِس مومنه. ^{۳۲} و

دَ بله هر چیزی که یکی امزیا بعد از مُردون خُو بُفته، امو چیز نَجِس موشه، چی یگو چیز

از چپو بَشه یا از تکه یا از چرم یا از پلاس. هر چیزی که بَشه و بلده هر کاری که استفاده

شُنه او باید دَ او ایشته شُنه و تا شام نَجِس مومنه؛ بعد ازو پاک موشه. ^{۳۳} و اگه یکی

امزیا دَ مَنه یگو ظرفِ گلی بوفته، هر چیزی که دَ مَنه ازو بَشه نَجِس موشه و ظرف ره ام

باید میده کُنید. ^{۳۴} دَ بله هر خوراکی که خورده موشه، اگه او امزو ظرفِ پریزه، او خوراک

نَجِس موشه و هر وُچی کدنی که وُچی موشه و دَ مَنه امزو رقم ظرفِ بَشه ام نَجِس موشه.

^{۳۵} دَ بله هر چیزی که یکی از لاش‌های ازوا بُفته، او نَجِس موشه، چی تندور بَشه، چی

دیگدو، باید میده شُنه؛ اونا نَجِس آسته و بلده شُمو نَجِس باقی مومنه. ^{۳۶} لیکن اگه لاش

دَ چشمه یا دَ نور که او دَز شی جَم موشه بوفته، او پاک آسته. مگم کسی که دَ لاشِ ازوا

دِست بزنه، او نَجِس موشه. ^{۳۷} اگه یگ حِصّه لاشِ ازوا دَ بله تُخمی که بلده کِشت کدو

جدا شُده بوفته، تُخمِ ها پاک باقی مومنه. ^{۳۸} لیکن اگه دَ بله تُخمِ کِشت کدنی او زده شُده

بَشه و یگ حِصّه لاشِ ازوا دَ بله ازوا بوفته، تُخمِ ها بلده شُمو نَجِس آسته.

^{۳۹} اگه یگ حیوان که گوشت شی بلده شُمو خوردنی آسته بُمره، هر کسی که دَ لاشِ ازو

دست بزنه، اوتا شام نجس مومنه. ^{۴۰} هر کسی که از لاش ازو بخوره، اوباید کالای خو ره بشویه و اوتا شام نجس مومنه. و هر کسی که لاش ازو ره باله کده بیره، اوباید کالای خو ره بشویه و اوتا شام نجس مومنه. ^{۴۱} پگ زندهجانای ریزه که د روی زمی د حرکت آسته، اونا مردار آسته؛ اونا نباید خورده شنه. ^{۴۲} هر زندهجان ریزه که قد روی کوره خو خزک مونه، هر زندهجان ریزه که قد چارپای راه میگرده و هر زندهجان ریزه که پایای کلو دره، یعنی تمام زندهجانای ریزه که د روی زمی د حرکت آسته، اونا ره نخورید چون اونا مردار آسته. ^{۴۳} شمو خودون ره د وسیله امزی زندهجانای ریزه که د حرکت آسته مردار نکنید. آره، شمو خودون ره قد ازوا نجس نکنید و د وسیله ازوا ناپاک نشنید، ^{۴۴} چون ما خداوند، خدای شمو استم. پس خودون ره تقدیس کنید و مقدس بشید، چراکه ما مقدس استم. پس خودون ره د وسیله زندهجانای ریزه که د روی زمی د حرکت آسته، ناپاک نکنید. ^{۴۵} ما خداوندی استم که شمو ره از سرزمین مصر برو اوردم تا خدای شمو بشم؛ پس شمو باید مقدس بشید، چراکه ما مقدس استم.

^{۴۶} اینمی قانون د باره حیوانا و مرغکو و تمام زندهجانای آسته که د آها حرکت مونه و د باره پگ زندهجانای ریزه که د روی زمی د حرکت آسته، ^{۴۷} تا شمو بین نجس و پاک و بین حیوانای که خورده موشه و حیوانای که خورده نموشه فرق بتنید. ”

۱۲ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^۲ ”قد بَنی إِسْرَائِیل گپ زده بُگی، وختیکه یگ خاتو شکامتو موشه و یگ باچه دَ دُنیا میره، اُو هفت روز ناپاک مومنه، اُمو رقم که دَ غَیتی عادتِ ماهوار خُو ناپاک موشه. ^۳ دَ روزِ هشتمِ گوشتِ اِضافی نِلغه باید ختنه شنه. ^۴ مُدتِ پاک شُدونِ خُونریزی امزو خاتو سی و سه روز آسته؛ اُو باید دَ هیچ چیزِ مُقدَّس دست نزنه و دَ جایگاهِ مُقدَّس داخل نَشنه تا وختیکه روزای پاک شُدونِ ازو تکمیل شنه. ^۵ اگه اُو یگ دُختر دَ دُنیا بیره، اُو دُو هفته ناپاک مومنه، رقمِ وختِ عادتِ ماهوار خُو؛ و مُدتِ پاک شُدونِ خُونریزی ازو شصت و شش روز آسته. ^۶ وختیکه روزای پاک شُدونِ ازو بلده باچه یا دُختر تکمیل شد، اُو باید یگ باره یگ ساله ره بلده قربانی سوختنی و یگ کوتر یا قمری ره بلده قربانی پاک شُدو دَ دانِ درگه خیمه مُلاقات دَ پیشوا بیره. ^۷ پیشوا اونا ره دَ حُضورِ خُداوند تقدیم کُنه و بلده ازو کِفاره کُنه؛ اوخته اُو از خُونریزی خُو پاک موشه. اینمی قانونِ بلده خاتونی آسته که نِلغه میزیه، چی باچه، چی دُختر. ^۸ لیکن اگه اُو توانِ یگ باره ره نَدشته بشه، اُو باید یگ جوهره قمری یا دُو چُوچه کوتر ره گِرِفته بیره، یگ شی ره بلده قربانی سوختنی و دیگه شی ره بلده قربانی پاک شُدو. اوخته پیشوا بلده ازو کِفاره کُنه و اُو پاک موشه. “

۱ خُداوندِ قَدِ مُوسَىٰ وَ هَارُونَ كَپِ زَدِهٖ كُفَّتْ: ۲ "وَخَتِي دَ پَوَسْتِ جِسْمِ يَكِ نَفَرِ

أَمَاسِ، دَانِهٖ يَا لَكِهٖ رُوشُو پَيِدَا شُنَهٗ وَ أُو دَ پَوَسْتِ جِسْمِ شِي رَقْمِ مَرَضِ كُولِي بَشَهٗ، أُو بَايِدِ

دَ پَيِشِ هَارُونَ پَيِشُوا يَا دَ پَيِشِ يَكِي اَزِ بَاچِهٖ هَايِ شِي كِهٖ پَيِشُوا أَسْتَهٗ أُوْرَدِهٖ شُنَهٗ. ۳ پَيِشُوا

أُمُو مَرَضِ رِهٖ كِهٖ دَ پَوَسْتِ جِسْمِ اَزُو نَفَرِ پَيِدَا شُدِهٗ، تُوخِ كَنَهٗ. اِكِهٖ مُوِي دَ اَمْرُو جَايِ مَرَضِ

سَفِيْدِ شُدِهٖ بَشَهٗ وَ اَمِ مَعْلُومِ شُنَهٗ كِهٖ مَرَضِ غُوْجَتَرِ اَزِ پَوَسْتِ جِسْمِ شِي اَسْتَهٗ، اُوخْتَهٗ أُو مَرَضِ

كُولِي اَسْتَهٗ. پَسِ وَخْتِيَكِهٖ پَيِشُوا أُو رِهٖ مَعَايِنَهٗ كَدِ بَايِدِ أُو رِهٖ نَاپَاكِ اِعْلَانِ كُنَهٗ. ۴ وَلِے اِكِهٖ

أُمُو لَكِهٖ رُوشُو دَ پَوَسْتِ جِسْمِ شِي سَفِيْدِ بَشَهٗ وَ اَمِ مَعْلُومِ شُنَهٗ كِهٖ اَزِ پَوَسْتِ غُوْجَتَرِ نَبِيَهٗ وَ

مُوِي شِي اَمِ سَفِيْدِ نَشُدِهٗ، اُوخْتَهٗ پَيِشُوا اُمُو نَفَرِ رِهٖ بَلَدِهٖ هَفْتِ رُوزِ نِگَاهِ كَنَهٗ. ۵ پَيِشُوا دَ رُوزِ

هَفْتُمِ أُو رِهٖ بَسْمِ مَعَايِنَهٗ كُنَهٗ وَ اِكِهٖ دِيْدِ كِهٖ اُمُو مَرَضِ جَايِ-دَ-جَايِ اَسْتَهٗ وَ دَ رُوِي پَوَسْتِ تَيْتِ

نَشُدِهٗ، اُوخْتَهٗ پَيِشُوا أُو رِهٖ بَلَدِهٖ هَفْتِ رُوزِ دِيْگِهٖ نِگَاهِ كُنَهٗ. ۶ پَيِشُوا دَ رُوزِ هَفْتُمِ أُو رِهٖ بَسْمِ

تُوخِ كُنَهٗ؛ اِكِهٖ مَرَضِ كَمَرَنَگِ شُدِهٖ بَشَهٗ وَ دَ رُوِي پَوَسْتِ تَيْتِ نَشُدِهٖ بَشَهٗ، پَيِشُوا أُو رِهٖ پَاكِ

اِعْلَانِ كُنَهٗ؛ أُو فِقْطِ دَانِهٖ اَسْتَهٗ. اُوخْتَهٗ أُو نَفَرِ بَايِدِ كَالَايِ خُو رِهٖ بَشُوْبِهٖ وَ پَاكِ حِسَابِ

مُوشَهٗ. ۷ وَلِے اِكِهٖ دَانِهٖ دَ رُوِي پَوَسْتِ تَيْتِ شُنَهٗ بَعْدِ اَزُو كِهٖ خُوْدِ رِهٖ بَلَدِهٖ پَاكِ اِعْلَانِ شُدُو دَ

پَيِشُوا نِشُو دَدَهٗ، اُوخْتَهٗ أُو بَايِدِ بَسْمِ خُوْدِ رِهٖ دَ پَيِشُوا نِشُو بَدِيَهٗ. ۸ وَ پَيِشُوا أُو رِهٖ تُوخِ كُنَهٗ.

اِكِهٖ دَانِهٖ دَ رُوِي پَوَسْتِ تَيْتِ شُدِهٖ بَشَهٗ، پَيِشُوا بَايِدِ أُو رِهٖ نَاپَاكِ اِعْلَانِ كُنَهٗ؛ أُو مَرَضِ كُولِي

اَسْتَهٗ.

^۹ وختیکه یگو کس د مَرَضِ کولی گرفتار موشه، او باید د ډیر پيشوا اوردنه شنه. ^{۱۰} اوخته پيشوا او ره توخ کنه و اگه د پوست شی اماس سفید بښه و موی امزو جای ره سفید کده بښه و گوشت خام د اماس معلوم شنه، ^{۱۱} او د پوست جسم شی یگ مَرَضِ کولی پيشرفته آسته. پيشوا باید او ره ناپاک اعلان کنه و او ره نگاه نکنه، چراکه او ناپاک آسته. ^{۱۲} اگه مَرَضِ کولی د پوست کلو تیت شده بښه، د اندازه که تمام پوست نفر مریض ره از سر تا پای پوشنده بښه، یعنی تا جای که پيشوا دیده میتنه، ^{۱۳} اوخته پيشوا او ره توخ کنه و اگه مَرَضِ کولی تمام جسم شی ره پوشنده بښه، پيشوا او ره پاک اعلان کنه، چراکه تمام جسم شی سفید شده، او پاک آسته. ^{۱۴} لیکن اگه گوشت خام د پوست شی معلوم شنه، او ناپاک آسته. ^{۱۵} پس پيشوا گوشت خام ره توخ کنه و او ره ناپاک اعلان کنه. گوشت خام ناپاک آسته، چوڼ او مَرَضِ کولی یه. ^{۱۶} ولې اگه گوشت خام دوباره سفید شنه، او باید بسم د ډیر پيشوا بوره ^{۱۷} و پيشوا او ره معاینه کنه؛ اگه مو مَرَضِ د سفیدی تبدیل شدد، اوخته پيشوا او ره پاک اعلان کنه؛ او پاک آسته.

^{۱۸} اگه د پوست یگو کس بیخ کته بر شده بښه و خوب شده بښه، ^{۱۹} مگم د جای بیخ کته اماس سفید یا لکه روشن سفید مایل د سُرخي پیدا شنه، او باید د پيشوا نشو دده شنه. ^{۲۰} و پيشوا او ره توخ کنه و اگه معلوم شد که لکه غوجتر از پوست آسته و موی شی ام سفید شده، اوخته پيشوا او ره ناپاک اعلان کنه؛ ای مَرَضِ کولی آسته که از بیخ کته بر شده. ^{۲۱} ولې اگه پيشوا او ره معاینه کنه و موی بله لکه سفید بښه و غوجتر از پوست ام

نَبْشَه بَلَكِه كَم رَنگ بَشَه، اوخته پيشوا او ره بَلدِه هفت روز نِگَاه كنه. ^{۲۲} اگه لَكِه دَ پوست تیت شُد، اوخته پيشوا او ره ناپاک اِعلان كنه. او مَرَضِ كولى آسته. ^{۲۳} ليكن اگه لَكِه دَ يگ جای مَنده بَشَه و دَ پوست تیت نَشُدِه بَشَه، او داغِ بيخ كُتِه آسته. اوخته پيشوا او ره پاک اِعلان كنه.

^{۲۴} وختيکه دَ جِسْمِ يگو کس پوست مَوسوزه و گوشتِ جای سوختگی لَكِه سفید یا سفید مایل دَ سُرخی جور مَوشه، ^{۲۵} پيشوا بايد او ره تُوخ كنه. اگه موى بَلِه لَكِه سفید شُدِه بَشَه و لَكِه غَوَجَتَر از پوست معلوم شُنه، اوخته او مَرَضِ كولى آسته كه از جای سوختگی بُر شُدِه؛ پس پيشوا بايد او ره ناپاک اِعلان كنه، چُون او مَرَضِ كولى آسته. ^{۲۶} ولے اگه پيشوا او ره معاینه كُنه و بِنگره كه دَ لَكِه موى سفید و جُود نَدَرِه و غَوَجَتَر از پوست نيبه و كم رَنگ آسته، اوخته پيشوا او ره بَلدِه هفت روز نِگَاه كنه. ^{۲۷} و دَ روزِ هفتم پيشوا بَسْم او ره تُوخ كنه؛ اگه لَكِه دَ پوست تیت شُدِه بَشَه، پيشوا او ره ناپاک اِعلان كنه. او مَرَضِ كولى آسته. ^{۲۸} ولے اگه لَكِه دَ يگ جای باقى مَنده بَشَه و دَ پوست تیت نَشُدِه بَشَه و كم رَنگ بَشَه، اوخته پيشوا او ره پاک اِعلان كنه، چُون او داغِ سوختگی آسته.

^{۲۹} اگه يگو مرد يا خاتُو دَ بَلِه سر يا زِنَاقِ خُو مَرَضِ جلدی دَشْتِه بَشَه، ^{۳۰} پيشوا امو مَرَضِ او ره تُوخ كُنه و اگه او غَوَجَتَر از پوست معلوم شُنه و موى زَرِدِ بَرِيگ دَ زَشی بَشَه، پيشوا او ره ناپاک اِعلان كُنه، چراكه او كَلی آسته، يعنى مَرَضِ كولى سر يا زِنَاقِ. ^{۳۱} ولے اگه

پیشوا اُمُو مَرَضِ كَلِي ره توخ كُنه و معلوم شُنه كه غَوَجْتَر از پوست نَبِيه و مُوِي سياه دَزْشِي و جُود نَدْرِه، اوخته پيشوا اُمُو نفر ره كه مَرَضِ كَلِي گِرِفْتِه بَلَدِه هفت روز نِگاه كُنه. ^{۳۲} و دَ روزِ هفتم پيشوا بسم اُمُو مَرَضِ كَلِي ره توخ كنه؛ اگه كَلِي تِيْت نَشْدِه بَشِه و مُوِي زَرْد دَزْشِي و جُود نَدَشْتِه بَشِه و غَوَجْتَر از پوست معلوم نَشْنِه، ^{۳۳} اوخته اُمُو نفر بايد مُوِي خُو ره كَل كنه، ولے جاي كَلِي-گِرِفْتِه ره كَل نَكْنِه و پيشوا اُو ره بَلَدِه هفت روزِ دِيگِه نِگاه كنه. ^{۳۴} دَ روزِ هفتم پيشوا بسم جاي كَلِي گِرِفْتِه ره توخ كنه. اگه كَلِي دَ پوست تِيْت نَشْدِه بَشِه و غَوَجْتَر از پوست معلوم نَشْنِه، اوخته پيشوا بايد اُو ره پاك اِعلان كنه. اُو نفر بايد كالاي خُو ره بَشُوِيه و اُو پاك موشه. ^{۳۵} ليكن اگه بعد از پاك اِعلان شُدون شي، كَلِي دَ پوست تِيْت شُنه، ^{۳۶} پيشوا بايد اُو ره معاينه كنه. اگه كَلِي دَ پوست تِيْت شُدِه بَشِه، بَلَدِه پيشوا لازم نَبِيه كه مُوِي زَرْد ره بُوَالِه، اُو نفر ناپاك آسته. ^{۳۷} ولے اگه دَ نظر شي كَلِي دَ يگ جاي مَنْدِه بَشِه و مُوِي سياه ام از شي بُر شُدِه، اوخته كَلِي جور شُدِه و اُو نفر پاك آسته. پس پيشوا بايد اُو ره پاك اِعلان كنه.

^{۳۸} اگه يگ مرد يا خاتُو دَ پوستِ جِسْم خُو لَكِه لَكِه سفيد دَشْتِه بَشِه، ^{۳۹} پيشوا بايد اُو ره معاينه كنه. اگه لَكِه ها دَ پوستِ جِسْم شي سفيد كم رَنگ بَشِه، اُو لَكِه بے ضَرَر آسته كه دَ پوست بُر شُدِه؛ اُو نفر پاك آسته.

^{۴۰} اگه يگ مرد مُوِي سر شي رفته بَشِه، اُو كَل شُدِه، ولے پاك آسته. ^{۴۱} اگه مُوِي ازُو از

پيشانه شی رفته بښه، پيشانه ازو کل شده، ولے او پاک آسته. ^{۴۲} لیکن اگه د سر کل ازو یا د پيشانه کل شی لکه سفید مایل د سُرخي بښه، اوخته او مَرَضِ کولی آسته که از سر کل شی یا از پيشانه کل شی بُر شده. ^{۴۳} پيشوا باید او ره توخ کنه. اگه اماس امزو لکه د سر کل ازو یا د پيشانه کل شی سفید مایل د سُرخي بښه، رقم مَرَضِ کولی د پوست جسم، اوخته او نفر کولی گرفته یه و ناپاک آسته. پيشوا باید او ره ناپاک اعلان کنه، چون مَرَضِ کولی د سر ازو آسته.

^{۴۵} کسی ره که مَرَضِ کولی گرفته بښه، او باید جاغه خو ره چک کنه، موی سر خو ره جنگل ایله بديه و تینه حصه زوی خو ره پوټ کنه و چیغ زده بگيه: 'ناپاک آستم! ناپاک!' ^{۴۶} او تا زمانی ناپاک مومنه که د مَرَضِ کولی گرفتار آسته؛ او ناپاک آسته. او باید تنها زندگی کنه و جای بود-و-باش ازو برو از خیمه گاه بښه.

مقررات د باره پوپنک

^{۴۷} اگه پوپنک زدگی د یگ کالا معلوم شنه، چی د یگ کالای پشمی یا کالای کتانی، یا د یگ چوغ یا تار کتانی یا پاشم، یا د چرم یا د هر چیزی که از چرم جور شده بښه، ^{۴۸} و امو پوپنک زدگی سوزدیل یا سُرخدیل بښه، چی د کالا یا د چوغ یا د تار یا د چرم یا د هر چیزی که از چرم جور شده بښه، او یگ پوپنک زدگی آسته و باید د پيشوا نشو دده ^{۴۹} شنه. ^{۵۰} اوخته پيشوا امو پوپنک زدگی ره توخ کنه و امو چیزی پوپنک زدگی ره بلده هفت

روز نگاه کنه. ^{۵۱} د روز هفتم بسم امو پوپنک زدگی ره توخ کنه. اگه پوپنک د کالا، یا د چوغ یا د تار یا د چرم، بلده هر کار که امو چرم استفاده موشه، تیت شده بشه، او پوپنک زدگی مضر آسته؛ او چیز ناپاک آسته. ^{۵۲} پس پیشوا باید امو کالا ره بسوزنه چی پوپنک

زدگی د چوغ بشه یا د تار یا د پاشم یا د کتان یا د هر چیز چرمی، چراکه امو پوپنک

زدگی مضر آسته؛ او حتماً باید د آتش سوختنده شنه. ^{۵۳} لیکن اگه پیشوا بنگره که امو

پوپنک زدگی د کالا یا د چوغ یا د تار یا د هر چیزی چرمی که بشه تیت نشده، ^{۵۴} اوخته

پیشوا امر کنه که امو چیز پوپنک زده ره بشویه و او ره بلده هفت روز دیگه نگاه کنه.

^{۵۵} پیشوا امو چیز پوپنک زده ره که ششته شد بسم توخ کنه. اگه رنگ پوپنک زدگی تغییر

نکده بشه، حتی اگه پوپنک زدگی تیت ام نشده بشه، او ناپاک آسته. او ره د آتش

بسوزن، چی پوپنک زدگی د روی شی بشه، چی د پشت شی. ^{۵۶} و له اگه پیشوا بنگره که

پوپنک زدگی بعد از ششتو کم رنگ شده، اوخته امو پوپنک زدگی ره از کالا یا از چرم یا

از چوغ یا از تار پاره کده جدا کنه. ^{۵۷} اگه پوپنک زدگی بسم د کالا یا چوغ یا تار یا هر

چیز چرمی که بشه معلوم شنه، اوخته او پوپنک زدگی آسته که دوباره بر شده. پس امو

چیزی پوپنک زده ره د آتش بسوزنه. ^{۵۸} و له اگه امو کالا یا چوغ یا تار یا هر چیزی چرمی

که بشه بعد از ششتو پوپنک زدگی شی گم شنه، اوخته او باید بسم ششته شنه و او پاک

آسته.

^{۵۹} ای مقررات د باره پوپنک زدگی آسته، چی د کالای پشمی یا کتانی بشه، چی د چوغ یا

دَ تار يا دَ هر چيزِ چَرْمی، تا پاکی يا ناپاکی ازوا اِعلان شُنه.

قانونِ بَلدِه پاک شُدو از مَرَضِ کولی

۱۴ خُداوند قد مُوسى گپ زده گُفت: ^۲ ”ای مُقَررات بَلدِه نفرِ کولی گِرِفْتِه دَ روزِ پاک

شُدون شی آسته: اُو باید دَ دِیرِ پيشوا اُورده شُنه ^۳ و پيشوا از خيمه گاه بُرو رفته اُو ره

معاینه کنه. اگه نفرِ کولی گِرِفْتِه از مَرَضِ کولی شَفا پيدا کُدد، ^۴ پيشوا اَمَر کنه تا بَلدِه

امزُو نفرِ که باید پاک شُنه دُو مُرغکِ زنده پاک، يگِ تُوته چيو سَرو، چُوغِ سُرَخ رنگ و

عَلَفِ زوفا گِرِفْتِه بیره. ^۵ و پيشوا اَمَر کنه که يکي امزُو مُرغکو ره دَ يگِ ظرفِ گِلی دَ بَلِه

اُو تازه بُکُشه. ^۶ اوخته مُرغکِ زنده ره قد چيو سَرو و چُوغِ سُرَخ رنگ و عَلَفِ زوفا گِرِفْتِه

دَ خُونِ مُرغکی که دَ بَلِه اُو تازه کُشته شُدِه، غوټه کنه. ^۷ بعد ازو پيشوا خُونِ ره دَ بَلِه

کسی که باید از مَرَضِ کولی پاک شُنه هفت دفعه پاش بديه و اُو ره پاک اِعلان کنه؛ و

مُرغکِ زنده ره دَ صحرا ايله بديه. ^۸ اَمُو نفرِ که باید پاک شُنه کالایِ خُو ره بُشويه، تمامِ

مُوی خُو ره کَل کنه و قد آو غُسل بگيره؛ اوخته اُو پاک حِسَابِ مُوشه. بعد ازو اُو مِيتنه دَ

خيمه گاه داخلِ شُنه، ليکن تا هفت روز باید بُرو از خيمه خُو بُمَنه. ^۹ و دَ روزِ هفتم اُو باید

تمامِ مُوی خُو ره کَل کنه: مُوی سر، ريش و قاش ره. وختیکه تمامِ مُوی خُو ره کَل کد، اُو

باید کالایِ خُو ره بُشويه و جان خُو ره قد آو غُسل بديه؛ اوخته اُو پاک آسته.

^{۱۰} دَ رُوژِ هَشْتَمُ اَو بَايِد دُو بارِه نَرِ بے عَيْبِ و يِگِ گوسپونِ مِيشِ يِگِ سَالِه بے عَيْبِ رِه قَد
 هَدِيَه غَلَّه-و-دانه که سِه مَنکِ بَهْتَرِيْنِ آرِدِ رُوغوِ گُتِ شُدِه و يِگِ لُوگِ رُوغوِ بَشِه، گِرِفْتِه
 بِيْرِه. ^{۱۱} و پِيشَوَايِ که اَو رِه پَاکِ مُونِه، اَمُو نَفَرِ رِه که بَايِد پَاکِ شُنِه قَد اَمزِي چِيْزَا قَتِي دَ
 حُضُوْرِ خُداوَنَدِ دَ دَانِ دَرِگِه حَيْمِه مُلَاقَاتِ بِيْرِه. ^{۱۲} اوخْتِه پِيشَوَا يِکِي اَمزُو بارِه گونِ نَرِ رِه
 بِيْگِيْرِه و اَو رِه قَد اَمزُو لُوگِ رُوغوِ دَ عِنَوَانِ جُرْمَانِه تَقْدِيْمِ کَنِه و اَوْنَا رِه دَ عِنَوَانِ هَدِيَه بِلَنْدِ
 کَدَنِي دَ حُضُوْرِ خُداوَنَدِ بِلَنْدِ کُنِه. ^{۱۳} بارِه رِه بَايِد دَ جَايِ مُقَدَّسِ حَلَالِ کَنِه، دَ اَمزُو جَايِ که
 قُرْبَانِي گُناهِ و قُرْبَانِي سُوخْتَنِي حَلَالِ مُوْشِه، چِرَاکِه جُرْمَانِه رَقْمِ قُرْبَانِي گُناهِ اَز پِيشَوَا
 مُوْشِه. اِي کَامِلًا مُقَدَّسِ اَسْتِه. ^{۱۴} بَعْدِ اَزُو پِيشَوَا يِگِ مِقْدَارِ اَز خُونِ قُرْبَانِي جُرْمِ بِيْگِيْرِه و دَ
 نَرْمِي گُوْشِ رَاسْتِ کَسِي که بَايِد پَاکِ شُنِه و دَ شَسْتِ دِسْتِ رَاسْتِ و دَ شَسْتِ پَايِ رَاسْتِ
 شِي بُمَلِه. ^{۱۵} اَمچُنَانِ پِيشَوَا يِگِ مِقْدَارِ رُوغوِ رِه اَز لُوگِ رُوغوِ بِيْگِيْرِه و دَ اَلْغِه دِسْتِ چَپِ
 خُو شِيو کُنِه. ^{۱۶} بَعْدِ اَزُو پِيشَوَا کِلکِ رَاسْتِ خُو رِه دَ رُوغُونِي که دَ اَلْغِه دِسْتِ چَپِ شِي
 اَسْتِه غُوْثِه کُنِه و رُوغوِ رِه قَد کِلکِ خُو هَفْتِ دَفْعِه دَ حُضُوْرِ خُداوَنَدِ پَاشِ بَدِيَه. ^{۱۷} و پِيشَوَا
 يِگِ مِقْدَارِ رُوغُونِي رِه که دَ اَلْغِه شِي باقِي مَنْدِه دَ نَرْمِي گُوْشِ رَاسْتِ کَسِي که بَايِد پَاکِ
 شُنِه و دَ شَسْتِ دِسْتِ رَاسْتِ و دَ شَسْتِ پَايِ رَاسْتِ دَ بَلِه خُونِ قُرْبَانِي جُرْمِ بُمَلِه.
^{۱۸} باقِي مَنْدِه رُوغوِ رِه که دَ اَلْغِه پِيشَوَا اَسْتِه دَ سِرِ کَسِي که بَايِد پَاکِ شُنِه بُمَلِه و دَ اَمزِي
 رَقْمِ دَ حُضُوْرِ خُداوَنَدِ بَلْدِه اَزُو کِفَارِه کَنِه. ^{۱۹} بَعْدِ اَزُو پِيشَوَا قُرْبَانِي گُناهِ رِه تَقْدِيْمِ کُنِه و
 بَلْدِه کَسِي که بَايِد اَز نَپَاکِي خُو پَاکِ شُنِه کِفَارِه کَنِه. بَعْدِ اَز قُرْبَانِي گُناهِ پِيشَوَا قُرْبَانِي
 سُوخْتَنِي رِه حَلَالِ کَنِه، ^{۲۰} و اَو رِه قَد هَدِيَه غَلَّه-و-دانه قَتِي دَ بَلِه قُرْبَانِگَاهِ تَقْدِيْمِ کُنِه؛ دَ

امزی رقم پیشوا بلده امزو نفر کفارہ کنه و او پاک موشه.

^{۲۱} ولے اگه امو نفر نادار بشه و توان شی ره ندشته بشه، او باید یگ باره نر ره د عنوان جرمانه گرفته بیره تا بلند شنه و بلده ازو کفارہ کنه؛ امچنان یگ منک بهترین آرد ره که قد روغو گٹ شده بشه بلده هدیه غله-و-دانه قد یگ لوگ روغو، ^{۲۲} و دو قمری یا دو کوتر، هر کدم شی ره که د دست آورده تنست گرفته بیره: یگ شی ره بلده قربانی گناه و دیگه شی ره بلده قربانی سوختنی. ^{۲۳} او د روز هشتم باید اونا ره بلده پاک شدون خو د دیر پیشوا د دان درگه خیمه ملاقات د حضور خداوند بیره. ^{۲۴} و پیشوا باره قربانی جرم و لوگ روغو ره بگیره و اونا ره د عنوان هدیه بلند کدنی د حضور خداوند بلند کنه.

^{۲۵} اوخته قربانی جرم ره حلال کنه و پیشوا یگ مقدار خون قربانی جرم ره گرفته د نرمی گوش راست کسی که باید پاک شنه و د شست دست راست و د شست پای راست شی بمله. ^{۲۶} بعد ازو پیشوا یگ مقدار روغو ره د الغه دست چپ خو شیو کنه ^{۲۷} و قد کلک راست خو یگ مقدار روغونی ره که د دست چپ شی آسته هفت دفعه د حضور خداوند پاش بدیه. ^{۲۸} و پیشوا یگ مقدار امزو روغو ره که د دست شی آسته د نرمی گوش راست امزو کسی که باید پاک شنه و د شست دست راست و د شست پای راست شی بمله، د جایی که خون قربانی جرم ملیده شد. ^{۲۹} و باقی منده روغو ره که د دست پیشوا آسته د سر کسی که باید پاک شنه شیو کنه و بلده ازو د حضور خداوند کفارہ کنه. ^{۳۰} بعد ازو پیشوا یکی امزو دو قمری یا دو کوتر ره تقدیم کنه، هر کدم شی ره که د دست آورده تنسته

بشه: ^{۳۱} یگ شی ره بلده قُربانی گناه و دیگه شی ره بلده قُربانی سوختنی قد هدیه غله-و-
دانه. د امزی رقم پیشوا بلده کسی که باید پاک شنه د حُضورِ خداوند کِفاره مونه.

^{۳۲} ای مُقررات بلده کسی آسته که مَرَضِ کولی دَره و چیزای ره که بلده پاک شُدون شی
ضُرورت آسته، د دست آورده نَمیتنه.

مُقررات د باره پوپنک زدگی خانه

^{۳۳} خداوند قد موسی و هارون گپ زده گفت: ^{۳۴} ”وختی د سرزمینِ کنعان که ما او ره د
عنوانِ مُلکیت بلده شمو میدیم داخل شُدید و ما بلای پوپنک ره د یگ خانه د مُلکی که
شمو صاحب شی موشید ربی موم، ^{۳۵} صاحبِ خانه باید رفته د پیشوا خبر دده بگیه،
’فکر موم که یگو چیز رقم پوپنک زدگی د خانه مه آسته.‘ ^{۳۶} اوخته پیشوا امر کنه که
پیش از داخل شُدون شی بلده معاینه کدون پوپنک زدگی خانه ره خالی کنه، نَشنه چیزای
که د خانه آسته ناپاک اعلان شنه. بعد ازو پیشوا بوره تا خانه ره معاینه کنه. ^{۳۷} او

پوپنک زدگی ره توح کنه و اگه پوپنک د دیوالای خانه قد لکه های سوزدیل و سُرخدیل
بشه و از روی دیوال غوجتر معلوم شنه، ^{۳۸} اوخته پیشوا از خانه بُر شده د دانِ درگه بوره و
خانه ره بلده هفت روز بسته کنه. ^{۳۹} د روز هفتم پیشوا بسم بییه و توح کنه. اگه پوپنک د
دیوالای خانه تیت شُد، ^{۴۰} پیشوا امر کنه که سنگای امزو جای پوپنک زدگی ره کنده کنه
و بُرو از شار د یگ جای ناپاک بندزه. ^{۴۱} بعد ازو منه خانه ره از هر طرف شی تراش کنه

و خاکی ره که تراش کده بُرو از شار دَ یِگ جای ناپاک پورته کنه. ^{۴۲} بعد ازو اونا سنگای
دیگه ره گِرِفته دَ جای سنگای کَنده شُده بیله و خاکِ نو گِرِفته خانه ره سِنِگِل کُنه. ^{۴۳} ولے
اگه پوپنک بسم دَ خانه پَیدا شُنه و بعد از کندونِ سِنِگا و تراش کدو و سِنِگِل کدونِ خانه
بسم تیت شُنه، ^{۴۴} اوخته پیشوا باید اَمده خانه ره معاینه کُنه؛ اگه پوپنک زدگی دَ خانه
تیت شُد، او پوپنکِ مُضِرِ اَسْتِه که دَ خانه پَیدا شُده؛ او خانه ناپاک اَسْتِه. ^{۴۵} پس امو
خانه باید چپه شُنه و سنگای شی و چپوای شی قد تمامِ خاکِ امزو خانه بُرو از شار دَ یِگ
جای ناپاک پورته شُنه. ^{۴۶} هر کسی که دَ مَنِه امزو خانه دَ روزای که بسته یه داخل شُنه،
او تا شام ناپاک مومنه. ^{۴۷} و هر کسی که دَزُو خانه خاو کُنه باید کالای خُو ره بُشویه و هر
کسی که دَ مَنِه ازو خانه چیزی بُخوره باید کالای خُو ره بُشویه.

^{۴۸} لیکن اگه پیشوا بییه و خانه ره معاینه کُنه و بِنِگره که بعد از سِنِگِل کدونِ خانه پوپنک
زدگی دَ خانه تیت نَشُده، اوخته پیشوا باید خانه ره پاک اعلان کنه، چراکه او از پوپنک
پاک شُده. ^{۴۹} بلده پاک شُدونِ خانه او باید دُو مُرغک، چپو سَرو، چوغ سُرخ رَنگ و علفِ
زوفا بگیریه. ^{۵۰} یکی امزو مُرغکو ره دَ یِگ ظرفِ گلی دَ بله او رَوان بکُشه ^{۵۱} و چپو سَرو،
علفِ زوفا و چوغ سُرخ رَنگ ره قد مُرغکِ زنده گِرِفته دَ خُونِ مُرغکِ کُشته شُده و دَ او
رَوان غوټه کُنه و هفت دفعه دَ امزو خانه پاش بَدیه. ^{۵۲} دَ امزی رقم خانه ره قد خُونِ
مُرغک و او رَوان و قد مُرغکِ زنده، چپو سَرو، علفِ زوفا و چوغ سُرخ رَنگ پاک کُنه.
^{۵۳} اوخته امو مُرغکِ زنده ره بُرو از شار دَ صحرا ایله بَدیه. دَ امزی طریق او بلده خانه

کِفاره مونه و خانه پاک موشه.

اینمی مَقَرَّرات بلده هر رقم مَرَضِ کولی، بلده کلی گرفتگی، ^{۵۵} بلده پوپنک کالا و خانه، ^{۵۶} بلده آماس کدگی، بلده بیخ کته و لکه روشو آسته، ^{۵۷} تا پی بُرید که چی وخت یگ چیز پاک آسته و چی غیت ناپاک.

اینمی مَقَرَّرات دَ باره مَرَضِ های کولی-وپوپنک زدگی آسته.

ناپاکی دَ وسیله آوی که از جسم بُر موشه

۱۵ خُداوند قد موسیٰ و هارون گپ زده گُفت: ^۲ ”قد بنی اسرائیل گپ زده دزوا بُگی،
’وختیکه یگو مرد از جسم خُو آوری دَره، اُو بخاطر آوری خُو ناپاک آسته. ^۳ ناپاکی
آوری شی اینی آسته: چی اُو از جسم شی جاری بَشه، چی اُو دَ جسم شی ایسته بَشه، اُو
باعث ناپاکی ازو موشه. ^۴ نفری که آوری دَره دَ هر جاگه که خاو کُنه، امو جاگه ناپاک
موشه و دَ بله هر چیزی که بشینه، امو چیز ام ناپاک موشه. ^۵ هر کسی که دَ جاگه ازو
دست بزنه، اُو باید کالای خُو ره بَشویه و قد اُو غُسل بگیریه و اُو تا شام ناپاک مومنه.
^۶ هر کس دَ بله چیزی بشینه که نفر آوری دار دَ بله ازو شِشْتد، اُو باید کالای خُو ره
بَشویه و قد اُو غُسل بگیریه و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^۷ و هر کسی که دَ جسمِ نفرِ

آوریزی دار دِسْت بَزَنه باید کالای خُو ره بَشویه و قد آو غُسل بَگیره و اُو تا شام ناپاک
 مومنه. ^۸ و اگه نفر آوریزی دار د بَله یگ شخص پاک تَف کُنه، اُو نفر پاک باید کالای خُو
 ره بَشویه و قد آو غُسل بَگیره و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^۹ هر زین یا پالون که نفر
 آوریزی دار د بَله شی بَشینه، ناپاک موشه. ^{۱۰} هر کس چیزی ره که د تَی ازو نفر بُوده دِسْت
 بَزَنه، اُو تا شام ناپاک مومنه؛ و هر کسی که امو چیزا ره باله کُنه، اُو باید کالای خُو ره
 بَشویه و قد آو غُسل بَگیره و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۱۱} د جان هر کسی که نفری
 آوریزی دار دِسْت بَزَنه و دِسْت خُو ره قد آو نَششته بَشه، امو کس باید کالای خُو ره بَشویه
 و قد آو غُسل بَگیره و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۱۲} د هر ظرف گلی که نفر آوریزی دار دِسْت
 بَزَنه، اُو باید میده شُنه، ولے اگه ظرف چوبی بَشه، اُو باید قد آو شُشته شُنه. ^{۱۳} وختیکه
 نفر آوریزی دار از آوریزی خُو پاک شُد، اُو باید هفت روز ره بلده پاک شُدون خُو حساب
 کُنه و کالای خُو ره شُشته جسم خُو ره قد آو روان غُسل بَدیه؛ اوخته اُو پاک موشه. ^{۱۴} د
 روز هشتم اُو باید دُو قمری یا دُو کوتر ره گِرِفته د حُضور خُداوند د دان درگه خیمه
 مُلاقات ببیه و اونا ره د پیشوا بَدیه. ^{۱۵} و پیشوا اونا ره تقدیم کُنه: یگ شی ره بلده
 قُرانی گناه و دیکه شی ره بلده قُرانی سوختنی. د امزی رقم پیشوا بلده ازو بخاطر
 آوریزی شی د حُضور خُداوند کِفاره مونه.

^{۱۶} وختیکه از یگ مرد آو مَنی انزال موشه، اُو باید تمام جسم خُو ره قد آو غُسل بَدیه، و
 اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۱۷} و هر کالای چرمی که د بَله شی آو مَنی ریخته بَشه باید قد آو

شُشته شُنه و اُو تا شام ناپاک مومنه.

^{۱۸} وختیکه یگ مرد قد یگ خاتو خاو کُنه و اُو منی شی انزال شُنه، هر دُوی ازوا باید قد اُو غُسل بگیره و اونا تا شام ناپاک مومنه. ^{۱۹} وختیکه یگ خاتو خونریزی دَره و خونریزی

جِسَم شی عادتِ ماهوار آسته، اُو بلده هفت روز د ناپاکی عادتِ ماهوار خُو مومنه. هر

کسی که دَزو دِست بَزنه، اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۲۰} د بِله هر چیزی که امو خاتو د دَورونِ

ناپاکی خُو خاو کُنه و یا بشینه، امو چیز ناپاک موشه. ^{۲۱} هر کسی که د جاگه ازو دِست

بَزنه، اُو باید کالای خُو ره بَشویه و قد اُو غُسل بگیره و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۲۲} و هر

کس د چیزی که اُو د بِله شی شِشتد دِست بَزنه، امو کس باید کالای خُو ره بَشویه و قد اُو

غُسل بگیره و اُو تا شام ناپاک مومنه، ^{۲۳} چی د جاگه ازو یا د بِله هر چیزی که اُو میشینه؛

امی که اُو دَمزو چیز دِست بَزنه، اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۲۴} اگه یگ مرد قد امزو خاتو

خاو کنه و ناپاکی ازو د امزو مرد ملیده شُنه، امو مرد بلده هفت روز ناپاک مومنه و هر

جاگه که اُو د بِله شی خاو کنه، امو جاگه ناپاک موشه.

^{۲۵} اگه یگ خاتو بلده روزای کلو خونریزی دَره بَغیر از عادتِ ماهوار خُو یا خونریزی شی

بعد از دَوره عادتِ ماهوار بند نَشده، د تمامِ روزای خونریزی شی ناپاکی ازو ادامه دَره،

رقمِ روزای عادتِ ماهوار شی. اُو ناپاک آسته. ^{۲۶} د بِله هر جاگه که اُو د روزای خونریزی

خُو خاو کُنه، رقمِ جاگه عادتِ ماهوار شی بلده ازو حساب موشه و د بِله هر چیزی که اُو

بشینه، امو چیز ناپاک موشه، رقم ناپاکی عادتِ ماهوار شی. ^{۲۷} و هر کسی که د امزو
چیزا دست بزنه، او ناپاک موشه. پس او باید کالای خو ره بشویه و قد او غسل بگیریه و
او تا شام ناپاک مومنه. ^{۲۸} ولے اگه او از خونریزی خو پاک شده بشه، او باید هفت روز ره
بلده خو حساب کنه و بعد ازو پاک موشه. ^{۲۹} د روز هشتم، او باید دو قمری یا دو کوتر ره
بگیریه و اونا ره د دیر پیشوا د دان درگه خیمه ملاقات بیره. ^{۳۰} اوخته پیشوا یگ شی ره
بلده قربانی گناه و دیگه شی ره بلده قربانی سوختنی تقدیم کنه. د مزی رقم پیشوا بلده ازو
بخاطر ناپاکی خونریزی شی د حضور خداوند کفار مونه.

^{۳۱} پس بنی اسرائیل ره از ناپاکی های ازوا باخبر کو، نشنه که جایگاه مَره که د مینکل ازوا
آسته ناپاک کنه و د ناپاکی خو بمره.

^{۳۲} ای مقررات بلده کسی آسته که آوریزی دره، یا بلده کسی که او منی از شی انزال
موشه و د وسیله ازو ناپاک موشه؛ ^{۳۳} امچنان ای مقررات بلده خاتونی آسته که بخاطر
عادت ماهوار ناجور آسته، بلده کسی که انزال موشه، چی مرد، چی خاتو و بلده مردی که
قد خاتون ناپاک خاو مونه.

مقررات د باره روز کفار

۱ خُداوند قد مُوسىٰ بعد از فَوْتِ دُو باچه هارُون که اونا دَ حُضُورِ خُداوند نَزديک شُد و مُرد، توره گُفت. ۲ خُداوند دَ مُوسىٰ گُفت: ”دَ بَرارِ خُو هارُون بُوگی که دَ مُقَدَّسَتَرين جاي دَ داخِلِ پَرده دَ پيشِ رُوى جاي کِفاره که دَ بِلِه صندُوقِ شهادَتِ آسته، هر وخت داخِل نَشنه؛ اگه نه، اُو مُومَره، چراکه ما دَ اَوُر دَ بِلِه جاي کِفاره ظاهرِ مُوشَم. ۳ هارُون دَ مُقَدَّسَتَرين جاي دَ اينى طَريقه داخِل شُنه: اُو يگ نَرگاو بِلدِه قُربانى گُناه و يگ قُوچ بِلدِه قُربانى سوختنى بیره. ۴ اُو پيرونِ مُقَدَّسِ کتانى ره بپوشه و زيرپوشى کتانى ره دَ جان خُو کده کمرِ بَسْتِه کتانى ره دَ گِرْدِ کمرِ خُو بَسْتِه کُنه و لُونگى کتانى ره دَ سرِ خُو بيله؛ اينميا کالاهى مُقَدَّسِ آسته. اُو بايد جِسْمِ خُو ره قد آو غُسلِ بديه و بعد ازُو اونا ره بپوشه. ۵ اُو امچنان از جماعتِ بنىِ اسرائيل دُو تَکه ره بِلدِه قُربانى گُناه و يگ قُوچ ره بِلدِه قُربانى سوختنى گِرَفْتِه بیره. ۶ اوخته هارُون نَرگاوِ قُربانى گُناه ره که بِلدِه خود شى آسته تَقْدِيمِ کُنه و بِلدِه خود خُو و بِلدِه خانوارِ خُو کِفاره کُنه. ۷ بعد ازُو دُو تَکه ره دَ حُضُورِ خُداوند دَ دانِ درگِه خيمِه مُلاقاتِ حاضرِ کُنه. ۸ و هارُون دَ بِلِه امزُو دُو تَکه پشک پورته کُنه، يگ پشک بِلدِه خُداوند و يگ پشک بِلدِه عَزازيل. ۹ اوخته هارُون تَکه ره که پشکِ خُداوند دَ بِلِه شى بُر شُدِه پيشِ بیره و دَ عِنوانِ قُربانى گُناه تَقْدِيمِ کُنه. ۱۰ ولِ تَکه که پشکِ عَزازيل دَ بِلِه شى بُر شُدِه بايد زنده دَ حُضُورِ خُداوند اُورده شُنه تا هارُون دَ بِلِه شى کِفاره کُنه و اُو ره بِلدِه عَزازيل دَ بيابو ريبى کُنه.

۱۱ بعد ازُو هارُون نَرگاوِ قُربانى گُناه ره که بِلدِه خود شى آسته پيشِ بیره و بِلدِه خود خُو و

خانوار خو کِفاره کُنه. او باید نرگاو قُرَبانی گُناه ره که بَلدِه خود شی آسته حلال کُنه؛ ^{۱۲} او یگ آتشدان پُر از قوغ آتَش ره از قُرَبانگاه که دَ حُضورِ خُداوند آسته قد دُو مُشت بُوخوَر خوشبُوی سَیده شُدِه بَگیره و دَ داخِلِ پَرده بیره. ^{۱۳} اوخته او بُوخوَر خوشبُوی ره دَ حُضورِ خُداوند دَ بِلِه آتَش پورته کُنه تا دُوَدِ بُوخوَرِ خوشبُوی جای کِفاره ره که دَ بِلِه صندوقِ شهادتِ آسته بُوپوشنه؛ اگه نه، او مومره. ^{۱۴} بعد ازو یگ مقدار خُونِ نرگاو ره بَگیره و قد کِلک خُو دَ طرفِ شرقِ جای کِفاره پاش بدیه و یگ مقدار خُونِ ره هفت دفعه دَ پیشِ رُوی جای کِفاره قد کِلک خُو پاش بدیه. ^{۱۵} تَکِه قُرَبانی گُناه ره که بَلدِه قوم آسته باید حلال کُنه و خُونِ شی ره دَ داخِلِ پَرده بیره و قد خُونِ ازو امو کار ره کُنه که قد خُونِ نرگاو کُدد، یعنی خُونِ ره دَ بِلِه جای کِفاره و دَ پیشِ رُوی جای کِفاره پاش بدیه. ^{۱۶} دَ امزی رقم او باید بَلدِه جای مُقدَّس، بخاطرِ ناپاکی‌های بنی اسرائیل و خطاهای ازوا دَ مُطابِقِ تمام گُناه‌های ازوا کِفاره کُنه؛ و او بَلدِه خیمه مُلاقات که قد ازوا دَ مینکلِ ناپاکی‌های ازوا جای-د-جای آسته، عینِ کار ره انجام بدیه. ^{۱۷} هیچ کس دَ مَنِه خیمه مُلاقات نَبشه وختیکه هارون بَلدِه کِفاره کدو دَ جای مُقدَّس داخِلِ موشه تا زمانی که او بَلدِه خود خُو، بَلدِه خانوار خُو و بَلدِه پگِ جماعتِ اسرائیل کِفاره کده بَرُو مییه. ^{۱۸} بعد ازو هارون بَرُ شُدِه دَ دِیرِ قُرَبانگاه که دَ حُضورِ خُداوند آسته بوره و بَلدِه قُرَبانگاه کِفاره کُنه. او یگ مقدار خُونِ نرگاو و خُونِ تَکِه ره بَگیره و دَ شاخای چار شَنگِ قُرَبانگاه بُمَله. ^{۱۹} و یگ مقدار خُونِ ره قد کِلک خُو هفت دفعه دَ بِلِه قُرَبانگاه پاش بدیه و او ره از ناپاکی‌های بنی اسرائیل پاک کده تقدیس کُنه.

^{۲۰} وختیکه هارون از کفارِه کدو بلده جای مُقدّس، بلده خیمه مُلاقات و بلده قربانگاه
 خلاص شد، اوخته او تکه زنده ره پیش بیرِه. ^{۲۱} او هر دو دست خو ره د سر تکه زنده کش
 کنه و تمام شرارت های بنی اسرائیل ره قد تمام خطاهای ازوا د مطابق تمام گناههای ازوا
 اقرار کنه و اونا ره د سر تکه ایشته تکه ره د دست یگ آدم مُشخص د بیابو ری کنه.
^{۲۲} اوخته تکه پگ گناههای ازوا ره د سر خو گرفته د یگ منطقه دور افتده موبره. پس امو
 تکه باید د بیابو ایله شنه. ^{۲۳} بعد ازو هارون د خیمه مُلاقات داخل شنه و کالای کتانی ره
 که د وخت داخل شدو د جای مُقدّس پوشیدد، بر کده د امونجی بیله. ^{۲۴} اوخته او جسم خو
 ره د یگ جای مُقدّس قد آو غسل بدیه و کالاهای خود خو ره بپوشه. بعد ازو برو بییه و
 قربانی سوختنی خود ره و قربانی سوختنی قوم ره تقدیم کده بلده خود خو و بلده قوم کفارِه
 کنه. ^{۲۵} و او چربی قربانی گناه ره باید د بله قربانگاه بسوزنه. ^{۲۶} و کسی که تکه ره بلده
 عزایل ایله کده باید کالای خو ره بشویه و جسم خو ره قد آو غسل بدیه؛ اوخته او میتنه
 که د خیمه گاه داخل شنه. ^{۲۷} نرگا و قربانی گناه و تکه قربانی گناه که خون ازوا بلده کفارِه
 کدو د جای مُقدّس آورده شد، باید از خیمه گاه برو برده شنه و پوست و گوشت و سرگین
 ازوا د آتش سوختنده شنه. ^{۲۸} کسی که اونا ره مسوزنه باید کالای خو ره بشویه و جسم
 خو ره قد آو غسل بدیه؛ بعد ازو او میتنه که د خیمه گاه داخل شنه.

^{۲۹} اینمی بلده شمو یگ قانون دایمی آسته: د روز داهم ماه هفتم شمو خودون ره پرهیز کنید
 و هیچ کار نکنید، نه باشنده اصلی و نه بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه، ^{۳۰} چون د

امزی روز بَلَدِه شُمو کِفاره مُوشه تا شُمو ره پاک کُنه؛ و شُمو از پِگِ گُناه‌های خُو دَ حُضُورِ خُداوند پاک مُوشید. ^{۳۱} ای یگِ روزِ کَامِلًا آرام بَلَدِه شُمو آسته، پس خودون ره پرهیز کُنید. ای یگِ قَانُونِ دایمی آسته. ^{۳۲} پیشوای که مَسَح و تَقْدِیس شُدِه تا دَ جای آتِه خُو دَ عِنوانِ پیشوا خِدْمَت کُنه، اُو باید کِفاره کُنه. اُو باید کالاهای کتانی یعنی کالاهای مُقَدَّس ره بُپوشه ^{۳۳} و بَلَدِه مُقَدَّسَتَرین جای و خَیمِه مُلاقات کِفاره کُنه و بَلَدِه قُربانگاه کِفاره کُنه و بَلَدِه پیشوایو و تمامِ جَماعتِ قَوْمِ اِسْرَائیل کِفاره کُنه. ^{۳۴} ای باید بَلَدِه شُمو یگِ قَانُونِ دایمی بَشه که بَلَدِه بَنی اِسْرَائیل سالِ یگِ دفعه بَلَدِه پِگِ گُناه‌های ازوا کِفاره شُنه. ” پس مُوسیٰ اُمُو رَقْم کد که خُداوند دَ زشی اَمْر کُدَد.

هِدایت دَ باره خُون

۱۷ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^۲ ”قد هارُون و باچه های شی و پِگِ بَنی اِسْرَائیل گپ زده، دَ زوا بُگی، اِینمی چیزی آسته که خُداوند اَمْر کده مُوگیه: ^۳ هر کس که از قَوْمِ اِسْرَائیل کُدَم نَرگاو، گوسپو یا بَز ره دَ خَیمِه گاه و یا بُرُو از خَیمِه گاه حلال کُنه ^۴ و اُو ره دَ دانِ درگِه خَیمِه مُلاقات نیره تا دَ عِنوانِ قُربانی بَلَدِه خُداوند دَ پیشِ رُوی جایگاه خُداوند تَقْدِیم شُنه، اُو بَلَدِه اَمْرُو نفر قتل حِسَاب مُوشه. اُو خُون ریختنده و باید از قَوْمِ خُو قطع شُنه. ^۵ ای قَانُونِ بَلَدِه ازی آسته که بَنی اِسْرَائیل بعد ازی قُربانی های خُو ره که دَ بیابو تَقْدِیم مونه گِرِفْتِه بیره یعنی اونا ره بَلَدِه خُداوند دَ دانِ درگِه خَیمِه مُلاقات دَ دِیر

پیشوا بیره و اونا ره دَ عنوانِ قُربانی سلامتی دَ خداوند تقدیم کُنه. ^۶ و پیشوا خونِ قُربانی ره دَ قُربانگاهِ خداوند دَ پیشِ درگه خیمه مُلاقات پاش بَدیه و چربی ره دَ عنوانِ خوشبوی مَوردِ پسندِ خداوند بَسوزنه. ^۷ اونا قُربانی‌های خُو ره دیگه بلده خُدیونِ بَز مانند تقدیم نَکُنه که قد پیروی ازوا خودون ره فاحشه جور کده. ای باید بلده ازوا دَ تمام نسل های ازوا یگ قانونِ دایمی بَشه.

^۸ علاوه ازی دزوا بُگی، هر کسی که از قومِ اسرائیل یا از بیگنه های که دَ مینکلِ ازوا زندگی مونه، قُربانی سوختنی یا قُربانی دیگه تقدیم کُنه ^۹ و او ره دَ دانِ درگه خیمه مُلاقات نیره تا او ره دَ خداوند قُربانی کُنه، او نفر باید از قوم خُو قطع شُنه.

^{۱۰} و هر کسی که از قومِ اسرائیل یا از بیگنه های که دَ مینکلِ ازوا زندگی مونه خون بُخوره، ما رُوی خُو ره دَ ضِدِ امزُو نفرِ که خون خورده قرار میدیم و او ره از مینکلِ قوم شی قطع مونم، ^{۱۱} چراکه زندگی جاندار دَ خون بنداسته و ما خون ره دز شُمو ددیم تا دَ بله قُربانگاه بلده زندگی خُو کِفاره کُنید؛ چُون فقط خون آسته که بلده زندگی کِفاره میتنه. ^{۱۲} امزی خاطر ما دَ بنی اسرائیل مَوگیم: دَ مینکل شُمو هیچ کس نباید خون بُخوره، نه شُمو و نه ام بیگنه‌های که دَ مینکل شُمو زندگی مونه.

^{۱۳} هر کسی که از بنی اسرائیل یا از بیگنه‌های که دَ مینکلِ ازوا زندگی مونه کُدم حیوان یا مُرغک ره که خورده موشه شکار مونه، او باید خون شی ره بریزنه و تی خاک کُنه،

^{۱۴} چراکه زندگی هر جاندار خون شی آسته، یعنی خون زندگی شی آسته. امزی خاطر دَ
بَنی اسرائیل گُفتم: شُمو باید خونِ هیچ جاندار ره نَخورید، چراکه زندگی هر جاندار خون
شی آسته؛ هر کسی که او ره بُخوره از قوم قطع موشه.

^{۱۵} و هر کسی که گوشت حیوانِ خودمُرده یا گوشتِ حیوانی ره که تَوَسُطِ دیگه حیوان کُشته
شُدِه بُخوره، چی باشنده اصلی بشه، چی بیگنه، او باید کالای خُو ره بُشویه و قد او
غُسل بِگیره و او تا شام ناپاک مومنه؛ بعد از و پاک موشه. ^{۱۶} ولے اگه کالای خُو ره
نَشویه و جسم خُو ره قد او غُسل نَدیه، او جزای گُناه خُو ره مینگره. ”

مَنع رابطه های جنسی نامشروع

۱۸ ^۱ خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^۲ ”قد بنی اسرائیل گپ زده دَزوا بُگی: ‘ما
خُداوند، خُداى شُمو آستم. ^۳ دَ مُطابِقِ کارای مردُمِ سرزمینِ مِصر که شُمو دَ اُونجی زندگی
مُوکدید، رفتار نَکنید و دَ مُطابِقِ کارای مردُمِ سرزمینِ کِنعان که ما شُمو ره دَ اُونجی
مُوبرم، ام رفتار نَکنید؛ شُمو از قانون های ازوا پیروی نَکنید. ^۴ شُمو احکامِ ازمه ره دَ
جای بیرید و قانونِ ازمه ره نگاه کُنید و دَ مُطابِقِ ازوا رفتار کُنید؛ ما خُداوند، خُداى شُمو
آستم. ^۵ پس احکام و قانونِ مَره نگاه کُنید، چُون کسی که اونا ره دَ جای بیره دَ وسیله ازوا
زنده مومنه. ما خُداوند آستم.

٦ هيچ کس قد نږدیکانه خو نږدیکي نکنه که شرمگاه ازو ره به پرده کنه. ما خداوند آستم.

٧ شرمگاه خاتون آته خو ره یعنی شرمگاه آبه خو ره به پرده نکو؛ او آبه تو آسته، پس شرمگاه شی ره به پرده نکو.

٨ شرمگاه خاتون آته خو ره به پرده نکو؛ او آبروی آته تو آسته.

٩ شرمگاه خوار خو ره به پرده نکو، چی دختر آته تو بشه، چی دختر آبه تو، چی د امزو خانه تولد شده بشه و چی د جای دیگه.

١٠ شرمگاه دختر باچه خو یا دختر دختر خو ره به پرده نکو، چراکه به عزتی ازوا به آبرویی خود تو آسته.

١١ شرمگاه دختر خاتون آته خو ره که از آته تو پیدا شده به پرده نکو، چراکه او خوار تو آسته.

١٢ شرمگاه خوار آته خو ره به پرده نکو، چراکه او نږدیکانه آته تو آسته.

١٣ شرمگاه خوار آبه خو ره به پرده نکو، چراکه او نږدیکانه آبه تو آسته.

^{۱۴} شرمگاهِ خاتُونِ برارِ آتِه خُو ره بے پَرده نَکُو، یعنی قد ازو نزدیکی نَکُو، چراکه اُو خاتُونِ کاکای تُو آسته.

^{۱۵} شرمگاهِ بیری خُو ره بے پَرده نَکُو؛ اُو خاتُونِ باچه تُو آسته؛ اَرے، شرمگاهِ ازو ره بے پَرده نَکُو.

^{۱۶} شرمگاهِ خاتُونِ برارِ خُو ره بے پَرده نَکُو، چراکه اُو آبروی برارِ تُو آسته.

^{۱۷} قد خاتُونی که نزدیکی کدے، شرمگاهِ دخترِ شی ره بے پَرده نَکُو و دُخترِ باچه یا دُخترِ دُخترِ شی ره نَگیر و شرمگاهِ ازوا ره بے پَرده نَکُو؛ اونا نزدیکیانه‌های ازو آسته؛ ای فسق-و-فساد آسته. ^{۱۸} یگ خاتُو ره دَ بله خوار شی نَگیر که اَمباق شی شُنه و دَ حالیکه خاتُونِ تُو هنوز زنده یه، شرمگاهِ خوار شی ره بے پَرده نَکُو.

^{۱۹} قد خاتُونی که دَ ناپاکی عادتِ ماهوارِ خُو آسته، نزدیکی نَکُو تا شرمگاهِ شی ره بے پَرده کنی. ^{۲۰} قد خاتُونِ همسایه خُو یگجای نَشو و خود ره دَ وسیله ازو ناپاک نَکُو. ^{۲۱} هیچ کس ره از نسل خُو بلده بُتِ مولک از آتش تیر نَکُو و نامِ خُدای خُو ره بے حُرمت نَکُو. ما خُداوند آستُم. ^{۲۲} قد مردِ رقمِ خاتُو اَلّی خاو نَکُو، ای یگ عملِ زشت آسته. ^{۲۳} قد هیچ حیوانِ معامِلِه جنسی نَکُو و خود ره قد ازو ناپاک نَکُو. هیچ خاتُو دَ پیشِ یگ حیوان ایسته نَشنه که قد ازو نزدیکی کُنه؛ ای یگ عملِ نَفرت‌انگیز آسته.

^{۲۴} قد هیچ کُدمِ امزی کارا خود ره ناپاک نَکَنید، چُون دَ وِسیله امزی کارا مِلتِ های ره که
 ما از پیشِ رُوی شُمو هَی مُونم، خودون ره ناپاک کده. ^{۲۵} امزی خاطر اُو سرزمی ناپاک
 شُده و ما اُو ره بخاطرِ گناهِ شی جزا مِیدیم و اُمو سرزمی باشنده های خُو ره قی مونه.
^{۲۶} پس شُمو باید قانون و احکام مَره نگاه کُنید و هیچ کُدمِ امزی کارای زِشت ره انجام
 نَدید؛ نَه باشنده های اصلی اسرائیل و نَه بیگنه های که دَ مینکل شُمو زندگی مونه، ^{۲۷} چُون
 مردُمای امزو سرزمی که پیش از شُمو دَ اُونجی بُود، پگِ امزی کارای زِشت ره انجام دَد و
 اُو سرزمی ناپاک شُد. ^{۲۸} پس اگه اُو سرزمی ره ناپاک کُنید، اُو شُمو ره ام قی مونه، اُمو
 رقم که مِلتی ره که پیش از شُمو دَ اُونجی بُود، قی کد. ^{۲۹} چُون هر کسی که یکی امزی
 کارای زِشت ره انجام بدیه، اُو از مینکل قوم خُو قطع موشه. ^{۳۰} پس، از احکام مه اطاعت
 کُنید و از هیچ کُدمِ امزی قانون های زِشتِ که پیش از اَمدون شُمو دَ امزو سرزمی انجام
 دَده موشد، پیروی نَکَنید و خودون ره دَ وِسیله ازوا ناپاک نَکَنید. ما خُداوند، خُدای شُمو
 اَسْتُم.

قانونای مُختلِف

۱۹ خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^۱ ”قد پگِ جماعتِ بنی اسرائیل توره گُفته دَزوا
 بُگی: ’مُقَدَّس بشید، چراکه ما خُداوند، خُدای شُمو مُقَدَّس اَسْتُم. ^۲ هر کُدمِ شُمو باید آته و
 آبه خُو ره اِحترام کُنید و روزای آرام مَره نگاه کُنید. ما خُداوند، خُدای شُمو اَسْتُم. ^۳ سُون
^۴

بُتْ هَا نَرَوِيد و خُدایونِ رِیختَنده شُدِه بَلدِه خُو جُور نَكْنِید. ما خُداوند، خُدای شُمو اَسْتُمْ.

^۵ وختیکه قُرْبانی سلامتی خُو ره بَلدِه خُداوند تَقْدِیم مُونِید، اُو ره دَ طَرِیْقِه تَقْدِیم کُنِید که از طرف شُمو قَبُول شُنه. ^۶ گوشتِ اَزُو باید دَ امزُو روزِ که اُو ره قُرْبانی مُونِید خورده شُنه یا صَبَاحِ امزُو روز؛ و لِه هر چِیزِ شی که تا روزِ سِوَم باقی مومنه باید دَ آتِش سوختَنده شُنه. ^۷ اگه یگو چِیزِ اَزُو دَ روزِ سِوَم خورده شُنه، اَمُو قُرْبانی مُردار اَسْتِه و قَبُول نَمُوشِه. ^۸ هر کسی که اُو ره بُخوره، جَزای گُناهِ خُو ره مِینگره، چُون چِیزی ره که بَلدِه خُداوند مُقَدَّس اَسْتِه بے حُرْمَت کده؛ اُو آدم از قوم خُو قطع موشه.

^۹ وختیکه حاصلِ زَمینِ خُو ره دِرُو مُونِید، جَغِه زَمینِ خُو ره دِرُو نَكْنِید و خوشه های باقی مَنده حاصلاتِ خُو ره جَم نَكْنِید. ^{۱۰} تاگِ انگُور ره بیخی لُچ نَكْنِید و خوشه های ره که از تاگِ اُفتَدِه جَم نَكْنِید، بَلکِه اونا ره بَلدِه مردُمای غریب و بیگنه ایله بَدِید. ما خُداوند، خُدای شُمو اَسْتُمْ.

^{۱۱} دُزی نَكْنِید؛ دروغ نگوید و یگدِیگِه خُو ره بازی نَدِید. ^{۱۲} دَ نامِ ازمه قَسَمِ دروغ نَخورید و نامِ خُدای خُو ره بے حُرْمَت نَكْنِید. ما خُداوند، خُدای شُمو اَسْتُمْ. ^{۱۳} دَ حَقِ همسایه خُو ظَلَم نَکُو و مالِ شی ره دَ زور نگیر. مُزدِ مُزدورکار ره تا صُبْح دَ پِیش خُو نِگاه نَکُو. ^{۱۴} آدم کَر ره دَو-و-دَشنام نَدی و دَ پِیش پایِ نَفَرِ کورِ سَنگ نِه ایل که بُفته؛ از خُدای خُو بَتَرَس. ما خُداوند اَسْتُمْ.

^{۱۵} د قضاوت کدو بے انصافی نکنید؛ نه از آدم غریب طرفداری کُنید و نه آدم قدرتمند ره
 مُحترم بدنید، بلکه د باره هم وطن خو قد انصاف قضاوت کُنید. ^{۱۶} د بین قوم خو بلده
 غیبت کدو گشت-و-گذار نکنید و غیبتیکه زندگی همسایه شمو د خطر آسته دست تې کله
 ایسته نشنید. ما خداوند آستم. ^{۱۷} از برار خو د دل خو بد نبرید. همسایه خو ره بخاطر
 خطای شی سرزنش کُنید تا از خاطر ازو شمو گناهکار نشنید. ^{۱۸} از مردم قوم خو انتقام
 نگیرید و د برابر ازوا کینه ندشته بشید، بلکه همسایه خو ره رقم خود خو آلی دوست
 دشته بشید. ما خداوند آستم.

^{۱۹} احکام مَره نگاه کُنید. حیوانای خو ره قد حیوانای که از جنس ازوا نییه، جوره نکنید. د
 زمین خو دُو رقم تخم کِشت نکنید و کالای ره که از دُو قسم رخت دوخته شده بَشه، د
 جان خو نکنید.

^{۲۰} اگه یگ مرد قد یگ خاتو خاو کُنه و او خاتو کنیز بَشه که بلده یگو کس دیگه وعده
 شده بَشه، ولے باز خرید و آزاد نشده بَشه، باید جریمه دده شنه، لیکن اونا کشته نشنه،
 چراکه او خاتو آزاد نبوده. ^{۲۱} امو مرد باید جرمانه خو ره بلده خداوند د دان درگه خیمه
 ملاقات بیره؛ جرمانه شی یگ قوچ بَشه. ^{۲۲} و پیشوا قد امزو قوچ جرمانه بلده ازو آدم د
 حضور خداوند کفار کُنه؛ اوخته گناه ازو بخشیده موشه.

^{۲۳} وختیکه د سرزمین کنعان داخل شُدید و هر رقم درختا ره بلده خوراک خو شنیدید، میوه

ازو ره غَیرِ مجازِ حسابِ کُنید؛ تا سه سالِ بلده شُمو غَیرِ مجازِ بشه و خورده نشنه. ^{۲۴} دَ سالِ چارمِ پگِ میوه شی مُقدَّسِ آسته و یگِ هدیه بلده ستایشِ خُداوند. ^{۲۵} مگم دَ سالِ پنجمِ شُمو میتنید از میوه شی بُخورید؛ ای کار ره کُنید تا حاصلِ خو ره بلده شُمو کلو کنه. ما خُداوند، خُدایِ شُمو آستم.

^{۲۶} هیچ گوشت ره قد خون شی نَخورید. پالِبینی و جادوگری نَکُنید. ^{۲۷} چوقوهایِ خو ره کل نَکُنید و گوشه های ریشِ خو ره نَگیرید. ^{۲۸} جسمِ خو ره بخاطرِ مُرده زخمی نَکُنید و هیچ رقم نشان ره دَ جسمِ خو خالِکوبی نَکُنید. ما خُداوند آستم. ^{۲۹} دُخترِ خو ره دَ فاحشه‌گری وادار نَکُنید که بے عزتِ شُنه؛ نشنه که مردمِ سرزمینِ شُمو زناکارِ شُنه و زمی پُر از فسق-و-فسادِ شُنه.

^{۳۰} روزایِ آرامِ مَره نِگاهِ کُنید و دَ جایگاهِ مُقدَّسِ مه احترامِ دَشته بشید. ما خُداوند آستم. ^{۳۱} دَ پیشِ کسایِ که ارواحِ مُرده ها ره حاضرِ مونه نروید و از کسایِ که قد جنیاتِ مشوره مونه کومک طلب نَکُنید، تا دَ وسیله ازوا ناپاک نشنید. ما خُداوند، خُدایِ شُمو آستم. ^{۳۲} دَ دمِ راهِ آدمِ موی سفید باله شُنید و آدمایِ پیر ره احترام کُنید؛ از خُدایِ خو بترسید. ما خُداوند آستم.

^{۳۳} وختیکه یگِ بیگنه دَ سرزمینِ شُمو قد شُمو زندگی مونه، او ره آزار-و-اذیت نَکُنید. ^{۳۴} بیگنه که قد شُمو زندگی مونه، دَ مینکل شُمو رقمِ باشنده اصلیِ اسرائیلِ بشه. او ره

رقم خود خُو آلی دوست بدَنید، چراکه شُمو ام دَ سرزمینِ مصر بیگنه بُودید. ما خُداوند، خُدای شُمو آستم.

^{۳۵} دَ اندازه گِرِفَتو، تول کدو و مَنک کدو نَباید غَلَطی کُنید. ^{۳۶} شُمو باید ترازو های صحیح، سنگای صحیح، ایفَه صحیح و هینِ صحیح دَشته بشید. ما خُداوند، خُدای شُمو آستم که شُمو ره از سرزمینِ مصر بُرو اُوردم. ^{۳۷} پس شُمو باید تمام احکام و تمامِ قانونای مَره نِگاه کُنید و اونا ره دَ جای بیرید. ما خُداوند آستم.”

مجازات بلده گناه های مُختلِف

۲۰ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^۲ ”دَ بنی اسرائیل بُگی، ‘از بنی اسرائیل یا از بیگنه های که دَ اسرائیل زندگی مُونه، هر کسی که یکی از بچکیچای خُو ره بلده بُتِ مولک تقدیم کُنه، باید کُشته شُنه؛ مردُم سرزمینِ شُمو باید اُو ره سنگسار کُنه. ^۳ ما خود مه رُوی خُو ره دَ ضِدِ ازو نفر قرار میدیم و اُو ره از مینکلِ قوم شی قطع مُونم، چراکه اُو از بچکیچای خُو دَ بُتِ مولک تقدیم کده و دَمزی رقم جایگاه مُقدَّس مَره ناپاک کده و نامِ مُقدَّس مَره بے حرمت. ^۴ اگه مردُم سرزمینِ شُمو از گناهِ امزو نفر چیم پوشی کُنه و غیتیکه اُو یکی از بچکیچای خُو ره دَ بُتِ مولک تقدیم کُنه اُو ره نَکُشه، ^۵ اوخته خود مه رُوی خُو ره دَ ضِدِ امزو نفر و خانوار شی قرار میدیم و اُو ره از مینکلِ قوم شی قطع مُونم، ام اُو ره

و ام پگِ کسای ره که از پُشتِ ازو رفته و رقمِ فاحِشه رفتار کده و خودون ره قد پیروی از بُتِ مولک فاحِشه جور کده.

^۶ اگه یگو نفر دَ پیشِ کسای که ارواحِ مُرده ها ره حاضرِ مونه و دَ پیشِ کسای که قد جنیات مشوره مونه بوره و ازوا پیروی کده رقمِ فاحِشه رفتار کُنه، ما رُوی خُو ره دَ ضدِ ازو قرار میدیم و او ره از مینکلِ قوم شی قطع مومم.

^۷ پس خودون ره تقدیس کُنید و مُقدَّس بشید، چراکه ما خُداوند، خُدای شُمو اَسْتُم. ^۸ احکام مَره نگاه کُنید و اونا ره دَ جای بیرید. ما خُداوند اَسْتُم که شُمو ره تقدیس مومم.

^۹ هر کسی که آته یا آبه خُو ره نالت کُنه، باید کُشته شُنه؛ ازی که او آته یا آبه خُو ره نالت کده، خُون شی دَ گردونِ خود شی آسته. ^{۱۰} اگه یگو مرد قد خاتونِ یگ مردِ دیگه زنا کُنه، یعنی قد خاتونِ همسایه خُو زنا کُنه، مرد و خاتونِ زناکار باید کُشته شُنه. ^{۱۱} اگه یگ آدم

قد خاتونِ آته خُو خاو کُنه، او شرمگاهِ آته خُو ره بے پرده کده؛ هر دُوی ازوا باید کُشته شُنه؛ خُونِ ازوا دَ گردونِ خودون شی آسته. ^{۱۲} اگه یگ مرد قد بیری خُو خاو کُنه، هر دُوی

ازوا باید کُشته شُنه، چراکه اونا مُرتکبِ فسادِ اخلاقی شُده؛ خُونِ ازوا دَ گردونِ خودون شی آسته. ^{۱۳} اگه یگ مرد قد مردِ دیگه رقمِ خاتوِ آلی خاو کُنه، هر دُوی ازوا عملِ زشت

انجام دده؛ اونا باید کُشته شُنه؛ خُونِ ازوا دَ گردونِ خودون شی آسته. ^{۱۴} اگه یگ مرد یگ خاتو و آبه امزو خاتو ره بگیری، ای فسادِ اخلاقی آسته؛ اونا باید دَ آتش سوختنده شُنه تا دَ

مینکل شمو فسادِ اخلاقی وجود نَدشته بَشه. ^{۱۵} اگه یگ مرد قد حیوان خاو کُنه، او باید کُشته شنه و امو حیوان ره ام بُکُشید. ^{۱۶} اگه یگ خاتو د یگ حیوان نزدیک شنه تا قد ازو خاو کُنه، امو خاتو و حیوان ره بُکُشید. اونا حتماً باید کُشته شنه؛ خون ازوا د گردون خودون شی آسته.

^{۱۷} اگه یگ مرد خوار خُو ره بگیره، چی دُخترِ آته شی بَشه، چی دُخترِ آبه شی و شرمگاهِ ازو ره بنگره و او شرمگاهِ امزو مرد ره بنگره، ای رسوایی آسته. اونا باید د پیش چیم مردم قوم خُو رانده شنه. او شرمگاهِ خوار خُو ره بپرده کده؛ او جزای خُو ره مینگره. ^{۱۸} اگه یگ مرد قد یگ خاتون که عادتِ ماهوارِ دره خاو کُنه و شرمگاهِ ازو ره بپرده کُنه، او خونریزی ازو ره بپرده کده و امو خاتو ام ایشته که خونریزی شی بپرده شنه. هر دوی ازوا باید از مینکل قوم خُو قطع شنه.

^{۱۹} شرمگاهِ خوارِ آبه خُو و خوارِ آته خُو ره بپرده نکو، چون ای کار نزدیکانه تُو ره بپرده مونه. هر دوی شمو جزای گناه خُو ره مینگرید. ^{۲۰} اگه یگ مرد قد خاتونِ کاکای خُو خاو کُنه، او شرمگاهِ کاکای خُو ره بپرده کده. اونا جزای گناه خُو ره مینگره؛ اونا بے اولاد مومره. ^{۲۱} اگه یگ مرد خاتونِ برار خُو ره که زنده آسته بگیره، ای یگ کارِ نجس آسته. او شرمگاهِ برار خُو ره بپرده کده؛ اونا بے اولاد مومنه.

^{۲۲} شمو تمام احکام و تمام قانونای مره نگاه کُنید و اونا ره د جای بیرید، تا سرزمینی که

شُمُو رِه دَز شِی مُوبَرُم که شُمُو دَز شِی جَای-د-جَای شُنید، شُمُو رِه قِی نَکنه. ^{۲۳} شُمُو نَباید دَ مُطَابِقِ قَانُونِی امزُو مِلَّت که ما اُونَا رِه از پِیشِ رُوی شُمُو هِی مُونُم رِفَتَار کُنید، چِرَاکه اُونَا پِگِ امزِی کَارَا رِه اِنجَام دَد و ما ازوا نَفَرَت کَدُم. ^{۲۴} لَیکِن ما دَز شُمُو کُفْتُم که شُمُو صَاحِبِ سِرزَمِینِ ازوا مُوشید و ما اُو رِه دَز شُمُو مِیدِیم که صَاحِبِ شِی شُنید، صَاحِبِ سِرزَمِینِی که شِیر و عِسل از شِی جَارِی اَسْتِه. ما خُداوند، خُداِی شُمُو اَسْتُم که شُمُو رِه از قَوْمِ هَای دِیگِه جَدَا کَدِیم. ^{۲۵} شُمُو بَاید بَینِ حَیوانِ پَاک و حَیوانِ نَپَاک و بَینِ مُرْغَکُوی پَاک و مُرْغَکُوی نَپَاک فِرَقِ بَیلید. شُمُو نَباید خُودون رِه دَ وَسِیلَه حَیوانِ یا مُرْغَکِ یا چِیزای که دَ رُوی زَمِی خَزَکِ مُونَه نَپَاک کُنید، چُونِ ما اُونَا رِه جَدَا کَدِیم که بَلَدِه شُمُو نَپَاک بَشَه. ^{۲۶} شُمُو بَاید بَلَدِه اَزْمَه مُقَدَّسِ بَشید، چِرَاکه ما خُداوند، مُقَدَّسِ اَسْتُم و شُمُو رِه از قَوْمِ هَای دِیگِه جَدَا کَدِیم تا شُمُو اَزْمَه بَشید.

^{۲۷} مَرْدِ یا خَاتُونِی که اَرَوَاحِ مُرْدَا رِه حَاضِرِ مُونَه یا جَادُوگَرِ اَسْتِه، بَاید کُشْتَه شُنَه؛ اُونَا رِه سَنگَسَارِ کُنید؛ خُونِ ازوا دَ گَرْدونِ خُودونِ شِی اَسْتِه. ”

مُقَرَّرَاتِ بَلَدِه پِیشوایو

۲۱ خُداوند دَ مُوسِی کُفْت: ”قَد پِیشوایو یَعْنِی بَاجِه هَای هَارُونِ گَپِ زَدَه دَزوا بُگِی، هِیچِ کَسِ از بَینِ شُمُو خُودِ رِه بَخَاطِرِ مُرْدَه دَ مِینکَلِ قَوْمِ خُو نَپَاکِ نَکنه، ^۲ سِوایِ که

قَوْمای نزدیک شی بَشه، یعنی آبه شی، آته شی، باچه شی، دُختر شی، برار شی ^۳ یا خوار شی که دُخترِ خانه و قد شی یگجای بَشه و شُوی نَکده بَشه؛ بلده ازوا میتنه خود ره ناپاک کُنه. ^۴ لیکن او دَ عِنوانِ شُوی بخاطرِ قَوْمای خاتُونِ خُو نباید خود ره دَ مینکلِ قَوْمِ خُو ناپاک کده بے حُرمت کُنه.

^۵ پیشوایو باید دَ وختِ ماتم سر خُو ره کل نَکُنه، بغلای ریش خُو ره تراش نَکُنه و جِسْمِ خُو ره زخمی نَکُنه. ^۶ اونا باید بلده خُدای خُو مُقَدَّس بَشه و نامِ خُدای خُو ره بے حُرمت نَکُنه، چراکه اونا هدیه‌های خاصِ خُداوند، یعنی خوراکِ خُدای خُو ره تقدیم مونه. امزی خاطر اونا باید مُقَدَّس بَشه. ^۷ اونا قد خاتُونِ فاحشه یا ناپاک توی نَکُنه و خاتُونی ره که از شُوی خُو خطِ گِرِفته نَگیره، چراکه پیشوایو بلده خُدای خُو مُقَدَّس آسته. ^۸ شُمو باید پیشوا ره مُقَدَّس بدنید، چراکه او خوراکِ خُدای شُمو ره تقدیم مونه. پس او باید بلده شُمو مُقَدَّس بَشه، چُون ما خُداوند که شُمو ره تقدیس مُونم، مُقَدَّس آستم.

^۹ اگه دُخترِ یگ پیشوا دَ وسیله فاحشه‌گری خود ره بے عِزت کُنه، او آته خُو ره بے حُرمت کده؛ او باید دَ آتش سوختنده شُنه.

^{۱۰} پیشوای که دَ مینکلِ برارون خُو مقامِ باله دره و دَ سرِ شی روغونِ مَسَحِ شیو شُده و تعیین شده تا کالای پیشوایی بپوشه، باید دَ وختِ ماتم موی سر خُو ره جنگل ایله نَکُنه و جاغه خُو ره چک نَکُنه. ^{۱۱} او باید دَ سرِ هیچ مُرده نَرُوه، حتی بخاطرِ آته و آبه خُو ام خود

ره ناپاک نَكْنَه. ^{۱۲} اُو باید از جایگاهِ مُقَدَّسِ بُر و نَرَوِه و جایگاهِ مُقَدَّسِ خُدای خُو ره
 بے حُرْمَتِ نَكْنَه، چراکه روغونِ مَسَحِ خُدای شی مِثْلِ تاجِ دَ سِرِ اَزو آسْتَه. ما خُداوند آسْتُم.
^{۱۳} اُو باید قد خاتونی توی کُنَه که دُخترِ خانه بَشَه. ^{۱۴} اُو خاتونِ بیوه، خاتونِ خطِ گِرِفْتَه و
 خاتونِ ناپاک یا فاحِشَه ره نَگِیره، بَلِکَه قد دُخترِ خانه از اولادِ بابَه خود خُو توی کُنَه ^{۱۵} تا
 اولادِه خُو ره دَ مینکلِ قومِ خُو بے حُرْمَتِ نَكْنَه. ما خُداوند آسْتُم که اُو ره تقدیسِ مُونُم.

^{۱۶} خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^{۱۷} ”قد هارونِ گپ زده بُوگی، هِیچ کُدَم از اولادِه تُو دَ
 تمامِ نسلِ های خُو که دَ جِسْمِ خُو عِیْبِ دَشْتَه بَشَه، نَباید نزدیکِ بییه تا خوراکِ خُدای خُو
 ره تقدیمِ کُنَه. ^{۱۸} اَره، هر کس که دَ جِسْمِ خُو عِیْبِ دَرِه نَباید نزدیکِ بییه: نَه آدمِ کور، نَه
 آدمِ شَل، نَه آدمِ مَنقَه و کسی که سُوءِ شکلِ آسْتَه، ^{۱۹} نَه کسی که پایِ میده یا دِسْتِ میده
 آسْتَه، ^{۲۰} نَه پُشتِ بُوغُنْد، نَه آدمِ پیلَه-غَلچَه، نَه کسی که دَ چِیمِ خُو گُلِ دَرِه، نَه کسی که
 دانه رِبمِ تُو دَرِه، نَه گرگی و نَه امِ کسی که چوره آسْتَه. ^{۲۱} از اولادِه هارونِ پیشوا هر کُدَم
 شی که دَ جِسْمِ خُو عِیْبِ دَشْتَه بَشَه، باید نزدیکِ نیه و هدیه های خاصِ خُداوند ره تقدیم
 نَكْنَه؛ اَره ازی که اُو دَ جِسْمِ خُو عِیْبِ دَرِه، نَباید بلده تقدیمِ کدونِ خوراکِ خُدای خُو
 نزدیکِ بییه. ^{۲۲} اُو میتنه از خوراکِ خُدای خُو بُوخوره، ام از مُقَدَّسِ شی و ام از مُقَدَّسْتَرینِ
 شی. ^{۲۳} لیکن اُو باید دَ پُشتِ پرده داخلِ نَشْنَه و دَ قُربانگاهِ نزدیکِ نَشْنَه، چراکه اُو دَ جِسْمِ
 خُو عِیْبِ دَرِه؛ نَشْنَه که جای های مُقَدَّسِ مَرِه بے حُرْمَتِ کُنَه. ما خُداوند آسْتُم که اونا ره
 تقدیسِ مُونُم.

۲۴ پس موسیٰ امی تورا ره د هارون و باچه های شی و د پگ بنی اسرائیل گُفت.

د باره مُقَدَّس بُودون هدیه ها

۲۲ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^۲ ”د هارون و باچه های شی بُگی که قد هدیه

های مُقَدَّس که بنی اسرائیل بلده مه وَقَف مونه قد احتیاط رفتار کنه تا نام مُقَدَّس مَره بے حُرْمَت نَکنه. ما خُداوند اَسْتُمْ. ^۳ دزوا بُگی، ’ از پگ اولاده شُمو د تمام نسل های شُمو، اگه کُدم کس د هدیه های مُقَدَّس که بنی اسرائیل بلده خُداوند وَقَف مونه نزدیک شُنه و ناپاکی د بله شی بَشه، اُو نفر باید از حُضُور مه قطع شُنه. ما خُداوند اَسْتُمْ.‘

^۴ هیچ کُدم از اولاده هارون که مَرَضِ کولی یا اوریزی دشته بَشه، اجازِه خوردو از هدیه های مُقَدَّس ره ندره تاکه پاک نَشده. کسی که د یگو چیز دِست بَزنه که د وَسِیلَه جَسَدِ مُرده ناپاک شُده یا آدمی که او مَنی ازو انزال شُنه، ^۵ یا کسی که د خَزِنده دِست بَزنه و د وَسِیلَه ازو ناپاک شُنه، یا د یگو انسان دِست بَزنه که د وَسِیلَه ازو ناپاک شُنه، هر ناپاکی که او دشته بَشه، ^۶ اوخته امو نفر که د امزی چیزا دِست زده تا شام ناپاک مومنه. او تا غَیْتِیکه جِسم خُو ره قد او غُسل نَدده، نباید از هدیه های مُقَدَّس بُخوره. ^۷ وختیکه آفتو بَشینه او پاک موشه و بعد ازو میتنه از هدیه های مُقَدَّس بُخوره، چراکه اونا خوراک ازو آسته. ^۸ گوشت حیوانی ره که خودمُرده بَشه یا د وَسِیلَه جانور درنده کُشته شُده بَشه او

نَباید بُخوره تا دَ وَسِيلَه اَزُو ناپاک نَشْنه. ما خُداوند اَسْتُم.

^۹ پیشوایوباید احکام مَره نِگاه کُنَه تا گُناهکار نَشْنه و بخاطرِ بے حُرمتی دَ احکام مه نُمَره. ما خُداوندی اَسْتُم که اُونَا ره تقدیس مُونُم. ^{۱۰} هیچ نفرِ بَرونی باید از هدیه های مُقَدَّس نَخوره. مهمو و مُزْدُورِ پیشوا ام اِجازَه نَدَره که از هدیه های مُقَدَّس بُخوره. ^{۱۱} لیکن اگه پیشوا یگ نفر ره قد پیسه خُو بَخَره اُو مِیتنه ازوا بُخوره؛ و کسی که دَ خانِه پیشوا زَبده شُدَه، ام مِیتنه از خوراکِ اَزُو بُخوره. ^{۱۲} اگه دُخترِ پیشوا قد یگ نفرِ بَرونی توی کُنَه، اُو نَباید از هدیه های مُقَدَّس بُخوره. ^{۱۳} لیکن اگه دُخترِ پیشوا بیوه یا خطِ گَرِفْتَه بَشَه و اُولاد نَدَشْتَه بَشَه و پس دَ خانِه اَتَه خُو اَمَدَه بَشَه رَقمی که دَ دُورونِ جوانی خُو بُود، اُو مِیتنه از خوراکِ اَتَه خُو بُخوره. خُلَاصَه، هیچ نفرِ بَرونی نَباید اَزُو خوراکِ بُخوره.

^{۱۴} اگه یگ نفر نافامیده از هدیه های مُقَدَّس بُخوره، اُو باید پَنج-یگ شی ره دَ بِلَه شی اِضافه کُنَه و هدیه مُقَدَّس ره دَ پیشوا بَدیه. ^{۱۵} پیشوایو باید هدیه های مُقَدَّس ره که بَنی اِسرائیل دَ خُداوند تقدیم مونه، بے حُرمت نَکُنَه ^{۱۶} و باعِث نَشْنه که اُونَا دَ وَسِيلَه خوردونِ هدیه های مُقَدَّس مُرتکب جُرمی شَنه که جُرمانه میخایه، چُون ما خُداوند اَسْتُم که اُونَا ره تقدیس مُونُم.

قربانی که قبول نموشه

^{۱۷} خداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^{۱۸} ”قد هارون و باچه های شی و قد پگ بنی اسرائیل گپ زده دزوا بُگی، از قوم اسرائیل و بیگنه گونی که د اسرائیل زندگی مونه هر کسی که کدم قربانی تقدیم مونه، چی نذر بشه، چی قربانی داوطلبانه که د عنوان قربانی سوختنی د خداوند تقدیم موشه، ^{۱۹} بلده ازی که قربانی از طرف شمو قبول شنه او باید یگ حیوان نر و بے عیب از گاوو، از گوسپندو یا بزها بشه. ^{۲۰} حیوانی ره که عیب دره، تقدیم نکنید، چون او از طرف شمو قبول نموشه.

^{۲۱} وختیکه یگ نفر قربانی سلامتی ره د خداوند تقدیم مونه، چی بلده پوره کدون نذر بشه، چی بلده قربانی داوطلبانه، چی از گله بشه، چی از رمه، او باید نر و بے عیب بشه تا قبول شنه. دزو باید هیچ عیب نبشه. ^{۲۲} حیوان کور، استغو میده، زخمی، آوله دار، ریم تو یا گرگی ره د خداوند تقدیم نکنید؛ هیچ کدم امزیا د عنوان هدیه خاص بلده خداوند د بله قربانگاه تقدیم نشنه. ^{۲۳} لیکن گاو یا مالی که اعضای جسم شی از حد دراز یا کوتاه بشه، او ره میتنید د عنوان قربانی داوطلبانه تقدیم کنید، و له بلده نذر قابل قبول نیبه.

^{۲۴} حیوانی که خایه شی گفته شده بشه یا فشار دده شده بشه یا پاره شده بشه یا منٹی شده بشه، او ره د خداوند تقدیم نکنید. شمو د سرزمین خو ای رقم نکنید ^{۲۵} و از بیگنه گو ام از ای رقم حیوانا نگیرید که د عنوان خوراک د خدای خو تقدیم کنید؛ چون اونا ناقص و

عِيبِي اَسْتَه و از طرف شُمو قَبُول نَمُوشه. ”

^{۲۶} خُداوند قد مُوسى گپ زده گُفت: ”^{۲۷} وختیکه یگ گاو یا گوسپو و یا بُز زیده مُوشه، اُو باید تا هفت روز دَ پیشِ آبه خُو بَمَنه و از روزِ هَشْتَم بعد اُو بلده قُرَبانى دَ عِنوانِ هديه خاصِ خُداوند قابِلِ قَبُول اَسْتَه. ”^{۲۸} لیکن گاو یا مال ره قد چُوچه شی قَتى دَ یگ روز حلال نَكُنید. ”^{۲۹} وختیکه قُرَبانى شُکرگزارى ره دَ خُداوند قُرَبانى مُونید، اُو ره دَ طَریقَه قُرَبانى کُنید که از طرف شُمو قَبُول شُنه. ”^{۳۰} گوشتِ ازُو باید دَ امزُو روز خورده شُنه و هیچ چیز شی تا صُبح باقى نَمَنه. ما خُداوند اَسْتَم.

^{۳۱} پس احکام مَره نِگاه کُنید و اونا ره دَ جای بیرید. ما خُداوند اَسْتَم. ”^{۳۲} نامِ مُقَدَّس مَره بے حُرْمَت نَكُنید تا ما دَ مینکلِ بنى اسرائیل مُقَدَّس بَشْم. ما خُداوند اَسْتَم که شُمو ره تقدیس مُونم، ”^{۳۳} ما که شُمو ره از سرزمینِ مِصر بُرو اُورْدَم تا خُداى شُمو بَشْم. ما خُداوند اَسْتَم. ”

دَ باره زمان های تعیین شده

^{۲۳} خُداوند قد مُوسى گپ زده گُفت: ”^۲ قد بنى اسرائیل توره گُفته دَزوا بُگى، ’ اینیا زمان های اَسْتَه که خُداوند تعیین کده تا شُمو دَ عِنوانِ عیدهای مُقَدَّس اِعلان کُنید. اینیا

زمان های مه آسته:

روزِ آرام

^۳ دَ یگ هفته شش روز کار کُنید، لیکن روزِ هفتم، روزِ آرام بلده آرام کدو و مراسمِ مُقدَّس آسته. دَ امزُو روز هیچ کار نکُنید؛ اویگ روزِ آرام دَ اِحترامِ خُداوند دَ تمامِ جای های بُود- و-باش شُمو آسته.

عیدِ پِصح و فطیر

^۴ اینیا زمان های تعیین شده خُداوند آسته، عید های مُقدَّس که شُمو باید دَ وختای مُقرر شُده ازوا برگزار کُنید. ^۵ دَ ماهِ اوّل، دَ روزِ چاردهم دَ غیتِ آفتو ششتو قربانی پِصح دَ خُداوند تقدیم شُنه؛ ^۶ دَ روزِ پوزدهم امزُو ماه، عیدِ فطیر بلده خُداوند آسته؛ دَ مدتِ هفت روز شُمو نانِ فطیر بُخورید. ^۷ دَ روزِ اوّل شُمو یگ جلسیه مُقدَّس برگزار کُنید؛ دَ امزُو روز هیچ کارِ روزمره خُو ره انجام نَدید. ^۸ بلده هفت روز شُمو هدیه های خاص بلده خُداوند تقدیم کُنید و دَ روزِ هفتم یگ مراسمِ مُقدَّس برگزار شُنه؛ دَ امزُو روز هیچ کارِ روزمره خُو ره انجام نَدید. ”

عیدِ نوبَرِ حاصلات

^۹ خداوند قد موسیٰ گپ زده گفت: ^{۱۰} "قد بنی اسرائیل گپ زده دزوا بگی، وختی د سرزمینی که ما دز شمو میدیم داخل موشید و حاصل شی ره درو مونیید، اوخته یگ قوده از نوبَرِ حاصلات خو د دیر پیشوا بیرید. ^{۱۱} اوخته پیشوا قوده ره د حضورِ خداوند بلند کنه تا او از طرف شمو قبول شنه؛ پیشوا قوده ره د روز بعد از روز آرام بلند کنه. ^{۱۲} د روزی که قوده ره بلند مونیید، شمو یگ گوسپون یگ ساله بے عیب ره د عنوانِ قربانی سوختنی د حضورِ خداوند تقدیم کنید؛ ^{۱۳} هدیه غله-و-دانه ازو دو حصه از ده حصه یگ ایفه شراب انگور آسته. ^{۱۴} شمو نان، غله-و-دانه بریو شده و خوشه های تازه ره تا روزی ره نخورید تا وختیکه قربانی خدای خو ره تقدیم کنید. ای یگ قانون دایمی بلده پگ نسل های شمو د تمام جای های بود-و-باش شمو آسته.

عیدِ پنجاهم

^{۱۵} از صبح امزو روز آرام، یعنی بعد از روزی که قوده هدیه بلند کدنی ره میرید، هفت هفته پوره ره بلده خو حساب کنید. ^{۱۶} تا صبح روز آرام هفتم حساب کنید که پنجاه روز موشه، اوخته یگ هدیه غله-و-دانه نو د خداوند تقدیم کنید. ^{۱۷} د امزو روز هر کدم شمو از خانه های خو دو نان ره د عنوانِ هدیه بلند کدنی بیرید، هر نان از دو دهم یگ ایفه

بِهْتَرِين آردِ خَمِيرْمَايِه تُو پُخْتِه شُدِه بَشِه؛ اُونَا هَدِيَه نَوْبَرِ حَاصِلَاتِ بَلَدِه خُداوند آسْتِه. ^{۱۸} قَد نان ها قَتِي هفت گوسپونِ يگ سالِه بے عَيْب، يگ نَرگاو و دُو فُوجِ رِه تَقْدِيمِ كُنِيد. اُونَا قَد هَدِيَه غَلَّه-و-دانه و هَدِيَه وُچِي كَدَنِي خُو يگ قُرْبَانِي سوختنِي بَلَدِه خُداوند آسْتِه، يگ هَدِيَه خاص و خوشبُوي مَوْرِدِ پَسَنْدِ خُداوند. ^{۱۹} شُمُو امچنان يگ تُكِه رِه بَلَدِه قُرْبَانِي گُناه و دُو بارِه نَرِ يگ سالِه رِه دَ عِنْوَانِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي تَقْدِيمِ كُنِيد. ^{۲۰} پيشوا بايد اَمُو دُو بارِه نَرِ رِه قَد نانِ نَوْبَرِ حَاصِلَاتِ دَ عِنْوَانِ هَدِيَه بَلَنْدِ كَدَنِي دَ حُضُورِ خُداوند بَلَنْدِ كُنِه؛ اُونَا دَ خُداوند مُقَدَّسِ آسْتِه و بَلَدِه پيشوا دَدِه شُنِه. ^{۲۱} دَ امزُو روز شُمُو بايد اِعْلَانِ كَدِه يگ جَلْسِه مُقَدَّسِ بَرگزار كُنِيد و هِيچِ كَارِ رُوزْمِرِه خُو رِه اَنْجَامِ نَدِيد. اِي يگ قَانُونِ دَايمي دَ پگِ نَسْلِ هَايِ شُمُو دَ تَمَامِ جَايِ هَايِ بُوْد-و-بَاشِ شُمُو آسْتِه.

^{۲۲} وختِيكِه حَاصِلِ زَمِينِ خُو رِه دِرُو مُونِيد، جَغِه زَمِينِ خُو رِه دِرُو نَكُنِيد و خُوشِه هَايِ رِه كِه بَعْدِ اَزِ دِرُو باقِي مَنْدِه جَمِ نَكُنِيد، بَلَكِه اُونَا رِه بَلَدِه مَرْدُمَايِ غَرِيبِ و بِيگْنِه اِيلِه بَدِيد. مَا خُداوند، خُدايِ شُمُو اَسْتُم. ”

عِيدِ شِيپُورِهَا

^{۲۳} خُداوند قَدِ مُوسَى گپِ زَدِه كُفْت: ^{۲۴} ”قَدِ بَنِي اِسْرَائِيلِ توره كُفْتِه دَزُوا بُوگِي، دَ مَاهِ هَفْتُم، رُوزِ اوّلِ مَاهِ بايد بَلَدِه شُمُو يگ رُوزِ اَرَامِ بَشِه، يگ مَرَاسِمِ مُقَدَّسِ ياداوَرِي كِه قَدِ آوازِ شِيپُورِهَا اِعْلَانِ مَوْشِه. ^{۲۵} دَ امزُو رُوزِ هِيچِ كَارِ رُوزْمِرِه خُو رِه اَنْجَامِ نَدِيد، بَلَكِه هَدِيَه

خاص دَ خُداوند تقدیم کنید. ”

روزِ کِفاره

^{۲۶} خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گفت: ”^{۲۷} دَ روزِ دَهَمِ امزی ماهِ هفتمِ روزِ کِفاره آسته. اُو باید بلده شُمو یگ مَراسِمِ مُقدَّس بَشه. دَ امزُو روزِ شُمو باید خودون ره پرهیز کُنید و هدیه خاص بلده خُداوند تقدیم کُنید. ”^{۲۸} دَ امزُو روزِ هیچ کار نَکُنید، چراکه اُو روزِ کِفاره آسته تا بلده شُمو دَ حُضورِ خُداوند، خُدا ی شُمو کِفاره شُنه. ”^{۲۹} هر کسی که دَ امزُو روزِ خود ره پرهیز نَکنه، اُو باید از قوم خُو قطع شُنه. ”^{۳۰} و هر کسی که دَ امزُو روزِ کُدم کار انجام بَدیه، ما اُو ره از مینکلِ قوم شی نابود موئم. ”^{۳۱} دَ امزُو روزِ هیچ کار ره انجام نَدید. ای یگ قانونِ دایمی دَ پگِ نسلِ های شُمو دَ تمامِ جای های بُود-و-باش شُمو آسته. ”^{۳۲} اُو بلده شُمو یگ روزِ کاملاً آرام بَشه و دَ اُو روزِ شُمو خودون خُو ره پرهیز کُنید؛ از شامِ روزِ نهمِ ماهِ هفتمِ تا شامِ روزِ دَهَمِ، روزِ آرام ره نگاه کُنید. ”

عیدِ چِپری ها

^{۳۳} خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گفت: ”^{۳۴} قد بنی اسرائیل توره گفته دَزوا بُگی: ’ دَ روزِ پوزدَهَمِ امزی ماهِ هفتمِ، عیدِ چِپری ها بلده هفت روزِ دَ اِحترامِ خُداوند آسته. ”^{۳۵} دَ روزِ اوّل یگ جلسِه مُقدَّس برگزار شُنه؛ دَ امزُو روزِ هیچ کارِ روزمره خُو ره انجام نَدید. ”^{۳۶} بلده

هفت روز هدیه های خاص بلده خداوند تقدیم کنید؛ دَ روزِ هَشْتَم بسمِ جَلْسِه مَقَدَّسِ رِه
برگزار کنید و هدیه های خاص بلده خداوند تقدیم کنید. ای خَتَمِ عیدِ آسته؛ دَ امزی روز
هیچ کارِ روزمره خُو رِه انجام نَدید.

^{۳۷} اینیا زمان های تعیین شده خداوند آسته که شُمو باید دَ عِنوانِ مَراسِمِ های مَقَدَّسِ اِعلان
کنید تا هدیه های خاص بلده خداوند تقدیم کنید، یعنی قُربانی های سوختنی، هدیه های
غَلّه-و-دانه، قُربانی های سلامتی و هدیه های وُچی کَدنی رِه، هر کَدَمِ شی رِه دَ روزِ مُعین
شی. ^{۳۸} امی زمان ها علاوه از روزای آرامِ خداوند، علاوه از هدیه های شُمو، علاوه از
پگِ نَدَرِ های شُمو و علاوه از تمام هدیه های داوطلبانه که شُمو دَ خداوند تقدیم مُونید
آسته.

^{۳۹} دَ روزِ پوزدَهَمِ ماهِ هفتم، وختیکه حاصلِ زمی رِه جم کدید، عیدِ خداوند رِه بلده هفت روز
برگزار کنید؛ یگ روزِ آرام دَ روزِ اوّل و یگ روزِ آرام دَ روزِ هَشْتَمِ آسته. ^{۴۰} دَ روزِ اوّلِ میوه
بهترین درختا، شاخه های درختای خُرما و شاخه های درختای پُربَلگ و بید های لبِ جوی
رِه بلده خُو بگیریید و دَ حُضُورِ خداوند، خُدای خُو بلده هفت روز خوشی کنید. ^{۴۱} شُمو هر
سال امی عید رِه بلده هفت روز دَ اِحْتِرامِ خداوند برگزار کنید. ای یگ قانونِ دایمی بلده
تمام نسل های شُمو آسته؛ دَ ماهِ هفتمِ امی عید رِه برگزار کنید. ^{۴۲} شُمو بلده هفت روز دَ
چَپری ها زندگی کنید؛ پگِ باشنده های اصلی اسرائیل باید دَ چَپری ها زندگی کنه، ^{۴۳} تا

نسل های آینده شمو بدنه، که ما بنی اسرائیل ره وختیکه از سرزمین مصر برو اوردُم، اونا ره د چپری ها جای-د-جای کدُم. ما خداوند، خدای شمو استُم. ”

د امزی رقم، موسی زمان های تعیین شده خداوند ره بلده عیدها د بنی اسرائیل اعلان کد.

قانون د باره چراغدان و میز نان

۲۴^۱ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ^۲ ”د بنی اسرائیل امر کو که روغون خالص زیتون گفته شده بلده چراغ ها بیره تا چراغ ها دایم روشو بشه. ^۳ هارون باید چراغا ره د منه خیمه ملاقات د برون پرده صندوق شهادت آماده کنه، تاکه از شام تا صبح د حضور خداوند همیشه روشو بشه. ای بلده تمام نسل های شمو یگ حکم دایمی آسته. ^۴ هارون باید چراغا ره همیشه د بله چراغدان طلای خالص د حضور خداوند آماده نگاه کنه.

نان مقدس

^۵ از بهترین آرد بگیر و ازو دوازده نان بکی پخته کو، هر کدم شی دو حصه از ده حصه یگ ایفه بشه. ^۶ اوخته اونا ره د دو قطار، د هر قطار شش نان د بله میزی که قد طلای

خالص پوشنده شده دَ حُضُورِ خُداوندِ بچین. ^۷ دَ بِلَه هر قطارِ نان، بُوخوَرِ خوشبُوی خالِص ره بیل تا دَ عِنوانِ نشانی نان تقدیم شُنه و یگ هدیه خاص بلده خُداوند بَشه. ^۸ هر روزِ آرام هارون باید اونا ره دَ حُضُورِ خُداوند دَ ترتیبِ بچینه؛ ای یگ تعهدِ دایمی از طرفِ بنی اسرائیل آسته. ^۹ نان ها از هارون و باچه گون شی موشه که باید اونا ره دَ یگ جای مُقدَّس بُوخوره، چُون امی نان ها از هدیه های خاصِ خُداوند بلده ازو کاملاً مُقدَّس آسته. ای حقِ دایمی ازو آسته.

مجازاتِ آدمِ کُفرگویی

^{۱۰} دَ امزو غیت باچه یگ خاتونِ اسرائیلی که آته شی یگ مردِ مصری بو، بُر شُده دَ مینکلِ بنی اسرائیل آمد؛ و باچه خاتونِ اسرائیلی قد یگ نفرِ اسرائیلی دَ منِه خیمه گاه جنگ کد. ^{۱۱} اوخته باچه خاتونِ اسرائیلی کُفرگویی کده نامِ خُداوند ره نالت کد. پس مردُم او ره گِرِفته دَ پیشِ موسی اُورد. نامِ آبه امزو باچه شلومیت دُخترِ دبری از طایفه دان بو. ^{۱۲} اونا امو باچه ره دَ بندی خانه اندخت تا خاست-و-اراده خُداوند بلده ازوا معلوم شنه.

^{۱۳} و خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^{۱۴} "امو کسی که نالت کده، او ره از خیمه گاه بُرو بُر و پگِ کسای که شنیده دستای خو ره دَ سرِ ازو بیله و بعد ازو تمامِ جماعت او ره سنگسار کُنه. ^{۱۵} قد بنی اسرائیل توره گُفته بگی، 'هر کسی که خُدايِ خو ره نالت کُنه، جَزایِ گناهِ خو ره مینگره. ^{۱۶} و هر کسی که دَ نامِ خُداوند کُفرگویی کُنه، او حتماً باید

کُشته شُنه. تمامِ جماعت باید او ره سنگسار کُنه، چي بيگنه بَشه، چي باشنده اصلی اسرائیل. یگ نفر وختیکه د نامِ خُداوند کُفرگویی مونه، او باید کُشته شُنه.

^{۱۷} هر کسی که یگ آدم ره بُکُشه، او باید کُشته شُنه. ^{۱۸} هر کسی که یگ حیوان ره بُکُشه باید تاوانِ ازو ره بديه، یعنی جان د عَوْضِ جان. ^{۱۹} هر کسی که همسایه خُو ره عیبی کُنه، امو کار ره که او کده، امو کار باید د حقِ ازو انجام دده شُنه: ^{۲۰} یعنی میده کدو د عَوْضِ میده شُدگی، چیم د عَوْضِ چیم، دندو د عَوْضِ دندو؛ خلاصه امو رقم که امو نفر ره عیبی کده، امو رقم خودِ ازو باید عیبی شُنه. ^{۲۱} کسی که یگ حیوان ره بُکُشه، تاوان شی ره باید بديه، لیکن کسی که انسان ره بُکُشه، او باید کُشته شُنه. ^{۲۲} شُمو باید بلده بیگنه و باشنده اصلی اسرائیل یگ قانون دشته بَشید؛ ما خُداوند، خُداي شُمو آستُم.

^{۲۳} اوخته موسی امی چیزا ره د بنی اسرائیل کُفت و اونا امو نفرِ کُفرگوی ره از خیمه‌گاه بُرو بُرده سنگسار کد. بنی اسرائیل امو رقم کد که خُداوند د موسی امر کُدد.

سالِ آرام

۲۵ خُداوند د کوه سينا قد موسی گپ زده کُفت: ^۲ ”قد بنی اسرائیل توره کُفته دزوا بُگی، وختی د سرزمینی که ما دز شُمو میدیم داخل موشید، اوخته زمی باید د احترام

خُداوند آرام كُنه. ^۳ بَلَدِه شَش سال زمينای خُو ره كِشت كُنيد و دَمَرُو شَش سال تاكای انگور خُو ره تاك بُری كُنيد و حاصلِ ازوا ره جَم كُنيد. ^۴ ليكن سالِ هفتم بايد كاملاً سالِ آرام بَلَدِه زمی بَشه، يگ سالِ آرام دَ اِحْتِرامِ خُداوند. دَ امزُو سالِ زمين خُو ره كِشت نَكُنيد و تاكای انگور خُو ره تاك بُری نَكُنيد. ^۵ چيزی كه دَ زمين شُمو سربخود سُوَز مُونه، اُو ره دَرُو نَكُنيد و انگورای تاك خُو ره كه تاك بُری نَكُنيد، جَم نَكُنيد؛ بيليد كه اهُو سالِ بَلَدِه زمی يگ سالِ آرام بَشه. ^۶ ليكن شُمو ميتنيد امزُو چيزای كه زمی دَ دَورونِ سالِ آرام خُو حاصلِ ميديه بُخوريد؛ خود شُمو، غلامای شُمو، كَنِزای شُمو، مُزْدُورای شُمو و بيگنه‌های كه قد شُمو زندگي مُونه؛ ^۷ و بَلَدِه چارپايای شُمو و جانورای وَحْشِي سرزمين شُمو تمام حاصلِ زمی خوراك آسته.

سالِ پِنجاهم

^۸ شُمو بايد بَلَدِه خو هفت سالِ آرام سالِ ها ره حساب كُنيد، يعنى هفت صَرَبِ هفت سال و سالِ های هفت سالِ آرام بَلَدِه شُمو چل-و-نه سالِ مُوشه. ^۹ اوخته دَ روزِ دَهَمِ ماهِ هفتمِ شُمو دَ آوازِ بلندِ شِپُورِ بَزِيد؛ دَ روزِ كِفاره كه روزِ دَهَمِ آسته دَ سراسرِ سرزمينِ شُمو بايد شِپُورِ زَدَه شُنه. ^{۱۰} شُمو سالِ پِنجاهم ره مُقَدَّسِ حساب كُنيد و آزادی ره دَ سرزمينِ خُو دَ تمام باشنده های شى اعلان كُنيد. اى بَلَدِه شُمو يگ «سالِ جشن» بَشه؛ هر كُدَمِ شُمو پس دَ خانه-و-جای خُو بوريد و هر كُدَمِ شُمو پس دَ مينكلِ اولادِ بابِه خُو بوريد. ^{۱۱} سالِ پِنجاهم

بلده شمو «سال جشن» بشه؛ د او سال کشت-و-کار نکنید و حاصل خودروی ره درو نکنید و انگورا ره از تاک های که تاکبری نشده، نچینید، ^{۱۲} چراکه سال جشن آسته؛ او بلده شمو مقدس بشه؛ د امزو سال تنها چیزای ره بخورید که د زمی سربخود سوز مونه.

^{۱۳} د امزی «سال جشن» هر کدم شمو پس د جای-و-خانه خو بورید. ^{۱۴} اگه یگ زمی ره د همسایه خو سودا مونیید یا از همسایه خو میخرید، یگدیگه خو ره بازی ندید. ^{۱۵} زمی ره د مطابق تعداد سال های بعد از سال جشن از همسایه خو بخر، یعنی او مطابق سال های حاصلات باقی منده، زمی ره بلده تو سودا کنه. ^{۱۶} اگه تا سال پنجاهم سال های کلو منده بشه، قیمت شی ره کلو گو و اگه سال های شی کم منده بشه، قیمت شی ره کم گو، چراکه تنها حاصل سال های باقی منده دز شمو سودا موشه. ^{۱۷} شمو یگدیگه خو ره بازی ندید؛ از خدای خو بترسید. ما خداوند خدای شمو استم.

^{۱۸} شمو قانونای مره د جای بیرید و احکام مره نگاه کده عملی کنید تا بتنید د سرزمین خو د امنیت زندگی کنید. ^{۱۹} اوخته زمی حاصل خو ره میدیه و شمو سیر موخورید و د امنیت دز شی زندگی مونیید. ^{۲۰} اگه شمو بگید، ”د سال هفتم مو چیزخیل بخوری اگه کشت نکنی و حاصل خو ره جم نکنی؟“ ^{۲۱} ما د سال ششم برکت خو ره د بله شمو ربی مونم، د اندازه که زمی حاصل سه ساله ره بلده شمو بدیه. ^{۲۲} وختیکه شمو د سال هشتم زمین خو ره کشت کنید، هنوز ام از حاصل کهنه موخورید و د سال نهم تا غیتیکه حاصل شی مییه،

شُمو از حاصلِ کهنه مُوخورید .

بازخریدِ مُلک-و-زَمی

^{۲۳} زَمی ره بَلدِه همیشه سَودا نَکَنید، چُون زَمی از مه یَه؛ شُمو دَ پیشِ ازمه مُسافرِ و مهمو

اَسَید. ^{۲۴} دَ تمامِ سرزمینِ خُو که زَمی گَرفَید، باید حقِ بازخریدِ شی ره دَ صاحبِ اصلی

شی بَدید. ^{۲۵} اگه یگ برارِ اسرائیلی شُمو دِستَنگ شُدِه یگ تُوته زَمینِ خُو ره سَودا

مُونِه، اوخته یکی از قوما یِ نزدیکِ شی باید بییه و چیزی ره که برارِ شی سَودا کده

بازخریدِ کُنِه. ^{۲۶} اگه اُمو نفر کُدم کسی ره نَدشته بَشِه که بازخریدِ کُنِه، ولِ پسانِ اُموقس

پِسه دَ دِستِ بیرِه که بَتَنِه زَمینِ خُو ره بازخریدِ کُنِه، ^{۲۷} اوخته اُو سالِ های فروشِ زَمی ره

حِسابِ کُنِه و باقیِ مَنده قِیمَتِ شی ره پس دَ اَمزو کسِ بَدیه که زَمی ره دَ بَلِه شی سَودا

کُدد؛ و زَمینِ شی دَزو پس دَدِه شُنِه. ^{۲۸} لیکن اگه تَوانِ پس خریدونِ شی ره نَدشته بَشِه،

اوخته چیزی که سَودا شُدِه، تا سالِ جشنِ دَ پیشِ کسی که اُو ره خریده، باقیِ بُمَنِه؛ مگم دَ

سالِ جشنِ باید پس دَدِه شُنِه و صاحبِ اصلیِ زَمی پس دَ مُلک-و-جایِ خُو بییه.

^{۲۹} اگه یگو کسِ جایِ زندگیِ خُو ره که دَ مَنِه شارِ دیوالدارِ بَشِه سَودا کُنِه، بعد از سَودا

کدونِ شی تا یگ سالِ حقِ بازخریدِ شی ره دَرِه؛ امی حقِ بازخریدِ فقط بَلدِه یگ سال

اَسَته. ^{۳۰} و اگه پیش از تَکَمیلِ شُدونِ یگ سالِ پوره بازخریدِ نَشُد، اوخته اُمو خانِه که دَ

شارِ دیوالدارِ اَسَته بَلدِه دايم دَ اَمزو کسی که خریده و دَ نسلِ های اَزو تَعلقِ میگیرِه؛ اُو

نَباید دَ سالِ جشنِ پسِ دَدَه شُنه. ^{۳۱} لیکن خانه‌های که دَ آغیلا آسته و دَ گردِ خو دیوال ندره، باید دَ جُمْلَه زمینِ اطرافِ حسابِ شُنه. اونا میتنه بازخِردِ شُنه و دَ سالِ جشنِ پسِ دَدَه شُنه. ^{۳۲} دَ باره شارای لاویا: خانه‌های که دَ شارای لاویا آسته، اونا همیشه حقِ بازخِردِ ازوا ره دَره. ^{۳۳} چیزای که از مُلکیتِ لاویا قابلِ بازخِردِ بَشه، یعنی خانه سودا شُدِه دَ شارای که دَزوا تعلقِ دَره، دَ سالِ جشنِ باید پسِ دَدَه شُنه، چُون خانه‌های شارای لاویا مُلکیتِ ازوا دَ مینکلِ بنی اسرائیل آسته. ^{۳۴} لیکن علفچرهای که دَ گردِ و-برِ شارای لاویا آسته سودا نَشنه، چُون اونا مُلکیتِ دایمی ازوا آسته.

کومکِ بلدهِ غریبا

^{۳۵} اگه برارِ اسرائیلی تُو دست‌تنگ شُدِه دَ حالتِ خرابِ پیشِ ازتو مییه، تُو دَزو کومکِ کُو، رقمی که دَ بیگنه یا مُسافرِ کومکِ مونی تا او بتنه قد تُو زندگی کنه. ^{۳۶} ازو سودِ نگیر و فایده‌کشی نکو، بلکه از خدایِ خو بترس و ببیل که امو برارِ اسرائیلی تُو قد تُو زندگی کنه. ^{۳۷} پیسه خو ره بلده ازو سرِ سودِ ندی و خوراک ره بلده ازو بخاطرِ فایده‌کشی ندی. ^{۳۸} ما خداوند، خدایِ شمو آستُم که شمو ره از سرزمینِ مصر بَرُو اوردُم تا سرزمینِ کنعان ره دَز شمو بدیم و خدایِ شمو بشُم.

دَ باره آزادی غلاما

^{۳۹} اگه یگ برارِ اسرائیلی تُو که قد تُو آسته دِست‌تَنگ موشه و خود ره دز تُو سودا مونه،
اُو ره وادار نکُو که رقم یگ غلام بلده تُو خدمت کنه. ^{۴۰} اُو رقم یگ مزدورکار یا مهمو که
قد تُو زندگی مونه دَ پیش تُو بشه و تا سالِ جشن بلده تُو خدمت کنه. ^{۴۱} بعد ازو از پیش
تُو آزاد شنه، خود شی و بچکیچای شی قد ازوقتی، و پس دَ پیش خانوار خُو و دَ مُلکِ
بابه‌کلونای خُو بوره. ^{۴۲} چون اونا بنده های ازمه یه که ما اونا ره از سرزمینِ مصر بُرو
اُوردم. پس اونا نَباید رقمِ غلاما سودا شنه. ^{۴۳} دَ بله ازوا دَ سختی حُکمرانی نکُو، بلکه از
خُدای خُو بترس. ^{۴۴} اگه میخاهی غلام و کنیز دشته بشی، از ملت های که دَ گرد-و-بر تُو
آسته غلام و کنیز بخر. ^{۴۵} امچنان شمو میتنید از مردمای بیگنه که دَ مینکل شمو زندگی
مونه و از خانوارای ازوا که قد شمو آسته و دَ سرزمین شمو دَ دُنیا آمده، غلام و کنیز
بخرید. اونا مُلکیت شمو موشه. ^{۴۶} بعد از خود خُو، شمو میتنید اونا ره دَ عنوانِ مُلکیت
بلده بچکیچای خُو بیلید، تا بلده همیشه مُلکیتِ میراثی ازوا بشه. امیا ره شمو میتنید
غلام خُو کنید. لیکن دَ باره برارون شمو، یعنی دَ باره بنی اسرائیل، هیچ کس دَ بله برارِ
اسرائیلی خُو دَ سختی حُکمرانی نکنه.

^{۴۷} اگه یگ بیگنه که دَ مینکل شمو زندگی مونه دَوْلتمند شنه و دَ عینِ حال یگ برارِ
اسرائیلی شمو دِست‌تَنگ شده خود ره دَ امزو بیگنه که دَ مینکل شمو زندگی مونه یا دَ

یکی از خانوارِ امزو بیگنه سودا کُنه، ^{۴۸} بعد ازو که خود ره سودا کده، باید حقِ بازخريد خو ره دشته بشه. یکی از برارون شی میتنه که او ره بازخريد کُنه، ^{۴۹} یا کاکای شی یا باچه کاکای شی ام میتنه او ره بازخريد کُنه، یا یگو کس از اولادِ بابِه شی که خون شریک شی بشه، او ام میتنه او ره بازخريد کُنه. اگه خودِ ازو دارا شنه، او ام میتنه خود ره بازخريد کُنه. ^{۵۰} او باید قد امزو کسی که او ره خریده، از سالی که خود ره سودا کده تا سالِ جشنِ حسابِ کُنه و قیمتِ بازخريد شی نظر د تعدادِ سالِ ها بشه؛ مدتی ره که او قد امزو بیگنه بوده باید مطابقِ مزدِ یگ مزدورکار حساب شنه. ^{۵۱} اگه تا سالِ جشنِ سالِ های کلو باقی مند، او د مطابقِ امزوا پیسه بازخريد خو ره از قیمتِ که سودا شُد، پس بدیه. ^{۵۲} و اگه تا سالِ جشنِ سالِ های کم باقی مند، قد شی حساب-و-کتاب کُنه و مطابقِ تعدادِ سالِ ها پیسه بازخريد خو ره دزو پس بدیه. ^{۵۳} امو رقم که یگ مزدورکار سالانه د کار گرفته موشه او ام د پیشِ نفرِ بیگنه باید امو رقم بشه؛ امو بیگنه نباید د پیشِ نظر تو د سختی د بله ازو حکمرانی کُنه. ^{۵۴} و له اگه او د امزی طریقه ها بازخريد نشد، او باید د سالِ جشنِ آزاد شنه، ام خودِ ازو و ام بچکیچای شی. ^{۵۵} چون ما امو استم که بنی اسرائیل غلامای شی استه؛ اونا غلامای مه استه که ما اونا ره از سرزمینِ مصر برو آوردیم. ما خداوند، خدای شمو استم.

بَلَدِه خُو بُت ها جور نَكْنِيد و مَجَسْمِه های تراش شُدِه و سْتُون های پَرَسْتِشِي بَلَدِه خُو اِيسْتَلَجِي نَكْنِيد و سَنگای رِه کِه دَزْشِي عَكْس کَنده شُدِه دَ سِرْزَمِين خُو جَاي نَدِيد تا اُونَا رِه سَجْدِه کُنِيد، چَرَاکِه ما خُداوند، خُداي شُمو اَسْتَم. ^۲ رُوْزاي آراَم مَرِه نِگَاه کُنِيد و دَ جَايگَاه مُقَدَّس مِه اِحْتِرام دَشْتِه بَشِيد. ما خُداوند اَسْتَم. ^۳ اگِه از دَسْتُوراي مِه پَيْرُوي کُنِيد و اِحکام مَرِه نِگَاه کَدِه دَ جَاي بِيرِيد، ^۴ اُوخْتِه بارِش ها رِه دَ مَوسَم شِي بَلَدِه شُمو رِي مُونَم و زَمِي حاصِل خُو رِه مِيدِيه و دِرِخْتاي بِيابو مِيوِه مِيگِيرِه. ^۵ خَرْمُون جُغُول کَدُون شُمو تا وخت چِيندُون اَنگُور دَوام مُونِه و چِيندُون اَنگُور شُمو تا وخت کِشْت کَدُون زَمِي. شُمو نان خُو رِه سِير مُوخورِيد و دَ سِرْزَمِين خُو دَ اَمْنِيَت زِنْدَگِي مُونِيد.

^۶ ما دَ سِرْزَمِين شُمو صُلح-و-آرامِش رِه بَرَقْرار مُونَم و شُمو آراَم خاو مورِيد و هِيچ کَس شُمو رِه نَمِيْتَرَسَنِه. ما حَيواناي دَرِنْدِه رِه از سِرْزَمِين شُمو گَم مُونَم و هِيچ شَمشِيرِ دُشْمُو از سِرْزَمِين شُمو تير نَمُوشِه. ^۷ شُمو از پُشْتِ دُشْمَناي خُو مورِيد و اُونَا دَ پِيش رُوي شُمو قَد شَمشِيرِ کُشْتِه شُدِه موفْتِه. ^۸ پَنج نَفَر شُمو صَد نَفَر رِه پِيش مُونِه و صَد نَفَر شُمو هَزارها نَفَر رِه؛ و دُشْمَناي شُمو دَ پِيش رُوي شُمو قَد شَمشِيرِ کُشْتِه شُدِه موفْتِه.

^۹ ما دَ بَلِه شُمو نَظَرِ لُطْفِ مُونَم و شُمو رِه بارُور کَدِه تِعْدادِ شُمو رِه کَلو مُونَم و عَهْدِ خُو رِه قَد شُمو نِگَاه مُونَم. ^{۱۰} شُمو از غَلَّه-و-دَانِه کُهْنِه سَالِ تير شُدِه مُوخورِيد و غَلَّه-و-دَانِه کُهْنِه

ره بُر کده بَلَدِه حاصِلِ نَوِ جَای جُورِ مُونِید. ^{۱۱} ما جَایگاهِ خُو ره دَ مینکل شُمو قرار میدیم و ما از شُمو کِرک نَمُوکُنم. ^{۱۲} ما دَ مینکل شُمو حَرکت مُونم و خُدای شُمو موشم و شُمو قَوم مه موشید. ^{۱۳} ما خُداوند، خُدای شُمو آسْتَم که شُمو ره از سرزمینِ مِصر بُرو آورْدُم تا دِیگه غَلامِ مِصرِیا نَبَشید. ما بَندهای یُوغِ غَلامی شُمو ره میده کُدم و باعِث شُدَم که شُمو سر بِلند راه بَگرَدید.

جَزای نَاطاعتی

^{۱۴} لیکن اگه از آید مه نَشَنید و پَگِ امزی احکامِ ره دَ جَای نَیرید، ^{۱۵} اگه دِستُورای مَره رَد کُنید و دِل شُمو از قانُونای مه بَدبُر شُنه و تمامِ احکامِ مَره دَ جَای نَورده عهدِ مَره میده کُنید، ^{۱۶} ما اینی کارا ره دَ حَق شُمو مُونم: ما ترس-و-وَحْشَتِ ره دَ بِلَه شُمو میْرَم و مَرَضِ کُشِنده و تاوی ره که چیمای شُمو ره از کار میله و زندگی شُمو ره از بَین موبره. و شُمو تَخمِ ره دَ زَمینِ خُو بَے فایده کِشت مُونید، چَراکه دُشَمَنای شُمو حاصِلِ شی ره مَوخوره. ^{۱۷} ما رُوی خُو ره دَ ضِد شُمو قرار میدیم و شُمو دَ وَسِیلَه دُشَمَنای خُو شِکست مَوخورید؛ کَسای که از شُمو بَد موبره دَ بِلَه شُمو حُکمرانی مونه و دَ حَالیگه هیچ کس شُمو ره دُمبال نَمونه شُمو دُوتا مُونید.

^{۱۸} و اگه باوجودِ امزی چیزا ام از آید مه نَشَدید، اوخته شُمو ره بخاطرِ گناه های شُمو هفت برابر جَزا میدیم. ^{۱۹} ما عَرُورِ قُدرتِ شُمو ره میده مُونم و آسَمونِ شُمو ره دَ بِلَه شُمو رَقم

آین و زمین شُمو ره رقمِ مس جور مُونُم. ^{۲۰} قُوت شُمو بے فایده مَصْرَف موشه، چراکه زمین شُمو حاصل خُو ره نَمیدیه و درختای زمین شُمو میوه نَمیگیره.

^{۲۱} و اگه هنوز ام دَ خِلاف مه رفتار کدید و از آید مه نَشْدید، اوخته بخاطرِ گناه های شُمو هفت برابر بلاها ره دَ سر شُمو میرم. ^{۲۲} ما جانورای وَحشی بیابو ره دَ ضِد شُمو ریی مُونُم تا شُمو ره از اولادای شُمو محروم کُنه و چارپایای شُمو ره نابود کُنه و تعداد شُمو ره کم کُنه و سَرک های شُمو ره خالی کُنه. ^{۲۳} اگه باوجودِ امزی چیزا اصلاح نَشْدید و دَ خِلاف مه رفتار کدید، ^{۲۴} اوخته ما ام دَ خِلاف شُمو رفتار مُونُم و شُمو ره بخاطرِ گناه های شُمو هفت برابر جزا میدیم. ^{۲۵} ما شمشیر ره دَ ضِد شُمو میرم تا اِنْتِقَامِ میده کدونِ عهد مَره بگیریه. وختیکه دَ شارای خُو دُوتا کُنید، مَرَضِ وُبا ره دَ مینکل شُمو ریی مُونُم و شُمو دَ دِستِ دُشمو تسلیم موشید. ^{۲۶} غَیْتیکه ذخیره آرد شُمو ره از بَین بُرم، اوخته ده خاتو دَ یگ تندور نان شُمو ره پُخته مونه و نان ره وَزن کده بلده شُمو چیره میدیه، شُمو مُوخورید، و لے سیر نَموشید. ^{۲۷} اگه باوجودِ ازی ام، از آید مه نَشْدید و دَ خِلاف مه رفتار کدید، ^{۲۸} اوخته ما قد قار-و-غَضَب دَ خِلاف شُمو رفتار مُونُم و ما خود مه شُمو ره بخاطرِ گناه های شُمو هفت برابر جزا میدیم. ^{۲۹} از شِدَّتِ گُشنگی شُمو گوشتِ باچه گو و دُخترن خُو ره مُوخورید. ^{۳۰} ما جای های عِبادت شُمو ره خراب کده قُربانگاه های بُوخورِ خوشبوی شُمو ره میده مُونُم و لاش های شُمو ره دَ بِلَه لاش های بُت های شُمو پورته کده از شُمو کِرک مُونُم. ^{۳۱} ما شارای شُمو ره خراب مُونُم، جای های مُقَدَّس شُمو ره بیرو مُونُم و خوشبویی

های خوشایند شمو ره بوی نمونم. ^{۳۲} ما سرزمین شمو ره بیرنه جور مونم و دشمنای شمو که دزشی جای-د-جای موشه او ره دیده حیرو مومنه. ^{۳۳} شمو ره د مینکل ملت ها تیت پَرَک مونم و شمشیر خو ره بر کده از پشت شمو مییم. سرزمین شمو بیرنه جور موشه و شارای شمو د خرابه تبدیل موشه. ^{۳۴} اوخته زمی د تمام روزای که بیرو مومنه و د حالیکه شمو د سرزمین دشمنای خو استید، از سال های آرام خو لذت موبره؛ ارے، زمی آرام مومنه و سال های آرام خو ره پوره مومنه. ^{۳۵} زمی د تمام روزای که بیرو مومنه، امو رقم آرام مومنه که د سال های آرام شمو د وختیکه شمو د بله ازو زندگی موكدید، او رقم آرام نکدد.

^{۳۶} و باقی منده های شمو که زنده مومنه، ما د دل های ازوا د سرزمین دشمنای شمو سُستی-و-ضعیفی میندزم؛ حتی صدای بلگی که د وسیله باد برده موشه، اونا ره دوتا دلجی مومنه و اونا رقمی دوتا مومنه که بگی از دم شمشیر دوتا مومنه و موفته، باوجود که کس اونا ره دُمبال نمونه. ^{۳۷} اونا یگ د بله دیگه موفته، فقط بگی که از دم شمشیر دوتا مومنه؛ و شمو توانایی مقاومت د برابر دشمنای خو ره نمیدشته بشید. ^{۳۸} شمو د مینکل ملت ها مومرید و زمین دشمنای شمو، شمو ره موخوره. ^{۳۹} و باقی منده های شمو د سرزمین دشمنای شمو بخاطر گناه های خودون خو و ام بخاطر گناه های بابه کلونای خو گنده موشه.

^{۴۰} لیکن اگه اونا گناه‌های خودون خو ره و گناه‌های بابه‌کلونای خو ره اقرار کنه که اونا دز مه خیانت کده و دِ خِلاف مه رفتار کده ^{۴۱} -- و امزی خاطر ما ام دِ خِلاف ازوا رفتار کدم و اونا ره دِ سرزمینِ دُشمنای ازوا اوردُم -- و اگه اونا دل‌های ناختنه خو ره نرم-و-فروتن کنه و جزای گناه‌های خو ره قبول کنه، ^{۴۲} اوخته ما عهد خو ره قد یعقوب و قد اسحاق و قد ابراهیم دِ یاد خو میرم و امو سرزمی ره ام دِ یاد خو میرم. ^{۴۳} لیکن اول زمی باید از وجود ازوا خالی شنه و بعد ازو زمی میتنه از سال‌های آرام خو لذت بیره و اونا جزای گناه‌های خو ره مینگره، چراکه اونا قانونای مَره رد کد و اونا از احکام مه بدبر شد. ^{۴۴} مگم باوجود امزی چیزا، وختیکه اونا دِ سرزمینِ دُشمنای خو آسته، ما اونا ره رد نمونم و ازوا اوقس بدبر نموشم که اونا ره بیخی از بین ببرم و عهد خو ره قد ازوا میده کنم -- چون ما خداوند، خدای ازوا استم -- ^{۴۵} بلکه ما بخاطر ازوا عهد بابه‌کلونای ازوا ره دِ یاد خو میرم که ما اونا ره دِ پیش چیم ملت ها از سرزمینِ مصر برو اوردُم تا خدای ازوا بشم. ما خداوند استم. ”

^{۴۶} اینمیا قانون ها، دستور ها و احکام شریعت آسته که خداوند بین خود خو و بنی اسرائیل دِ کوه سینا دِ وسیله موسی قرار دد.

۲۷ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^۲ ”قد بنی اسرائیل توره گُفته دَزوا بُگی، اَگه یگ نفر نذرِ خاص دَ گردون خُو میگیره که قِیمتِ انسان ره دَ خُداوند بَدیه، ^۳ قِیمتِ بَلده مرد اینی آسته: از بیست تا شصت ساله قِیمتِ شی پنجاه مِثقال نُقره دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدَّس آسته. ^۴ اَگه خاتُو بَشه، قِیمتِ شی سی مِثقال آسته. ^۵ اَگه عُمَرِ امزُو نفر از پَنج تا بیست سال بَشه، بَلده باچه قِیمتِ شی بیست مِثقال آسته و بَلده دُختر دَه مِثقال. ^۶ اَگه سِنِ شی از یگ ماه تا پَنج سال بَشه، قِیمتِ بَلده باچه پَنج مِثقال نُقره یه و قِیمتِ بَلده دُختر سِه مِثقال نُقره آسته. ^۷ و اَگه امُو نفر شصت ساله یا کَلوتر بَشه، اوخته قِیمتِ بَلده مرد پوزده مِثقال آسته و بَلده خاتُو دَه مِثقال آسته. ^۸ اَگه نذر کُننده کَلو غریب بَشه که قِیمتِ تعیین شده ره دده نَننه، اوخته او باید دَ دیر پیشوا اُورده شُنه و پیشوا نظر دَ وس-و-توان امزُو شخص قِیمتِ بَلده شی تعیین کُنه.

^۹ اَگه نذر یگ حیوان بَشه، از حیوانای که دَ عنوانِ قُربانی دَ خُداوند اُورده مُوشه، هر چیزی ره که دَ خُداوند بیره، مُقدَّس آسته. ^{۱۰} او ره باید اَلیش نَکنه و دَ جای شی دیگه نَدیه، نه خُوب ره دَ جای بد و نه بد ره دَ جای خُوب. اَگه یگ حیوان ره دَ جای دیگه حیوان بَدیه، اوخته ام حیوانِ اوّل و ام حیوانی که دَ جای شی دده شده مُقدَّس آسته. ^{۱۱} و اَگه نذر یکی از حیوانای ناپاک بَشه که دَ عنوانِ قُربانی دَ خُداوند قابلِ تقدیم کدو نییه، اوخته امُو

حیوان باید د دیر پیشوا اُورده شنه ^{۱۲} و پیشوا نظر د خوبی و بدی حیوان قیمت شی ره تعیین کُنه؛ اونمو قیمت شی بشه. ^{۱۳} اگه صاحب شی بخایه او ره بازخريد کُنه، او باید پنج-يگ قیمت تعیین شده ره د بله قیمت شی اضافه کده بديه.

^{۱۴} اگه يگ نفر خانه خو ره د عنوان هديه مقدس د خداوند وقف کُنه، پیشوا باید نظر د خوبی و بدی شی قیمت شی ره تعیین کُنه؛ اونمو قیمت شی بشه. ^{۱۵} و اگه امو نفر که خانه خو ره وقف کده میخایه او ره بازخريد کُنه، او باید پنج-يگ قیمت تعیین شده ره د بله قیمت شی اضافه کده بديه و خانه ازو موشه.

^{۱۶} اگه يگ نفر يگ ٹوټه زمی ره از ملک خو د خداوند وقف کُنه، قیمت ازو باید مطابق تخمرو شی تعیین شنه. بلده زمینی که يگ خروار جو کشت شنه پنجاه مِثقال نُقره بشه. ^{۱۷} اگه او نفر زمین خو ره د سال پنجاهم وقف کُنه، قیمت شی پوره باقی مومنه. ^{۱۸} لیکن اگه زمی بعد از سال پنجاهم وقف شنه، پیشوا باید قیمت شی ره د مطابق سال های که تا سال پنجاهم آینده باقی منده حساب کُنه و از قیمت شی کم کُنه. ^{۱۹} و اگه امو نفر که زمی ره وقف کده میخایه او ره بازخريد کُنه، او باید پنج-يگ قیمت تعیین شده ره د بله قیمت شی اضافه کده بديه و امو زمی دزو تعلق میگیره. ^{۲۰} لیکن اگه او زمین خو ره بازخريد نکد یا زمی د بله يگو کس ديگه سودا شد، او ديگه او ره بازخريد نمیتنه. ^{۲۱} و امو زمی وختیکه د سال پنجاهم آزاد شنه، او رقم زمین وقف شده بلده خداوند، مقدس آسته و

مُلْكِيَّتِ پيشوا موشه.

^{۲۲} اگه يگو کس زمينی ره د خُداوند وَقْف کُنه که از کسِ ديگه خريده شُده بَشه و از زمينِ ميراثی خود شی نَبشه، ^{۲۳} اوخته پيشوا بايد مَبَلغِ قِيَمَتِ شی ره تا سالِ پَنجاهم حساب کُنه و قِيَمَتِ شی بايد د امزو روز د عِنوانِ هديه مَقَدَّس د خُداوند دده شُنه. ^{۲۴} امو زمی د سالِ پَنجاهم د امزو کسی پس دده موشه که از شی خريده شُد، يعنی د کسی که امو زمی مُلکِ ميراثی شی آسته. ^{۲۵} پگِ قِيَمَتِ ها بايد د مُطابِقِ مِثقالِ جاِگاهِ مَقَدَّسِ تعيينِ شُنه که بيسْتِ گيراه يگِ مِثقالِ موشه.

^{۲۶} اوْلباری حيوانا که د عِنوانِ اوْلباری د خُداوند تَعْلُقِ دَره، هيچ کس نَميْتنه او ره وَقْف کُنه، چی گاو بَشه، چی گوسپو؛ او از خُداوند آسته. ^{۲۷} ليکن اگه او اوْلباری يگِ حيوانِ ناپاک بَشه، اوخته او ره ميْتنه که د مُطابِقِ قِيَمَتِ شی بازخريد کُنه و پَنج-يگِ د قِيَمَتِ شی اِضافه کُنه. اگه بازخريد نَشُد، او بايد د قِيَمَتِ تعيينِ شُده سَودا شُنه.

^{۲۸} ليکن از تمامِ چيزای که يگِ نفر دَره و بلده دايم د خُداوند وَقْف مونه، چی انسان بَشه، چی حيوان و چی زمينِ ميراثی، هيچ چيزِ شی سَودا يا بازخريد نَشُنه، چُون هر چيزی که بلده دايم وَقْف شُده بَشه بلده خُداوند کَامِلاً مَقَدَّسِ آسته. ^{۲۹} هر انسانی که بلده دايم وَقْف شُده بَشه، بازخريد شُده نَميْتنه؛ او بايد کُشته شُنه.

^{۳۰} تمام دَه-یگِ زمی، چی از غَلّه-و-دانه زمی بَشه، چی از میوه درختای شی دَ خُداوند
تعلق دَره و بلده خُداوند مُقَدَّس آسته. ^{۳۱} اگه کُدم کس میخایه که یگو چیز ره از دَه-یگِ
خُو بازخريد کُنه، اُو باید پنج-یگِ قِيَمَت شی ره دَ بله شی اضافه کده بديه. ^{۳۲} تمام دَه-یگِ
گله و رمه یعنی هر چیزی که از تی سوته چپو چوپو تیر موشه، بلده خُداوند مُقَدَّس آسته.
^{۳۳} اُو باید خُوب و بد شی ره روش نَکُنه و اَیش نَکُنه؛ اگه اَیش کُنه، ام اُمُو حَيوان و ام
حَيوانی که دَ جای شی دده شُده مُقَدَّس آسته و بازخريد شُده نَمیتنه. “
^{۳۴} اینمیا احکامی بُود که خُداوند دَ مُوسیٰ دَ کوه سينا بلده بنی اسرائیل دَد.